

رپوناکی شار و دیّهات

شهرحی

(کشف الشبهات)

دانراوی ئیمام محمد کوپی عبد الوهاب

ئاماده کردنی

إدريس کوپی عبد العزيز

سالی ۱۴۳۲ ی هیجری

چاپی یه‌که‌م

- ✓ ناوى كتيّب : پوناكى شار و ديّهات شەرحى (كشف الشبهات)
- ✓ نوسەر : ئىمام محمد كوپرى عبد الوهاب
- ✓ ئامادەكردن و پروونكردنەوھى : إدريس كوپرى عبد العزيز
- ✓ چاپى : يەكەم
- ✓ چاپخانه: پى نوئ
- ✓ تىراژ: (۱۰۰۰) دانە
- ✓ سالى چاپ : ۱۴۳۲ ى هيجرى قەمەرى
- ✓ ژمارەى سپاردنى : () له كتيّبخانهى گشتى سلیمانى
- ✓ فروشتن به (۱۵۰۰) دینار

مالپەرى تويّشو

<http://tweeshu.blogspot.com>

(صنف الشيخ رحمه الله تعالى (كشف الشبهات) وذكر الأدلة من الكتاب والسنة على بطلان ما أورده أعداء الله ورسوله من الشبهات، فأدحض حججهم، وبين تهافتهم، وكان كتاباً عظيم النفع على صغر حجمه، جليل القدر انقمع به أعداء الله وانتفع به أولياء الله، فصار علماً يقتدي به الموحدون، وسلسيلاً يردده المهتدون، ومن كثره يشربون، وبه على أعداء الله يصلون، فله ما أنفعه من كتاب، وما أوضح حججه من خطاب، لكن لمن كان ذا قلب سليم وعقل راجح مستقيم)

قاله سليمان بن سحمان رحمه الله في كتابه (الضياء الشارق)

(فإن رسالة كشف الشبهات للإمام المجدد السلفي المجاهد الشيخ محمد بن عبد الوهاب رحمه الله تعالى رسالة قيمة مباركة عظيمة الفائدة لما اشتملت عليه من حق ناصع مبين، وجلاء لشبهات أهل الشرك والتلبيس على المسلمين، وهي على صغرها تغني عن أسفار كثيرة، وقد فتح الله بها قلوباً وبصائر كانت عن الحق غافلة وبالشرك عاملة، وبرب العالمين، وقدره جاهلة، وهي جديرة أن تنشر في كل مكان وترجم بكل لسان)

قاله الشيخ سفر الحوالي في تقديم لكتاب كشف الشبهات تحقيق أبو أنس الحسين بن عمر مروزي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشەكى

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ ؛ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ.

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (١٠٢) آل عمران

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (٧٠) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (٧١) الأحزاب
أَمَّا بَعْدُ

خودای بلند فرمویه تی { إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ } الحجر ۹

واته : ئیمه ئەم قورئانەمان دابەزاندوو (که باسی هەموو ئەو شتانەى تێدایە ئینسان

پیویستی پێیەتی) هەر ئیمەش دەپاریزین

ئەم پاراستنەش دوو لایەنى هەیه لایەنیکیان خەبەرە و لایەنیکیان ئەمرە

یەكەمیان : خەبەرە که خودا خەبەر دەدات پێمان که هەرخوی ئەم قورئانە

دەپاریزێت ، دیارە که هەدیس و فرمودەکانی پیغەمبەرىش پۆشنکەرەوى قورئانن ،

کەواتە هەدیسەکانیش دەپاریزێت. بەبێ زمانى عەرەبیش حالى بوون لە قورئان و

هەدیس مەحاله کەواتە زمانى عەرەبیش دەپاریزێت .

بۆ پاراستنى ئەوانەش دەبێت کۆمەڵێک هەبن که هەنگرى قورئان و سوننەت و زمانى

عەرەبى بن . که ئەوانەش ئەهلى سوننەت و جەماعەتن که دەکاتە ئەصحابەکان و

تابعین و (تابعى تابعین) ئەوانەش که شوێن ئەوان کەوتون تا پۆژى قیامەت ، خوداش

وهدى ئەوى داوه که ئەو جەماعەتەش دەپاریزێت تا پۆژى قیامەت .

وہك پیغەمبەر فەرموویەتى : (لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ) بەردەوام كۆمەلەك لە ئومەتەكەم لە سەر حەق دەمێننەو ،

لایەنى دوومیان : ئەمرە بە موسلمانان كە پارێزگارى لە قورئان و زانستەكانى شەریعەت بکەن وەك زانستى تەوحید و حەدىس و زمانى عەرەبى . گەورەترین زانستیش عیلمى تەوحیدە . لە میژووى ئیسلامیشدا چەندین جار زۆرینەى ئەم ئومەتە لە رێبازە راستەقینەكەى ئیسلام لایداوە كە تەوحیدە ، بەلام خودای گەورە بە پەرمى خۆى و بە قەدەرى خۆى سەبەبىكى پەخساندووە كە ئەم ئومەتە بە شیوەیەكى فراوانتر بگەرێنەو سەر رێبازى تەوحید كە دینى ھەموو پیغەمبەران و شوینكەوتوانى ئەوانە ، یەكی لەو سەبەبانەش ئیمام (محمد كۆرى عبد الوهاب) (رحمە اللہ) كە لە دەستى ئەودا خودای بەرھەم بانگەوازی تەوحید و یەكخوداپەرستى تازە كردەو ، یەكی لە كارە گەورەكانى ئەو ئیمامە ، ئەم نامە پێر خێر و بەرەكەتەى كە بە ھۆیەو خودا دلەكانى پێر پۆشن كردەو گەلێك شار و ولاتى پێر پۆشن بوویەو .

جا كە بینیم وەك پێویست بە زمانى كوردى خزمەتى نەكراوە دەستم داىە ئەم كارە بەو ئومیدەى لەو لایەنەو بۆشاییەكم پێر كردیئەو ، ببیتە مایەى پازى بوونى خودا و ببیتە پوناكى دلان و پەواندەو گومان و پوچەلكردنەو دینى موشرىكان و ببیتە (پوناكى شار و دیھات) . تكایە ھەر كەسیكیش ھەلەىەكى لى بینى با ئیھمالى نەكات و بە قەلەمىكى پۆشن راستى بكاتەوە منیش و خەلكیشى لى ئاگادار بكاتەوە ئەمەش رێبازى ئەھلى عیلمە . لە ھەر شوینیكیشدا ناوى پیغەمبەر ھاتبیت با نەشنوسرابیت تۆ پەلە مەكە لە خوینەو كەتدا و بە جوانى بلى (صلی اللہ علیہ وسلم) لە بەرامبەر ناوى ھەر ئەصحابەىەكدا بلى (رضی اللہ عنہ) لە بەرامبەر ناوى ھەر زانایەكى شەریعەتدا بلى (رحمە اللہ) ئەگەر وات كرد ئەمید دەكەم كە خودا صەلاوات لە تۆش بدات و لیت رازى بێت و رەحمت پێر بكات ئیتەر لەوە زیاتر چیمان دەوى .

ئامادەكار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانهر په حمه تی خودای لی بیټ به ناوی خوداوه دهستی کردووه به نویسی نی ئه م
نامه موباره که . واته : به بهر که تی ناوه کانی ئه لّاوه که په حمان و په حیمه
دهست پیده که م و داوای کو مه کی لیده که م.

به شی یه که م له (کشف الشبهات)

**برگه ی یه که م : بانگه وازی ته وای پیغه مبه ران بو ئه وه بووه که
الله به ته نها بپه رستریټ.**

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين
(كشفت الشبهات) واته : ناشکرا کردن و لادانی ئه و مه سه لانه ی جیی گومانن
لای خه لکانی نه شاره زا. مه به ست لادانی ئه و گومان و شوبهانه ن که له ناو
خه لکیدا بلاو بوونه وه له باره ی ئه ولیا په رستی، هاوار و هانا بردن بو ئه وان.
ئه مه ش له دوا ی سه رده مه چا که کانه وه به هو ی شیعه گه ری و صوفی گه ری وه
به ناو خاکی موسلماناندا بلاو بوویه وه.

اعْلَمْ رَحِمَكَ اللَّهُ

أَنَّ التَّوْحِيدَ هُوَ إِفْرَادُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى بِالْعِبَادَةِ . وَهُوَ دِينُ الرُّسُلِ

بزانه ، خودا په حمت پی بکات به وه ی که له رابردووه کانت خو ش بیټ ، له مه و
دواش هی دایه تت بدات بو کاری چا که و به رده وامت بکات.
که ته وحید تایبه تکردن و به ته نها کردنی الله یه له گشت جوړه کانی عیباده ت و
په رستنه کاند ا . ئه وه ش دینی ته وای په وانه کراوه کانی الله یه ،
واته : ته وحید ، عه قیده و گوته و کرده وه ی هر هه موویانه .

واتە: ئەو پېغەمبەرەنە بۆ ئەو نەھاتوون كە بە خەلكى بلىن ئەى خەلكىنە بزەن كە تەنھا اللە خالقى ئىوھىيە تەنھا ئەو پەرورەدگارە و ھەموو شتىكى بەدەستە. چونكە كافرەكان باوەرپان بەو ھەبوو.

الذې أَرْسَلَهُمُ اللَّهُ بِهِ إِلَى عِبَادِهِ، فَأَتَوْهُمْ نُوحٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَرْسَلَهُ اللَّهُ إِلَى قَوْمِهِ لَمَّا عَثَلُوا فِي الصَّالِحِينَ: وَدَّاعًا، وَشَوَاعًا، وَيُعُوثًا، وَيُعُوثًا، وَنَسْرًا .
وَأَخْرَجَ الرُّسُلَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ الَّذِي كَسَّرَ صُورَ هَؤُلَاءِ الصَّالِحِينَ ،

خوداش تەواوى ئەو پېغەمبەرەنەى بەو تەوھىدەو ناردوو بۆ گشت عەبدەكانى جا يەكەمیان نوح پېغەمبەر بوو ، خودا پەرۋانەى كرد بۆ ناو قەومەكەى ، كاتى زیادەرۋيان كرد لە بارەى پياوچاكان و خوداپەرستەكانەو كە پېنج پياوچاك بوون : (وهدد و سواع و يەغوس و يەعوق و نەصر) .

ئەخىرى ئەو پېغەمبەرەنەش محمد بوو ﷺ كە پەسم و پەيكەرى ئەو پياوچاكانەى لە سالى فەتھى مەككەدا واتە لە ھەشتى كۆچىدا شكەند .

سوئال : جياوازى چىيە لە نىوان نەبى و پەسول ؟

وہلام : يەكەم پەسول بە شەرىعەتىكى تازەو ھاتوو ، بەلام نەبى لە سەر

شەرىعەتى پېغەمبەرەكەى پېشى خوى دەپوات

دووہم : پەسول پەرۋانە كراو بۆ قەومى كافران ، بەلام نەبى پەرۋانە كراو بۆ ناو قەومىكى ئيماندار..

برپگهی دووهم : عه قیده و کردهوهی نهوانه‌ی که پیغهمبه‌ریان بۆ

پهوانه کرابوو

أَرْسَلَهُ اللَّهُ إِلَىٰ أَنَاسٍ يَّتَعَبِدُونَ ، وَيَخْجُونَ ، وَيَتَصَدَّقُونَ ، وَيَذْكُرُونَ اللَّهَ ، وَلَكِنَّهُمْ يَجْعَلُونَ
بَعْضَ الْمَخْلُوقِينَ وَسَائِطَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ اللَّهِ ، يَقُولُونَ : نُرِيدُ مِنْهُمْ التَّقَرُّبَ إِلَى اللَّهِ ، وَنُرِيدُ
شَفَاعَتَهُمْ عِنْدَهُ ، مِثْلَ الْمَلَائِكَةِ وَعِيسَى ، وَمَرْيَمَ ، وَأَنَاسٍ غَيْرِهِمْ مِنَ الصَّالِحِينَ

خودا نهو پیغهمبه‌ره‌ی ناردووہ ﷺ بۆ لای کهسانی که خوداپه‌رستیان ده‌کرد، و چه‌جی مالی خودایان ده‌کرد خیر و صه‌ده‌قه‌شیان ده‌کرد و زیکر و یادی خودایان ده‌کرد به زوری. به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هه‌ندی که مه‌خلوقات‌ه‌کانیان کرد بوو به واسیته له به‌ینی خو‌یان و الله دا. ده‌یانگوت ده‌مانه‌ویت به‌م کاره‌مان خو‌مان له خودا نزیک بکه‌ینه‌وه و ده‌مانه‌ویت نه‌و پیاوچاک و صالحانه لای خودا شه‌فاعه‌تمان بۆ بکه‌ن وه‌ک ملائیکه‌ته‌کان و عیسی کوری مه‌ریه‌م و کهسانی دیکه‌ش له غه‌یری نه‌مانه که پیاوچاک بوون وه‌ک (لات) که په‌یکه‌ری پیاوچاکێ بووه خواردنی به‌سه‌ر حاجیاندا دابه‌ش ده‌کرد .

فَبَعَثَ اللَّهُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُجَدِّدُ لَهُمْ دِينَهُمْ دِينَ آبَائِهِمْ إِبْرَاهِيمَ ، وَيُخْرِجُهُمْ
أَنَّ هَذَا التَّقَرُّبَ وَالْإِعْتِقَادَ مَحْضٌ حَقٌّ لِلَّهِ ، لَا يَصْلُحُ مِنْهُ شَيْءٌ لِّغَيْرِهِ لَا لِمَلِكٍ مُّقَرَّبٍ ، وَلَا
نَبِيِّ مُرْسَلٍ ، فَضَلًّا عَنْ غَيْرِهِمَا

خوداش محمدی په‌وانه کرد ﷺ که دینی ئیپراهیمی باوکیان بۆ تازه و زیندوو بکاته‌وه ، وه‌ خه‌به‌ریان پی‌ بدات که نه‌م خو‌ نزیک‌کردنه‌وه‌یه له پیاوچاکان و نه‌و جو‌ره‌ عه‌قیده پی‌ بوونه ته‌نها ماف و چه‌قی خودایه. هیچ کام له‌و کارانه بۆ غه‌یری خودا ناگونجیت، نه‌ بۆ هیچ مه‌لائیکه‌یه‌کی نزیک له خودا و نه‌ بۆ هیچ پیغهمبه‌ریکی په‌وانه‌کراو، جا چ جای نه‌وه‌ی که بۆ غه‌یری نه‌وان نه‌نجام بدریت.

وَالْأَفْهَؤُلَاءِ الْمُشْرِكُونَ . يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْخَالِقُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَنَّهُ لَا يَرْزُقُ إِلَّا هُوَ ، وَلَا يُحْيِي وَلَا يُمِيتُ إِلَّا هُوَ ، وَلَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ ، وَأَنَّ جَمِيعَ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ ، وَمَنْ فِيهِنَّ ، وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَنْ فِيهَا كُلُّهُمْ عَبِيدُهُ ، وَتَحْتَ تَصَرُّفِهِ وَقَهْرِهِ

خو ئه گهرنا ئه و موشريكانه شايه ديان دهدا كه الله هه ر خوئى خالقو و هيچ شهريكى نيبه هيچ كهس پوزيدهر نيبه تهنه ئه و نه بيئت . هيچ كهس ژيان نابه خشيت تهنه ئه و نه بيئت . هيچ كهس مهرگ ناهيئيئت تهنه ئه و نه بيئت . هيچ كهس كاروباره كان نابات بهرپوه تهنه ئه و نه بيئت . وه ئه و كافرانو عه قيده شيان وا بوو كه هه موو ئاسمانه كان و هه رچيان تيدياه و هه موو زه مينه كان و هه رچيان تيدياه هه موويان عه بدى خودان و له ژير دسه لات و قه هري خودادان .

فَإِذَا أَرَدْتَ الدَّلِيلَ عَلَى أَنَّ هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَشْهَدُونَ بِهَذَا فَاقْرَأْ قَوْلَهُ تَعَالَى: {قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ. فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ} يونس : ٣١

جا ئه گهر به لگهت ده ويئت له باره ي ئه وه ي كه ئه و موشريكانه ي كه پيغه مبهري خودا ﷺ جهنگي له گه لدا كردن، شايه ديان دهدا له سه ر ئه و شتانه ، ئه گهر به لگهت ده ويئت له باره ي ئه م مه سه له گرنگه وه ، ئاده ي ئه و ئايه ته بخوينه ره وه كه الله فه رمويه تي : {قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ..} تاكو تايي واته : (له و كافرانو بپرسه كي پرزي ئيوه دهدات له ئاسمان و زه وييه وه يان كي گوي و چاوه كانى دروستكردوه و به ئيوه ي به خشيوه . يان كي زيندووه كان له مردووه كان دهرده هيئيئت (وهك دهره ينانى گرژوكيا و به روبومه كان له دانه ويلاه كان، وهك دهره ينانى ئيماندار له دايك و باوكي كافر، وهك دهره ينانى

بألنده له هيلكه) يان ئەوه كىيە ھەموو كاروبارى ئاسمانەكان و زەوى دەبات بەرپۆه. بەتەئكىد ئەو كافرانە لە وەلامدا دەلێن تەنھا اللّٰه. دەى تۆش پىيان بلى: ئەى كافرەكان مادام زانیتان كە تەنھا خودا ئەو كارانە دەكات، ئەى بۆ چى خۆتان ناپارىزن لە عەزابى خودا، بەوھى كە عىبادەتەكان تەنھا بۆ خودا ئەنجام بدەن و ھىچ شتێكى دىكە نەكەن بە شەرىكى خودا.

وقوله: {قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ قُلْ مَنْ يَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ} المؤمنون : ٨٤ ، ٨٩

ئەو ئایەتەش بخوینەرەو كە اللّٰه فەرموویەتى: ﴿ئەى محمد ﷺ بپرسە لەو كافرانە ئەم زەمینە و ھەر چىيەكى تىدايە كى دروستى كردون و كى خاوەنیا، ئەگەر دەزانن؟ ئەو كافرانە بە تەئكىد لە وەلامدا دەلێن تەنھا اللّٰه. تۆش لە وەلامدا پىيان بلى: ئەى بۆ یاد ناكەن و بیرناكەنەو كە ئەو كەسەى خاوەن و خالقى ھەموو شتەكانە ھەر ئەویش شاىستەى پەرسەنە. ئنجا لىيان بپرسە: كى دروستكەر و خاوەنى ھەفت ئاسمانەكانە وە كى پەروردگار و خاوەنى عەرشى مەزنە؟ جا بە تەئكىد ئەو كافر و موشرىكانە لە وەلامدا دەلێن: تەنھا اللّٰه. جا كە دانیان بەوھدا نا وە ئیعترافيان كرد تۆش بلى: دەى كە ئەوانە دەزانن، چۆن سىحرتان لیدەكری و لە خشتە دەبرین لە بارەى ھەقىقەتەو (

وَعَيَّرَ ذَلِكَ مِنَ الْآيَاتِ

غەیری ئەمەش چەندەھا ئایەتى دىكەش ھىە كە ئەم مەسئەلەى بە جوانى پوون دەكاتەو بە كورتى ئەوانەى كە پىغەمبەریان ﷺ بۆ پەوانە كرا بوو دوو صیغەتیان ھەبوو

يەكەم : دانيان دەنا بەۋەدا كە ﷲ پەرۋەردگار يانە .
 دووم : ھەندىك عىبادەت يان بۇ ﷲ ئەنجام دەدا .
 كەۋاتە عەرەبە كافرەكان ، ئەۋانەى كە پىغەمبەريان ﷺ بۇ پەرۋانە كرابوو ، دانيان دەنا بەۋەدا كە تەنھا ﷲ پەرۋەردگارە .
 دانەرىش چەند بەلگەيەكى ھىناۋە لەسەر ئەۋەى كە ئەۋان دانيان دەنا بە پەرۋەردگارى ﷲ دا و چەند جۆرە عىبادەت يىكيشيان بۇ ﷲ ئەنجام دەدا .
 ئەو موشرىكانە ھەجيان دەكرد بە بەلگەى ئەۋەى كە ﷲ فەرمويەتى :
 ﴿ ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ ﴾ (البقرة ۱۸۶)
 لە ھەدىسى ھەچىدا ھاتوو كە كافرەكان لە تەلبيەى ھەجدا دەيانگوت :
 (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، إِلَّا شَرِيكَ هُوَ لَكَ ...)
 كافرەكان خىر و ھەدەقەشيان دەكرد .
 لە كاتى ناپەھەتى وموصىبەتا يادى خودايان دەكرد
 لە عاشورادا بەرۆژوو دەبوون ، لەگەل ئەۋەشدا ھىچ سوودى پى نەگەياندن ،
 مادام لەو عىبادەت و خودا پەرستيانەدا خودايان بە تەنھا دانەناۋە .
 جا ئەگەر ئىنسان ھاتوو داني نا بەۋەدا كە ﷲ ھەرخۆى خالقه ، بەلام سەرپرېنى بۇ غەيرى ﷲ ئەنجام دا ، ئەو دانپىدانانە ھىچ سوودى نىيە . بەلكو دەبىت تەۋھىد لە خۆيدا بەدى بەيئىت ھەم لە پەرستراويدا و ھەم لە پەرۋەردگاريدا .
 دەبىت ھەموو سەرپرېنەكانى تەنھا بۇ ﷲ ئەنجام بدات .
 دەبىت ھەموو نەزەرەكانى تەنھا بۇ ﷲ ئەنجام بدات .
 دەبىت ھەموو عىبادەتەكانى تەنھا بۇ ﷲ ئەنجام بدات .
 (يتعبدون) واتە ئەو كافرانە عىبادەت يان بۇ خودا دەكرد ، ئەۋە بوو لە عاشورادا بەرۆژوو دەبوون و لە كەعبەدا دەمانەۋە بۇ عىبادەت و ئىعتىكافيان دەكرد بۇ خودا .
 (ويحجون) ھەروەھا ھەجى مالى خودايان دەكرد .

(ويتصدقون) وه خير وصهدهفەشيان دەکرد .

(ويذكرون الله كثيرا) زىكرى خوداشيان دەکرد بە زۆرى . بە پيى ئايەتى قورئان لە کاتى سەختى و ناخۆشيدا ھاواريان لە خودا دەکرد .

(ولكنهم يجعلون بعض المخلوقات وسائط بينهم وبين الله)

بەلام لەگەڵ ئەوەشدا هەندى لە دروستکراوەکانيان کردبوو بە واصيتە لە بەينى خويان و خودادا وهك مەلائىکەتەکان و عيسا و پياوچاکان و صالحان . ئەمەش ئەو شىركەيان بوو کە دەهاتن دەيانگوت ئەى عيسا لاى خودا داوامان بۆ بکە کە پيويستىيەکانمان بۆ بينيتە دى . يان داوايان لە يەکىک لە صالحان دەکرد چونکە ئەو صالحانە لاى خودا پلەوپايەى بەرزيان هەبوو .

عادەتیشان وا بوو دەپوشتن بۆ لاى بت و پەيکەرەکانيان ، و حەيوانيان بۆ سەر دەبەرىن، بۆ ئەوەى لاى الله تەکا و شەفاعەتيان بۆ بکەن ، ئەمە عەقيدەى يەکەميان بوو .

عەقيدەى دووهميان شايدەيان دەدا کە الله هەر خوى خالق و پازقە، هەر خوى ژيان و مەرگى بەدەستە . کەواتە ئەو کافرانە تەوحيديان لە پرووى پەروردگار يەو تيدا مەوجود بوو . بەلگەش ئەو ئايەتەى يەکەم بوو کە فەرمووى : (فسيقولون الله) لەگەڵ ئەو ئايەتەى دووهم کە فەرمووى (سيقولون الله)

برگه‌ی سییه‌م : ئەو تەوحیدەى كە كافره‌كان ئىنكارىيان لىكرد و لەسەرى جەنگ لە دژيان بەرپا كرا ، تەوحیدى یەكخودا پەرسى بوو

إِذَا تَحَقَّقْتَ أَنَّهُمْ مُقِرُّونَ بِهَذَا ، وَلَمْ يُدْخِلْهُمْ فِي التَّوْحِيدِ الَّذِي ، دَعَاهُمْ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ
صلى الله عليه وسلم

جا مادام بۆت دەرکەوت بەپێی ئەو بەلگانه كە ئەوان دانىان دەنا بەوهدا كە **الله**
هەر خۆی پەرورەدگارە .

بەوهدا نەهاتنە ناو ئەو تەوحیدەوه كە پێغەمبەرى خودا بانگەوازی بۆ دەرکردن
كە تەوحیدە لە ئەنجامدانى پەرسىتنەكاندا . واتە (توحید الألوهية)

وَعَرَفْتَ أَنَّ التَّوْحِيدَ الَّذِي جَحَدُوهُ هُوَ تَوْحِيدُ الْعِبَادَةِ ، الَّذِي يُسَمِّيهِ الْمُشْرِكُونَ فِي زَمَانِنَا
الْإِعْتِقَادَ ، كَمَا كَانُوا يَدْعُونَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى لَيْلًا وَنَهَارًا :
ثُمَّ مِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو الْمَلَائِكَةَ لِأَجْلِ صَلَاحِهِمْ ، وَفَرِيحِهِمْ مِنَ اللَّهِ ؛ لِيَشْفَعُوا لَهُ .
أَوْ يَدْعُو رَجُلًا صَالِحًا مِثْلَ اللَّاتِ أَوْ نَبِيًّا مِثْلَ عِيسَى ،

زانىشت كە ئەو تەوحیدەى كە ئەوان ئىنكارىيان لىدەكرد تەوحیدى عىبادەت بوو
كە موشرىكه‌كانى ئەم زەمانە ، (واتە : زەمانى شىخ محمد) پێى دەلێن عەقیدە
پێى بوون . واتە كافره‌كانى سەردەمى پێغەمبەر **ﷺ** عەقیدەیان وا بوو هەرکەسى
عەقیدەى بە هەرشى هەبێت و هاوارى لى بکات قوربانى بۆ بکات ئەو ئەو شتە
کارەكەى بۆ پرايى دەکات ، جا لە سەردەمى پێغەمبەر **ﷺ** بەو شتە دەگوترا
(ئىلاه) لە سەردەمى شىخ محمد دا پێى دەگوترا عەقیدە بوون بەو شتە ، لاى
خۆشمان هەر واىە . فەقەت ناوێكەى جیاىە. پێى دەلێن عاقىیە بوون ، بە
پەستراوێكەنىشان دەلێن پۆحىانەتى ئەولیاكان.

هەروەك ئەو موشرىكانە شەو و پوژ خوداپەرستىيان دەکرد و داواى پىيوستىيەكانىيان لە خودا دەکرد .

(ثُمَّ مِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو الْمَلَائِكَةَ لِأَجْلِ صِلَاحِهِمْ ، وَفُرِيهِمْ مِنَ اللَّهِ ؛ لِيَشْفَعُوا لَهُ .)

١. جا هەيان بوو مەلائىكەتى دەپەرست ، چونكە ملائىكەتەكان صالحن و لە خوداوە نزىكن ، بۆ ئەوەى لای خودا شەفاعەتییان بۆ بكەن .

٢. یان داوايان لە پیاوچاكان و صالحان دەکرد كە پىيوستىيەكانىيان بۆ جى به جى بكات وەك (لات)

٣. یان داوايان لە پىغەمبەرىك دەکرد و پەرستنىيان بۆ دەکرد وەك عىسا .

وَعَرَفَتْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

قَاتَلَهُمْ عَلَى هَذَا الشِّرْكِ وَدَعَاهُمْ إِلَى إِخْلَاصِ الْعِبَادَةِ لِلَّهِ وَحْدَهُ

زانىشت كە پىغەمبەر ﷺ لە سەر ئەم شىركە جەنگى لەگەڵدا كردن ، وە بانگى كردن كە هەموو جوۆرەكانى عىبادەت تەنها بۆ اللّٰه ئەنجام بدەن .

كَمَا قَالَ تَعَالَى: {فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا} الجن ١٨

وقال: {لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ}

هەروەك اللّٰه فەرموئەتى :{فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا} لەگەڵ ئەوەدا كە ئیوه داوا لە خودا دەكەن و ئەو دەپەرستن ، نەكەن داوا لە هىچ كەسى دىكە بكەن و پەرستنى بۆ ئەنجام بدەن .

وہ فەرموئەتى {لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ}

واتە: هەرچى پەرستن و داواکردنى بە حەقە كە شىركى تىدا نەبىت تەنها ئەو بۆ اللّٰه يە ، ئەوانەش كە موشرىكەكان داوايان لىدەكەن و عىبادەتییان بۆ ئەنجام دەدەن ، هىچ جاوبايان نادەنەو . واتە نە زىانىيان لى لادەدەن و نە سوديان پىدەگەيەنن ، ئەمەش وەك ئەو كەسە وایە كە پەنجەكانى دەستى بلاو دەكاتەو و دەيكات بەناو ئاودا و دەيبات بۆ دەمى .

دوو جوۆر داواکردن هەيە

زانايان داواكرديان كردووه به دوو بهشهوه :

۱. داواكردن به عيبادەت (دعاء العبادۃ) : ئەمەيان بەو دەبیّت كە ھەر جۆرە عيبادەتیك بۆ ھەر كەسى ئەنجام بدریّت ، بۆ نمونە كاتى يەكك نوێژ دەكات یان پوژوو دەگریّت ئەو بە زوبانى ھال داوا دەكات كە خودا لىي خوش ببیّت یان لە عەزابى خوى پەناى بدات . ئەنجامدانى (صرف) ئەم جۆرە داواكردنە بۆ غەیری اللّٰه شیركى گەورەیه و موسلمانى پى لە دین دەردەچيّت .
۲. داوا كردن بە زمان (دعاء المسألة) : ئەمەيان داواكردنە بۆ بەدیھيئەنى قازانجيك یان بۆ لادانى زيانك ، ئەمەيان دوو جۆرە.

یەكەميان : ئەگەر داوا لیکراوه كە چوار مەرجى تیدا بوو (حيا حاضر سميعة قادرا)

زیندوو بوو ، حازر بوو، گوئی لى بوو، تواناشى ھەبوو كارەكەت بۆ بكات ، ئەمە شیرك نیه .

دووەميان : ئەگەر داوا لیکراوه ، مردوو بوو یان غائیب بوو یان گوئیست نەبوو یان لە توانیدا نەبوو كارەكە ئەنجام بدات ئەو شیركى گەورەیه .

وَتَحَقَّقْتَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاتَلَهُمْ لِيَكُونَ الدُّعَاءُ كُلُّهُ لِلَّهِ ، وَالذَّبْحُ كُلُّهُ لِلَّهِ ، وَالنَّذْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ ، وَالِاسْتِغَاثَةُ كُلُّهَا بِاللَّهِ وَجَمِيعُ أَنْوَاعِ الْعِبَادَاتِ كُلُّهَا لِلَّهِ

بۆشت ئاشكرا بوو كە پيغەمبەرى خودا ﷺ جەنگى لە دژيان بەرپا كرد ، بۆ ئەو ھەموو جۆرەكانى داوا كردن تەنھا بۆ اللّٰه بیّت ، ھەموو جۆرە نەزىك تەنھا بۆ اللّٰه بیّت ، سەرپرینەكان و قوربانىھەكان تەنھا بۆ اللّٰه بیّت.

داواكردن بۆ پزگاركردن لە تەنگانەدا ، ھەموو جۆرەكانى كەم و زۆرى ، تەنھا بۆ اللّٰه بیّت . گشت جۆرەكانى عيبادەت تەنھا بۆ اللّٰه بیّت.

وَعَرَفْتَ أَنَّ إِقْرَارَهُمْ بِتَوْحِيدِ الرُّبُوبِيَّةِ لَمْ يَدْخُلْهُمْ فِي الْإِسْلَامِ ، وَأَنَّ قَصْدَهُمُ الْمَلَائِكَةَ ، أَوْ

الأنبياء ، أَوِ الْأَوْلِيَاءِ يُرِيدُونَ شَفَاعَتَهُمْ وَالتَّقَرُّبَ إِلَى اللَّهِ بِذَلِكَ هُوَ الَّذِي أَحَلَّ دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ عَرَفَتْ حِينَئِذٍ التَّوْحِيدَ الَّذِي دَعَتْ إِلَيْهِ الرُّسُلُ ، وَأَبَى عَنِ الْإِقْرَارِ بِهِ الْمُشْرِكُونَ

زانىشت ئەوانە كە دانیان دەنا بەو دەدا كە ﷲ هەر خۆی پەرەردگاره، و هەموو شتیکی بە دەستە، بەم عەقیدەیه نەهاتنە ریزی ئیسلامەو. ئەو دشت زانی كە داویان لە مەلائیکەتەكان، یان لە پیغمبەران، یان لە ئەولیا و پیاوچاكان دەکرد. نیازیان ئەو بوو كە لای خودا شەفاعەت و تکیان بۆ بکەن، و نزیکیان بکەنەو لە خودا. هەر ئەم کارەیان بوو وای لیکردن كە خوین و مالیان حەلال کرا (بۆ موسلمانەكان).

كە ئەوانە دشت زانی، ئنجا بۆت دەردەكەوێت كە ئەو تەو حیدە كامەیه كە پیغمبەرەكان بانگەوازیان بۆ دەکرد و موشریكەكانیش ملیان نەدەدا كە دانی پێدا بنین.

قال ابن الفوزان [ومعرفة ذلك أمرٌ مهمٌ جدًا إذ به يُعرف التوحيد والشرك والإسلام والكفر.

والجهل بذلك ضرره عظيم وخطره كبير لأن الإنسان قد يخرج من الإسلام وهو لا يدري]

واته : (حالی بوون و تیگەیشتن لەم مەسەلەیه یەكجار گرنگە، چونكە بە هوی ئەمەو تەو حید و شیرك و ئیسلام و كوفر دەناسرێتەو. نەزانی و ئاگادار نەبوون لەم مەسەلەیه مەترسیەکی زۆر گەورەیه، چونكە هەندێ جار ئینسان لە ئیسلام دەردەچیت و هەر بە خۆشی نازانیت)

برگه‌ی چوار : موشریکه‌کان مه‌عنای لا إله إلا الله یان ده‌زانی

وَهَذَا التَّوْحِيدُ هُوَ مَعْنَى قَوْلِكَ : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ؛ فَإِنَّ إِلَهَهُ عِنْدَهُمْ هُوَ الَّذِي يُقْصَدُ لِأَجْلِ هَذِهِ الْأُمُورِ ، سَوَاءً كَانَ مُلْكًا ، أَوْ نَبِيًّا ، أَوْ وَلِيًّا ، أَوْ شَجَرَةً ، أَوْ قَبْرًا ، أَوْ جَنِيًّا ، لَمْ يُرِيدُوا أَنَّ (الْإِلَهَ) هُوَ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُدَبِّرُ ، فَإِنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّ ذَلِكَ لِلَّهِ وَحْدَهُ كَمَا قَدَّمْتُ لَكَ ، وَإِنَّمَا يَعْنُونَ بِ (الْإِلَهَ) مَا يَعْنِي الْمُشْرِكُونَ فِي زَمَانِنَا بِلَفْظِ (السَّيِّدِ) ، فَأَتَاهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُوهُمْ إِلَى كَلِمَةِ التَّوْحِيدِ ، وَهِيَ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

ئەم تەوھیدە کە تەوھیدی یەخوداپەرستیە هەمان مه‌عنای (لا إله إلا الله) یە چونکە (ئیلە) لای کافرەکانی سەر دەمی پێغەمبەر ﷺ ، واتە: ئەو کەسە ی کە جێ نیازە و ئەو کارانە ی بۆ ئەنجام دەدرێت کە پێیان دەگوترێت عیبادهت . فەرقی نییە جا با ئەو کەسە ملاتیکیەت بیّت یان پێغەمبەریک بیّت یان وه‌لی خودا بیّت یان پیاوچاکیک بیّت یان هەر قەبریک بیّت یان جنی بیّت .

کافرەکانی سەر دەمی پێغەمبەر کە گوتویانە پەرستراوە‌کانمان ئیلاھن مەبەستیان ئەوە نەبوو کە ئەو پەرستراوانە خالقن یان پرزقی خەڵک دەدەن یان کارو بارەکانیان بە دەستە ، چونکە ئەوان دەیانزانن کە ئەو کارانە تەنها کاری خودان .

بەلکو مەبەستیان لە (ئیلە) هەر ئەوە بوو کە موشریکه‌کان لەم سەر دەمەدا پێی دەلێن (السید) یان پێی دەلێن (شیخ) یان (ئەولیا) یان (غەوس) . پێغەمبەریش ﷺ هات بۆ لایان بانگەوازی ئەوانی کرد بۆ بەدیھێنانی تەوھید کە ئەویش (لا إله إلا الله) یە مەبەستییش لەم وتەیە مەعناکە یەتی ئەک تەنها گوتنی سەر زارەکی .

پوونكردنهوه: (ئىلاھ) واتە ئەو كەسەى كە جىيى نيازە و مەقصودە لە ئەنجامدانى ئەو گوتە و كردهوانەدا كە بە عىبادەتكردن حسيين، ئەمەش يەكدهنگى لە سەرە لە لايەن زمانناسانى عەرەبىيەوه.

لاى ئەهلى سوننەش ھەر واىە ، (ئىلاھ) واتە پەرستراوى جىيى مەبەست : ئەو كەسەىە كە ھەر جوۆرە عىبادەتيكى بو ئەنجام دەدرىت.

بەلام ئەشعەرەىەكان و صوفىيەكان و جەھمىيەكان و پافىزەكان و

سەرەمپەرستان دەلّين : (ئىلاھ) واتە پەروردگار واتە خالق.

بە پىيى ئەم عەقىدەىە موشرىكەكان دىنە پىزى تەوحىدەوه .

ئەمەش مەترسیدارترین لادانە لای ئەشعەرەىەكان و غەیری ئەوانیش لە ئەهلى

بىدعە ، چونكە ئەوان ئىلاھ بە مەعنای پەروردگارى ليك دەدەنەوه . تەواو

(عبد اللطيف بن عبد الرحمن بن حسن) رحمهم الله دهلييت :

(إن المشركين الأولين يقصدون من لفظ الإله ما يقصده أهل زماننا بلفظ السيد وهذا صحيح ؛ فإن السيد عند أكثر المشركين في هذه الأزمان هو الذي يدعى ويستغاث به في الشدائد ، ويرجى للنوازل ويحلف باسمه ، وينحر له على وجه التعظيم والقربة ، وبعضهم يطلق على ذلك اسم الولي كما في اصطلاح كثير من أهل مصر ، منهاج التأسيس ٣١٣ - ٣١٤)

واتە : موشرىكەكانى زوو مەبەستيان لە وتەى (ئىلاھ) ، ھەر ئەوہىە كە خەلكى

ئەم زەمانە پىيى دەلّين سەيد ، چونكە سەيد لای زۆربەى موشرىكەكانى ئەم

سەردەمە ، ئەو كەسەىە كە داواى لىدەكرىت و لە تەنگانەدا ھاوارى بو دەبرىت ،

لەكاتى بەلا و موصىبەتا جىيى ئومىدە. و سويندى پى دەخورىت . قوربانى بو

دەكرىت چونكە بە گەورەى دەزانرىت و خوى لى نزيك دەكرىتەوه. ھەندىك پىيى

دەلّين وەلى ، ھەر وەك لە زمانى زۆرىك لە ميسرىەكاندا ھەر واىە

قال ابن مانع : " مراده بالسيد : ما يعتقد به الجاهل في بعض الأشخاص الدجالين والمشعوذين

الذي يلبسون على العوام بأنهم أهل كرامات وتصرف في الأمور ، وأنه ينبغي الالتجاء إليهم

ودعاؤهم والتوسل بهم إلى الله ، فالعامة يُسمون هذا الدجال سيّداً ، وهذا معروف معلوم ، وهذا مراد الشيخ رحمه الله "

واته: مەبەستى دانەر لە سەيید ئەوێه کە نەقامەکان عەقیدەیان ھەيە بە ھەندیک کەسى دەججال و درۆزن و دەستپ، ئەوانەى کە خەلکى عەوام فريو دەدەن کە گوايە خوڤان خاوەنى کەراماتن و دەتوانن کاروبار و پيويستىيەکانى خەلکى جى بەجى بکەن، پيويستە خەلکى پەنا بەوان ببەن و داوايان لى بکەن و بە ھوى ئەوانەوہ خوڤان لە خودا نزیک بکەنەوہ. خەلکى عەوام بەم دەجالانە دەلین سەيد، ئەمەش پوون و ئاشکرايە و لە ناو خەلکيدا دەبينریت ، مەبەستى شىخ محمدیش ئەمەيە بەرھەمەت بێت .

برگه‌ی پینجه‌م : ناكوكى خه‌لكى له باره‌ی مه‌عنای په‌رستراویه‌وه

وَأَمْرًا مِنْ هَذِهِ الْكَلِمَةِ مَعْنَاهَا لَا مُجَرَّدُ لَفْظِهَا . وَالْكُفَّارُ الْجُهَّالُ يَعْلَمُونَ أَنَّ مُرَادَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذِهِ الْكَلِمَةِ هُوَ إِفْرَادُ اللَّهِ تَعَالَى بِالتَّعَلُّقِ ، وَالْكُفْرُ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ، وَالْبِرَاءَةُ مِنْهُ ؛ فَإِنَّهُ لَمَّا قَالَ لَهُمْ : (قُولُوا : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) قَالُوا : { أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ } ص

ئه‌وه‌ی كه داوا كراوه له گوتنى (لا إله إلا الله) . دا قبول كردنى مه‌عناكه‌یه‌تى نه‌ك ته‌نها گوتنى به‌ده‌م .

كافره جاهيله‌كان ده‌یانزانی كه مه‌به‌ستى پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌م كه‌لیمه‌یه ئه‌وه‌یه : كه ﷻ به ته‌نها دابنریت له‌وه‌دا كه ئینسان له هه‌موو پرویه‌كه‌وه په‌یوه‌ست بی‌ت ته‌نها به خوداوه . له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌بی‌ت كافر بی‌ت به په‌رستنى هه‌رجییه‌ك كه هه‌ر جو‌ره په‌رستنیكى بو بكریت جگه له ﷻ . ده‌بی‌ت خوشی لی به‌رى بكات . چونكه كاتى به‌وانى گوت بلین : (لا إله إلا الله) گوتیان : ئایه ئه‌م هه‌موو په‌رستراوانه‌ی كه‌م كرده‌وه و كردنى به یه‌ك په‌رستراو كه ته‌نها ﷻ یه ، به پراستی ئه‌م گوته‌یه شتیكى عه‌جیبه .

فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ جُهَّالَ الْكُفَّارِ يَعْرِفُونَ ذَلِكَ فَالْعَجَبُ مِمَّنْ يَدَّعِي الْإِسْلَامَ وَهُوَ لَا يَعْرِفُ مِنْ تَفْسِيرِ هَذِهِ الْكَلِمَةِ مَا عَرَفَ جُهَّالُ الْكُفَّارِ ، بَلْ يَظُنُّ أَنَّ ذَلِكَ هُوَ التَّلَفُّظُ بِحُرُوفِهَا مِنْ غَيْرِ اعْتِقَادِ الْقَلْبِ لَشَيْءٍ مِنَ الْمَعَانِي

جا كه زانیت كافره نه فامهكان ئەمەیان دەزانى، عەجیب ئەوەیە كه كهسانىك دىعایەى ئىسلامەتى بۆ خۆیان دەكەن، بەلام تەفسیری ئەم كهلىمەیه نازانن، بەو جوړەى كه كافره نه فامهكان دەیانزانى. سەرەپرای ئەوەش وا گومان دەبەن و وەها دەزانن كه ئىسلامەتى هەر ئەوەیە كه حەرفەكانى (لا إله إلا الله) بە دەم بگوتريت، بە بى ئەوەى له دڵهوه باوەپى به هیچ کام له مەعناكانى بىيت.

وَالْحَادِقُ مِنْهُمْ يَطُنُّ أَنْ مَعْنَاهَا : لَا يَخْلُقُ ، وَلَا يَرْزُقُ ، وَلَا يُدَبِّرُ إِلَّا اللَّهُ .

فَلَا خَيْرَ فِي رَجُلٍ جُهْلُ الْكُفَّارِ أَعْلَمُ مِنْهُ بِمَعْنَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

كامەیان شارەزا و زیرەكه گومانى وایە كه (لا إله إلا الله) واتە هیچ كەس پزق نادات جگە له الله، هیچ كەس كاروبارەكان بەرپۆه نابات جگە له الله. جا كه واتە هیچ جوړه خەیریك له پیاویكدا نییه كه كافره جاهیلەكان لەبارەى له واتای (لا إله إلا الله) وه لهو كەسه شارەزاتر و زاناتر بن. دانەر چەند جوړیكى له خەلكى باس كردوو:

جوړى یهكەم : مەعناى ئەو كهلىمەیه دەزانیت بەلام كارى پى ناكات،

پەرستنهكانى تەنها بۆ الله ئەنجام نادات، ئەوانە موشرىكن.

جوړى دووهم : عەقىدەى وایە كه مەعناى وتنى (لا إله إلا الله) تەنها ئەوەیە كه بە دەم بىييت و هیچى تر. هەر كەس بلى (لا إله إلا الله) لای ئەوان مۆسلمانە، ئەو حەدىسە دەكەن بە بەلگە (من قال لا إله إلا الله دخل الجنة) جا ئەگەر بە قەسەى ئەوان بىت هەركەس هەر بە دەم بىييت و كارى پى نەكات، مۆسلمان بىت، ئەوا موناڤىقەكانىش مۆسلمانن، چونكه موناڤىقەكانىش، دەیانگوت بەلام خودا دەفەرموى: {إِنَّ الْمُتَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ} النساء ١٤٥ واتە: موناڤىقەكان له پلهى هەرە خوارەوهن له ئاگرى جەهەنمدا.

جۆرى سىيەم: زۆرىنەى خەلكى دەگرىتەوۋە كە وا دەزانن كە مەعنەى پەرستراوى
 ھەمان مەعنەى پەرۋەردگارى ھەيە ، ئەمەش ئەشعەرەيەكان و جەھەمىيەكان و
 پافىزە و قەبرىستان و صوفىيەكان دەگرىتەوۋە.

پەددى ئەمانىش بەمجۆرەيە :

۱. عەرەبە موشرىكەكان دانيان بەوۋەدا دەنا كە تەنھا ﷻ پەرۋەردگارە ، بەلام
 دانيان بەوۋەدا نەدەنا كە تەنھا ئەو پەرستراو بىت .

۲. ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾﴾ النَّاسِ

ئەگەر (پەب) و (ئىلاھ) يەك شت بوونايە دووبارە نەدەكرانەوۋە .

۳. زانايانى زمانناسى عەرەبى يەك دەنگن لە سەر ئەوۋى كە (پەب) و (ئىلاھ) دوو
 مەعنەى جودايان ھەيە .

۴. ئەھلى تەفسىرىش ھەر وا دەللىن .

برگەى شەشەم : دلخۆش بوون بە ناسینی تەوھید و ناسینی پێچەوانەكەى بە جوانی

إِذَا عَرَفْتَ مَا ذَكَرْتُ لَكَ مَعْرِفَةَ قَلْبٍ ،
وَعَرَفْتَ الشُّرْكَ بِاللَّهِ الَّذِي قَالَ اللَّهُ فِيهِ
{ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ } النساء ٤٨
وَعَرَفْتَ دِينَ اللَّهِ الَّذِي أَرْسَلَ بِهِ الرُّسُلَ مِنْ أَوَّلِهِمْ إِلَى آخِرِهِمْ ، الَّذِي لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْ أَحَدٍ
سِوَاهُ ، وَعَرَفْتَ مَا أَصْبَحَ غَالِبَ النَّاسِ عَلَيْهِ مِنَ الْجَهْلِ بِهَذَا أَفَادَكَ فَائِدَتَيْنِ :
الأولى : الْفَرْحُ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ ، كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى
{ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ } ٥٨ يونس
وَأَفَادَكَ أَيْضاً : الْخَوْفَ الْعَظِيمَ .

مادام تۆ ئەم شتانەت زانى:

یەكەم : ئەوێ كە بۆتە باس كرد لە كانگای دڵەوێ زانیت ، زانینیكى راست و
دروست (واتە : لە دڵەوێ زانیت و بە راستت زانى لە دڵیشەوێ كارت پێكرد واتە
: شەرتهكانى (لا إله إلا الله) ت لە دڵەوێ لە خۆتا هینایە دى .
دووهم : شیركیشیت ناسى ، ئەوێ كە خودا لە بارەىەوێ فەرمویتى :
{ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ }

واتە (بە تەئكىد خودا لەوێ خۆش نابێت كە شەرىكى بۆ دابنرێت ، جگە لەوێ لە ھەر گوناھىكى دىكە خۆش دەبێت ، لە ھەر كەسێك كە خۆى بىھەوىت) واتە : ئەگەر ھەر ئىنسانى لەسەر شىركى گەورە بمرێت ، نە خودا لى خۆش دەبێت و نە دەيخاتە بەھەشتەو.

بەلام شىركى بچوك : قەولى پاجىح ئەوێە ئەگەر ئىنسان لە سەر شىركى بچوك بمرێت ، ئەوا خودا لى خۆش نابێت ، چونكە شىركى بچوك پلەيەكە دەكەوێتە نىوان شىركى گەورە و تاوانە گەورەكانەو ، بەلام موسلمانى پى كافر نابێت و بە ھەمىشەيى لە ئاگردا نامىنێتەو .

سببەم : دىنى خوداشت ناسى ئەو دىنەى كە بە پىغەمبەراندە پەوانەى كردووە لە يەكەم پەسولەو كە نوح بوو تا ئەخىرەكەيان كە محمد بوو ﷺ كە جگە لەو دىنە ، خودا لە ھىچ كەسى دىكە قبول ناكات دىنىكى دىكەى بىت .

چوارەم : زانىشت كە زۆرەي خەلكى لەو بارەو نەزان و نەفامەن .
(واتە نازان تەوھىد چىيە و ناززان شىرك چىيە ، واتە بە ھەلە حالى بوون لە تەوھىد و لە شىرك .

ئەمەش دوو سوود و پەندى گەورەى لى وەرەگرت :

يەكەمیان : واجبە دلخۆشبوون بە فەزل و بەخششى خودا چونكە :

١. تۆ ئىسلامت ناسى ، ناسىنىكى راست و دروست ، پىچەوانەكەيشت ناسى كە شىركە ، چونكە تۆ زانستىكى گەورەت دەستكەوتوو لەبارەى گەورەترين شتەو كە ئەويش تەوھىدە .

٢. چونكە تۆ سەلامەت بوويت لە دەست عەقىدە و بىروباوەرى پوچ و بەتال ، ئەمەش ئەوپەرى دلخۆشى دەوێت .

٣. تۆ بەوانە بوويت بە يەكى لە ئەھلى سوننەت و جەماعەت ، و ئەھلى تەوھىد و نەبوويت بە يەكى لە ئەھلى شىرك و قەبرىەرستان ، وەك خودا فەرمويەتى :

{قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ} يونس ۵۸

واته : (بلى با ئيمانداران تهنهها بهم بهخششهى خودا دلخوش و شادمان بن كه قورئانه و مايهى هيدايهته بۆ گوتهى حق و كردارى چاكه و سهره نجامه كەشى رهمته . دهى با تهنهها بهمه دلخوش بين . نهك به شتى ديكه . ئهمه باشته لهو مال و سامانهى كه كافران و موشرىكان كۆى دهكه نهوه)

دووهميان ئهويه كه زۆر بترسىت له شىرك كه تىي بكهويت و به خوت نه زانيت (واته به عيلم و به كار و كرده وهكانت مه غرور نهبيت و هميشه له ههولدا بيت بۆ فيربوونى زيادتر له بارهى تهوحيدهوه و خو پاراستن له ئهنواعى شىرك .

چونكه ئيمه له پيغه مبهه ئىبراهيم (عليه السلام) زياتر نين كه هميشه له شىرك دهترسا و دهيفه رموو : وَاجْنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ (٣٥) إبراهيم

(واته : خودايه من و نهوه كانم لهوه به دوور بگره كه بت بپهرستين يان غهبرى تو بپهرستين) .

(شهاب الدين القرافي) دهليت (الْقَاعِدَةُ الشَّرْعِيَّةُ ذَلَّتْ عَلَى أَنَّ كُلَّ جَهْلٍ يُمَكِّنُ الْمُكَلَّفَ دَفْعُهُ لَا يَكُونُ حُجَّةً لِلْجَاهِلِ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى بَعَثَ رُسُلَهُ إِلَى خَلْقِهِ بِرِسَائِلِهِ وَأَوْجَبَ عَلَيْهِمْ كَافَّةً أَنْ يَعْلَمُوا بِهَا فَعَلِمُوا بِهَا فَالْعِلْمُ وَالْعَمَلُ بِهَا وَاجِبَانِ فَمَنْ تَرَكَ التَّعَلُّمَ وَالْعَمَلَ وَبَقِيَ جَاهِلًا فَقَدْ عَصَى مَعْصِيَتَيْنِ لَتَرْكِهِ وَاجِبَيْنِ) (كتاب الفروق)

واته : ﴿ ئهم قاعيده شهريه بهلگهيه لهسهه ئهوهى كه ههر نه زانينيك ، ههر كه سيكى موكه لهف (واته بالغ و عاقل) ، تواناي ههبوو ئهوه نه زانينهى لهسهه خوى لابات ، ئهوه نه زانينه نابيته عوزر و بيانوو بۆ هيچ نه زانينيك ، چونكه الله نيردراوه كانى خوى به نامه كانيهوه ناردوووه بۆ ناو خهلكى . واجبيشى كردوووه له سهريان كه خويان فيرى ئهوه نامانه بكهه و پاشان كارى پى بكهه . كهواته زانست و كار كردن بهو زانسته دوو واجبي سهershانى ئينسانن . جا ههر كه سيك واز بينيت له خو فيركردن واز بينيت له كار كردن بهو عيلمه ، و مايهوه به نهفامى ئهوه دوو كه رته بيفهرمانى خوداي كردوووه ، چونكه وازى له دوو واجب هيناوه ﴿

برگەى جەوتەم: ئاىا جەھل يان تەئۇىل لە شىركى گەورەدا عوزرە يا عوزرنىيە؟

فَإِنَّكَ إِذَا عَرَفْتَ أَنَّ الْإِنْسَانَ يَكْفُرُ بِكَلِمَةٍ يُخْرِجُهَا مِنْ لِسَانِهِ ،
وَقَدْ يَقُولُهَا وَهُوَ جَاهِلٌ فَلَا يُعَذِّرُ بِالْجَهْلِ ،
وَقَدْ يَقُولُهَا وَهُوَ يَظُنُّ أَنَّهَا تُقَرِّبُهُ إِلَى اللَّهِ كَمَا ظَنَّ الْمُشْرِكُونَ ،
خُصُوصًا إِنْ أَلْهَمَكَ اللَّهُ مَا قَصَّ عَنْ قَوْمِ مُوسَى مَعَ صَلَاحِهِمْ وَعِلْمِهِمْ أَنَّهُمْ أَتَوْهُ فَأَتَلِينَ
{ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ } الأعراف : ١٣٨

چونكه تۆ كاتىك كه زانىت ئىنسان دەيىت بەكافر بە تەنھا يەك كەلىمە كە لە

زمانى دەردەچىت بى ئەوھى لە دلەوہ باوہرى بەو كەلىمەيە بىيىت .

(وقد يقولها وهو جاهل فلا يعذر بالجهل)

هەندىك جار ئەو قەسەيە دەكات ، كە جاهیله و نەزانە ، بەلام هیچ عوزرىكى بۆ

ناھيىنرىتەوہ بەوھى كە نەزان بووہ .

وقد يقولها وهو يظن أنها تقربه إلى الله تعالى كما ظن المشركون

وہ هەندىك جار دەيلىت و وا دەزانىت ئەو كەلىمەيە لە خوداى نزيك دەكاتەوہ .

هەروەك موشرىكەكان وا گومانىان دەبرد بە شەرىك دانان بۆ خودا، لە خودا

نزيك دەبنەوہ بەوھى كە شەرىكىان بۆ داناوہ.

بە تايىبەت ئەگەر خۇدا ئىلھامى ئەۋەدى پىدا بىت لەبارەى قەۋمى موساۋە ،
سەرەپاى ئەۋەدى كە پىياۋچاك بوون و خاۋەنى عىلمى شەرىى بوون ، ئەۋە بوو
كاتى تىپەپىن بەلاى قەۋمىدا كە بىتان دەپەرست ھاتن بۇ لاى موسا و گوتيان :
{اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ} الأعراف : ۱۳۸ واتە (ئەى موسا پەرستراۋىكىمان بۇ
دابنى ھەر ۋەك چۆن ئەۋ قەۋمەش پەرستراۋىكىان ھەىە)

فَجِئِذٍ يَعْظُمُ خَوْفُكَ ، وَحَرْصُكَ عَلَى مَا يُخَلِّصُكَ مِنْ هَذَا وَأَمْثَالِهِ.

جا كە ئەۋانەت زانى ئەۋ كاتە ترسەكەت گەۋرە دەپىت و ئەۋجا سووردەبىت
لەسەر ئەۋەدى كە فىرى عىلمىك بىت و كىرەۋەىەك فىر بىت كە لەم جۆرە كارانە
و ھاۋشىۋەكانى نەجاتت بدات ، نەۋەك تىى بىكەۋىت و بە خۆت نەزانىت ،
چونكە ئەۋ كاتە ھىچ عوزرىكت نابىت .

يەكى لە ھۆىەكانى نەجات بوون

۱. ئەۋەىە كە ۋەك حوزەىفە : بگەپىت و خۆت فىرى عىلمى شەرىى بىكەىت
۲. يەكى تر ئەۋەىە داۋا لە خۇدا بىكەىت ، كە خۇدا ھىداىەتت بدات و ھەمىشە
بىرسىت لە شىرك ، ھەر ۋەك ئىپراھىم فەرموۋى خۇداىە من و نەۋەكانم دوور بگرە
لەۋەى كە بت بپەرستىن يان غەىرى تۇ بپەرستىن .

برگه‌ی هه‌شته‌م : هه‌موو پیغه‌مبه‌ریک، خودا دوژمنی بۆ داناوان که ئه‌و دوژمنانه به‌لگه‌ی خویان پییه بۆ دژایه‌تی کردنی پیغه‌مبه‌ران و شوینکه‌وتوه‌کانیان

وَأَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ مَنْ حَكَمْتَهُ لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا بِهَذَا التَّوْحِيدِ إِلَّا جَعَلَ لَهُ أَعْدَاءً
كََمَا اللَّهُ قَالَ تَعَالَى { وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى
بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا } الأنعام ١١٢

بزانه ئه‌ی فی‌رخوازی عیلمی شهرعی، که خودا جوړیک له حیکمه‌ته‌کانی که
تاقیک‌کردنه‌وه‌ی عه‌بده‌کانیه‌تی، ئه‌وه‌یه که هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی ناریدییت به‌م
ته‌وحیده‌وه که په‌رستنی الله یه به‌ته‌نها، هه‌ر له نوحه‌وه هه‌تا پیغه‌مبه‌ری خو‌مان

صلی‌الله
علیه‌وسلم

(إلا جعل له أعداء) ئیلا خودا دوژمنی داناوه بۆ ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه و بۆ
شوینکه‌وتوانیان ، به‌ده‌م و به‌ده‌ست و به‌پاره و پول و سامانیان به‌هه‌موو
جوړیک دژایه‌تی بانگه‌وازی ته‌وحید ده‌که‌ن که بانگه‌وازی ته‌واوی پیغه‌مبه‌رانه
ئه‌مه‌ش بۆ هه‌موو کات و شوینیکه ، به‌بی‌پاوه‌ستان.

خودای بڵند ده‌فه‌رموی: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي
بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَّهُمْ وَمَا يُفْتَرُونَ ﴾ (١١٢) الأنعام

واتە : (ھەر بەو جوړه كه دوژمنمان بو تو داناوه ، بو ھەموو پيښمبەر يکشيش دوژمنمان داناوه ، ئەوانەش شەيتانەکانن ئەوانەن كه له پەحمى خوداوه دوورن، جا ئينسان بن يا جنى. ھەنديکيان ھەنديکى دیکەيان فيرى گوتهى به پوکەش پازاوه دەکەن بو ئەوھى يەکتەر فريو بدن و له خستەبەرن، ئەگەر پەرودگارت بيوستايە نەيدەھيشت دوژمنايەتى ئيمانداران بکەن و ئەو گوته پازاوه و بەناوہ پوک گەندەلانیە بلاو بکەنەوہ. دەى توش وازيان لى بيئە لەگەل ئەوھشدا واز بيئە لە ھەموو شتانیەى كه ئەوان ھەليان بەستووه.

(واتە وازبيئە لە گشت گوته و بەرنامە و نوسراوہکانيان)

وَقَدْ يَكُونُ لِأَعْدَاءِ التَّوْحِيدِ عُلُومٌ كَثِيرَةٌ وَكُتِبَ وَحُجِّجَ ، كَمَا قَالَ تَعَالَى
 { فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ } الغافر ٨٣.

جا لەوانەيە دوژمنانی تەوھید ھەبیئت زانیاری و شارەزایی زوریان بیئت. (وکتب و حجج) کتیب و نوسراوی زور دەنوسن و بلاوی دەکەنەوہ بو لەخستە بردنی خەلکی وەك دەستگاکانی پاگەیانندن . دیارە بەلگەشیان پییە بە حسابی خویان كه بیسەلمیئنن كه تەوھید حەق نییە و ئەو شیرکەى خویان حەقە.

ھەر وەك خودا فەرمویەتى :

{ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ } الغافر ٨٣

واتە : ﴿ کاتی پيښمبەرەکانیان ھاتن بو لایان بە بەلگەى ئاشکرا و پۆشنەوہ، ئەو کافرانە قبوڵیان نەکرد و خویان دلخۆش کرد بەو زانستەى كه لایان بوو بو دژایەتى کردنی پيښمبەرەکانیان ﴾

بەرگەى نۆ : بۆ بەرەنگار بوونەو ەى دوژمنانى دىن خۇ چەكدار كىردن بە زانستى شەرىى ، زەرورەتە .

إِذَا عَرَفْتَ ذَلِكَ ، وَعَرَفْتَ أَنَّ الطَّرِيقَ إِلَى اللَّهِ لَا بُدَّ لَهُ مِنْ أَعْدَاءٍ قَاعِدِينَ عَلَيْهِ ، أَهْلٍ فَصَاحَةٍ ، وَعِلْمٍ ، وَحُجَجٍ فَالْوَاجِبُ عَلَيْكَ أَنْ تَعْلَمَ مِنْ دِينِ اللَّهِ مَا يَصِيرُ سِلَاحًا لَكَ تُقَاتِلُ بِهِ هَؤُلَاءِ الشَّيَاطِينَ الَّذِينَ قَالَ إِمَامُهُمْ ، وَمُقَدِّمُهُمْ لِرَبِّكَ : {لَا قُودَنَّ لَهُمْ صِرَاطُكَ الْمُسْتَقِيمَ ثُمَّ لَا تَنِيَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمَنْ خَلْفَهُمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ} الأعراف : ١٦-١٧ وَلَكِنْ إِذَا أَقْبَلْتَ عَلَى اللَّهِ ، وَأَصْغَيْتَ إِلَى حُجَجِ اللَّهِ ، وَبَيِّنَاتِهِ فَلَا تَخَفْ ، وَلَا تَحْزَنْ {إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا}.

{إذا عرفت ذلك}

مادام ئەو ەشت زانى كە پىغەمبەران و شوپىنكە وتوانيان ەمىشە دوژمندارن

{وعرفت أن الطريق إلى الله لا بد له من أعداء}

و ە زانىشت كە رىگای خودا و دىنى خودا ەمىشە دوژمنگەلىكى ەىە .

{قاعدين عليه} ەمىشە ئەو دوژمنانە لەسەر ئەو رىگایە دانىشتوون، نە

ەلەدەستن و نە وازدەهينن بۆ پىلانگىران بە ەموو جوړىك دژى بانگەوازەكەيان

و رىبازەكەيان كە تەوھىدە.

{أهل فصاحة وعلم وحجج}

كە خاوەنى رەوانبىژى و زمانى لوسن. زانستىكى ناحەقيان پىيە، يان

فەلسەفەىە يان خەو ەيان غەلەت حالى بوونە لە بەلگەكانى قورئان و سوننەت .

(فَالْوَجِبُ عَلَيْكَ أَنْ تَعْلَمَ مِنْ دِينِ اللَّهِ مَا يَصِيرُ سِلَاحًا لَكَ تُقَاتِلُ بِهِ هَؤُلَاءِ الشَّيَاطِينَ)

واجبه له سەرت كە فێرى دینی خودا ببیت ئەوەندەى كە بۆت ببیت بە سیلاحیك كە بەو زانستە بەرانبەر شەیتانەكان بجەنگیت .

ئەو بەچكە شەیتانەى كە ئیمام و پێشەواكەیان كە ئیبلیسە بە پەرەردگارى

گوت : {لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ثُمَّ لَا يَنفَعُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ

أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ [الأعراف ١٦

واتە : (ئەى خودایە سویند بە تۆ كە منت لادا لە ڕیگای راست ، دەبیت دابنیشم

بۆیان لەسەر ڕیگا راست و پەوانەكەت ، بۆ ئەوەى لایان بەدەم لەسەرى ، پاشان

دیم بۆیان لەبەردەمیانەو ، وە لە دوایانەو ، وە لە راستیانەو وە لە چەپیانەو

، واتە لە هەموو لایەكەو ، بەلام نەىگوت لە سەرویانەو ، چونكە ناتوانیت

ڕیگای پەحمەتى خودایان لیبگریت).

(ابن عباس) لەبارەى تەفسیری ئەم ئایەتەو دەلیت :

لە بەردەمیانەو ، واتە : لەبارەى ئاخیرەتەو گومانیان بۆ دروست دەكەم .

لە دوایانەو ، واتە : دونیایان لەبەرچاو دەپازینمەو .

لە راستیانەو ، واتە لە كردهو چاكەكان ساردیان دەكەمەو .

لە چەپیانەو ، واتە هەول دەدەم كردهوى خراپیان پى ئەنجام بەدەم .

{ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ } واتە : زۆربەى عەبدەكانت دەبینیتەو كە شوكرى تۆ

ناكەن ، واتە شەرىكت بۆ دادەنن .

مادام ئەو ڕیگاكەت بیت و ئەوانەش دوژمنەكانت بن ، كە دەبینیت هەموو

تواناكانیان خستۆتە گەر بۆ دوژمنایەتى كردنى دینهكەت و ئەهلى دینهكەت .

كەواتە واجبه له سەرت كە هەموو توانای خۆت بخەیتە گەر بۆ پوچەلكردنەو

پیلانەكانیان ، هەتا بیسەلمینیت كە بە راستى عەبدى خودایت

{ولكن إذا أقبلت على الله وأصغيت إلى حججه وبيئاته فلا تخف ولا تحزن}

بەلام دنیایە و مەترسە ، چونكە یەكەم ئەگەر دوو شەرتت لە خۆتا بەدى هیئا :

شەرتى يەكەم : ئەگەر بە دل و بە جەستە پروت كرده خودا و تەنها پشتت بە خودا بەست .

شەرتى دووهم : لەگەل ئەوئەشدا ھەولت دا بۆ فيربوونى عىلمى شەرىعى و بە جوانى گويىت گرت لە بەلگەكانى خودا و پروونكردنه وەكانى لە قورئان و سوننەتدا.

دووهم : مەشترسە چونكە {إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا} بە تەئكيد پىلانى ھەموو شەيتانەكان و بەچكەكانيان يەكجار لاوازە، لە بەرانبەر پىلانى خودادا، چونكە ئەگەر تۆ لەگەل خودا بيت دُنيا دەبيت كە خودات لەگەلدايە و خوداش وەعدى داوہ كە سەربازەكانى خۆى سەردەخات وەك فەرمويەتى :

{وَإِنْ جُنَدْنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ} الصافات

ئەم بركەيە پروونى دەكاتەوہ كە فيربوونى عىلمى شەرىعى واجبە لەسەر ھەموو موسلمانىك، بەتايبەت عىلمى تەوحيد و عەقيدە، بۆ ئەوہى بتوانيت پەردى دوژمنانى دين و ئەھلى بیدعە بداتەوہ.

برگەى دەھەم : ئەھلى تەوھىد ھەمىشە سەرکەوتوۋە با ھەوامىش

بەيت

وَالْعَامِّيُّ مِنَ الْمُؤَخِّدِينَ يَغْلِبُ الْأَلْفَ مِنْ عُلَمَاءِ هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكِينَ،

كَمَا قَالَ تَعَالَى { وَإِنْ جُنَدْنَا لَهُمُ الْعَالِيُونَ } الصافات ۱۷۳،

فَجُنْدُ اللَّهِ هُمُ الْعَالِيُونَ بِالْخُجَّةِ وَاللِّسَانِ كَمَا هُمُ الْعَالِيُونَ بِالسِّيفِ وَالسِّنَانِ ،

وَإِنَّمَا الْخَوْفُ عَلَى الْمُؤَخِّدِ الَّذِي يَسْلُكُ الطَّرِيقَ وَلَيْسَ مَعَهُ سِلَاحٌ

ھەرکەسىكى ھەوام كە ئەھلى تەوھىد بېت زال دەبېت بەسەر ھەزار زانای

موشرىكدا ھەروەك خودای بىلد فەرموئەتە : { وَإِنْ جُنَدْنَا لَهُمُ الْعَالِيُونَ }

واتە : ﴿ به تەئكىد سەربازەكانى ئىمە سەركەوتوون ﴾ كەواتە سەربازەكانى ﷻ

سەركەوتوون بە بەلگە و بە زمان، ھەروەك سەركەوتوون بە شمشىر و بە پەمان .

مەترسى دۆرانیش تەنھا لەسەر ئەو یەكخوداپەرستە، كە دەكەوئە پىگا و

ھىچ سیلاحىكى پى نەبېت.

واتە : زانستى پى نەبېت بۆ بەرپەرچدانەوہى گومانى گومپرايان .

كەواتە : موسلمانى ھەوام كە چەكى زانستى پى نەبېت نابېت بىرواتە جەنگى

وتووئۆ و موناقلەشەوہ بەرانبەر گومپرايان، و خوشى توشى دۆران بكات.

(جند الله) مەبەست لە سەربازەكانى ﷻ ئەوانەن كە خودا ھەرچىەكى واجب

كردبېت لەسەريان جى بە جىيان كردووە ، كاریان بەو عىلمە كردووە كە خودا

فىرى كردوون ، گوئیان گرتووە بۆ بەلگەكانى خودا ، بە ەزىمەت و ئىخلاصەوہ

، بانگەوازی خەلكیش دەكەن بۆ ئەو پىگایە .

برگه‌ی یازده : قورئان پرە ئەو بەلگانه‌ی که رەددی گومرای دەداتەوه.

وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا بِكِتَابِهِ الَّذِي جَعَلَهُ {تَبَيَّنًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ} النحل : ٨٩. فَلَا يَأْتِي صَاحِبُ بَاطِلٍ بِحُجَّةٍ إِلَّا وَفِي الْقُرْآنِ مَا يَنْقُضُهَا ، وَيُبَيِّنُ بَطْلَانَهَا، كَمَا قَالَ تَعَالَى { وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا } الفرقان ٣٣

ئەلبەتە خودا ئەو منەتە‌ی کردوو بە سەرماندا بە قورئانە‌کە‌ی که کردوو یەتی بە ﴿تَبَيَّنًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ پوونکەرەوه‌ی هەموو شتێ واتە ئەو شتانە‌ی که ئینسان پێویستی پێیەتی لە ئەمر و نه‌هی و حەلال و حەرام و حدود و ئەحکام . ﴿وهدى﴾ ئەو قورئانە هیدایەتە پێنیشانێ بە عیلمی بە سوود و کردەوه‌ی چاکە . ﴿ورحمة﴾ ئەنجامە‌کە‌شی رەحمەتە چونکە پاداشتی دنیا و ئاخیرەتی تێدا یە ﴿وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ ئەم قورئانە مژدە و مزگینی یە بۆ ئەو کەسانە‌ی که کاری پێ دەکەن و دەیکەن بەرنامە‌یان که مژدە‌یان لی بیئت خودا سەرفرازی دنیا و ئاخیرەتیان دەکات.

﴿فلا يأتي صاحب باطل بحجة إلا وفي القرآن ما ينقضها ويبين بطلانها﴾ هەرکەسێک که خاوەنی هەر رێبازیکی ناحەق بیئت، هەر بەلگە‌یە‌ک بێنێتەوه بۆ خۆی ئیلا لە قورئاندا یان لە سوننەتدا رەددی ئەوه‌ی تێدا یە کە بەلگە‌کە‌ی پوچ بکاتەوه پوونی دەکاتەوه کە بەلگە‌ی ئەو گومرایە ناحەقه . ﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾ ئەو گومرایانە هەر جوړە بەلگە‌یە‌ک کە دەیهێننەوه جا هەر جوړە قیاسی بیئت ، یان هەر جوړە گومانێک بیئت {إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا}

ئیلا خودا لەبەرانبەر ئەوه‌دا حەق و راستی ته‌واوی داوه پێمان کە رەددی ئەوان دەداتەوه . وه جواترین پوونکردنەوه و ته‌فصیلاتی داوه پێمان

قَالَ بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ : هَذِهِ الْآيَةُ عَامَّةٌ فِي كُلِّ حُجَّةٍ يَأْتِي بِهَا أَهْلُ الْبَاطِلِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

هەندىك لە تەفسىرناسان گوتويانە ئەم ئايەتە (واتە ئايەتى ٣٣ى فوړقان)، هەموو بەلگەيەك دەگرێتەو هە ئههلى باتل دەيكنه بەلگه‌ى دەستيان ، هەتا پوڤى قىامەت.

بەشى دووهم لە كتيبي (كشف الشبهات)

دەكریت بە دوو بەشەوه

بەشى یەكەم وەلامى گشتگیر (كە ئایەتى حەوتى ئالى عیمرانە)

بەشى دووهم وەلامى وورد و تەفصیلی

برگه‌ی دوازده: رەدد و وه‌لامی گشتگیر بو گومرایان

وَأَنَا أَذْكُرُ لَكَ أَشْيَاءَ مِمَّا ذَكَرَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ جَوَابًا لِكَلَامٍ اخْتَجَّ بِهِ الْمُشْرِكُونَ فِي زَمَانِنَا عَلَيْنَا،
فَنَقُولُ : جَوَابُ أَهْلِ الْبَاطِلِ مِنْ طَرِيقَيْنِ : مُجْمَلٌ ، وَمُفَصَّلٌ : أَمَّا الْمُجْمَلُ فَهُوَ الْأَمْرُ الْعَظِيمُ
، وَالْفَائِدَةُ الْكَبِيرَةُ لِمَنْ عَقَلَهَا ، وَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ
مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۗ ﴾ آل عمران

منیش چەند شتیکت بو باس ده‌که‌م ، که خودا له کتیبه‌که‌یدا باسی کردووه ،
ئه‌وانه‌ش ده‌بنه وه‌لام ، بو ئه‌و وتانه‌ی که موشریکه‌کانی ئه‌م زه‌مانه‌ی خو‌مان ،
کردویانن به به‌لگه به‌سه‌رمانه‌وه .

ده‌لێن وه‌لامی ئه‌هلی باتل به دوو ریگه ده‌بیئت : یه‌که‌م : وه‌لامی گشتگیر ،
دووهم : وه‌لامی وورد و ته‌فصیلی .

وه‌لامی گشتگیر کاریکی گه‌وره‌یه و سوودی زور گه‌وره‌ی هه‌یه ، بو هه‌ر که‌سیک
که لیی تیبگات . چونکه بو هه‌موو که‌سیک و بو هه‌موو شوین و بو هه‌موو کاتیک
و بو رەدد دانه‌وه‌ی هه‌موو گومان و شوبه‌یه‌که ده‌بیئت . ئه‌و وه‌لامه گشتگیره‌ش
له‌م نایه‌ته وه‌رده‌گیریت که خودا فه‌رمویه‌تی :

{ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ } آل عمران ۷ تا کو‌تایی
نایه‌ته‌که .

واته : (هه‌ر ئه‌و خودایه ئه‌م قورئانه‌ی دابه‌زاندووه ، بو سه‌رت . هه‌ندیکی
نایه‌ته موحه‌که‌مه‌کانن واته : ئه‌وانه‌ی که مه‌عناکانیان پروون و ئاشکرایه ، بو
هه‌موو که‌س ، ته‌نها یه‌که مه‌عنایان هه‌یه و پیچ و په‌نا هه‌لناگرن ، ئه‌وانه ئه‌صل
و ئه‌ساسی قورئانن . وه هه‌ندیکی دیکه‌شی موته‌شابیهن واته : مه‌عناکانیان لای
هه‌موو خه‌لکی ته‌واو پروون و ئاشکرا نییه و چەند مه‌عنایه‌که هه‌لده‌گرن .

ئنجاً ئهوانه‌ی که له دلیاندا نیه‌تی ئه‌وه‌یان هه‌یه که له حه‌ق لابده‌ن و شوین کوفر بکه‌ن یان شوین بیده‌ بکه‌ن یان شوین ئاره‌زوه‌کانیان بکه‌ن، سئ نیشانه‌یان تیدایه و جوان سه‌رنجیان بده ،

یه‌که‌م : واز ده‌هین له‌و ئایه‌تانه‌ی که موحه‌من واته‌ پروون و ئاشکران خو‌یانی لی گیل ده‌که‌ن، ئنجا ده‌گه‌رین به‌ شوین ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که (موت‌ه‌شابیهن) واته : ئه‌وانه‌ی که مه‌عنا‌یان ته‌واو پروون نییه وچه‌ند مه‌عنا‌یه‌ک هه‌لده‌گرن .

دووهم : مه‌به‌ستان ئه‌وه‌یه که خو‌یان و خه‌لکیش توشی لادان و گومپایی بکه‌ن سییه‌م : مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه که ئایه‌ته‌کانی قورئان به‌ ره‌ئی و ئاره‌زووی خو‌یان ته‌فسیر بکه‌ن .

به‌لام هه‌یج که‌س ته‌ئویل و واتای ئه‌و ئایه‌تانه‌ نازانی‌ت جگه‌ له **الله** . هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ش که له زانسته‌کانی شه‌ریعه‌تا چه‌سپاون ده‌یزانن .

وَقَدْ صَحَّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ : (إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْمُتَشَابِهَ وَيَتْرُكُونَ الْمُحْكَمَ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ فِي كِتَابِهِ فَأَحْذَرُوهُمْ)^١

له‌ حه‌دیسی سه‌حیحه‌دا هاتووه که پیغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی :
 ﴿ هه‌ر کاتی ئه‌وانه‌ت بین‌ی که ده‌گه‌ران به‌ شوین ئایه‌ته‌ موت‌ه‌شابییه‌کاندا ،
 ئانه‌وانه‌ ئه‌وانه‌ن که خودا ، باسی کردوون ، هه‌زه‌ریان لی بکه‌ن) ته‌واو
پوونکردنه‌وه : هه‌زه‌ریان لی بکه‌ن واته : تی‌که‌لاویان مه‌که‌ن گو‌ییان لی مه‌گرن و
 سه‌یری کتیب و نوسراوه‌کانیان مه‌که‌ن، خو‌تان دوور بگرن له‌ ده‌زگا‌کانی
 راگه‌یاندنیان. نه‌وه‌ک شتیکی ناحه‌ق به‌رواته‌ دلتانه‌وه‌ دوایی به‌ئاسانی له
 ده‌ستی ده‌رباز نابن .

^١ صحیح البخاری: کتاب تفسیر القرآن (٤٥٤٧) ، و صحیح مسلم: کتاب العلم (٢٦٦٥) ، و سنن الترمذی: کتاب تفسیر القرآن (٢٩٩٤) ، و سنن أبی داود: کتاب السنة (٤٥٩٨) ، و مسند أحمد (٢٥٦/٦).

ئىمام بەغەوى لە (شرح السنه) (۱ / ۲۲۷) دا دەلييت : (ئەصحاب و تابعين و شوينكه وتوانى ئەوانيش و زانايانى ئەهلى سوننەت كۆك و هاودەنگن لەسەر دوژمنايه تى كردنى ئەهلى بيده و دوور كەوتنەوہ لييان .

مِثَالُ ذَلِكَ : إِذَا قَالَ لَكَ بَعْضُ الْمُشْرِكِينَ :

{أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ} يونس ۶۲ ، وَأَنَّ الشَّفَاعَةَ حَقٌّ ، وَأَنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَهُمْ جَاهٌ عِنْدَ اللَّهِ ، أَوْ ذَكَرَ كَلَاماً لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَدِلُّ بِهِ عَلَى شَيْءٍ مِنْ بَاطِلِهِ وَأَنْتَ لَا تَفْهَمُ مَعْنَى الْكَلَامِ الَّذِي ذَكَرَهُ ،

نمونەيەكى ئەوہى كە موشرىكان ئايە تى مۆتەشايبە دەكەنە بەلگە ، نمونەى

وہ لāmەكەشى ئەمەيە : ئەگەر موشرىكىك گوتى : خودا فەرمويە تى

{أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ} يونس ۶۲ :

واتە : ﴿ بە تەئكىد ئەولياكانى خودا هيچ جوړە ترس و خەو فيكيان لەسەر نيبە و غەمباريش نابن ﴾

وَأَنَّ الشَّفَاعَةَ حَقٌّ ، وَأَنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَهُمْ جَاهٌ عِنْدَ اللَّهِ

وہ شەفاعە تيش حەقە و ، پيغەمبەرانيش لای خودا پلەيان بەرزە و ئيمەش داوا

دەكەين لەو پياوچاكانە لای خودا تەكەمان بۆ بکەن

يان ئەگەر فەرمودەيەكى پيغەمبەرى باس كرد ، كرديه بەلگە لەسەر گوته

ناحەقەكانى و كارە ناحەقەكانى ، توش لە حالەدا بەو جوړە تى نەدەگەيشتى كە

ئەو باسى دەكات . نەشتوانى وەلامى تەفصيلى بەديتەوہ . ئەوا بچوړە سەر ئەم

وہ لāmە گشتگيرە و بە سى خال جوابى بەدەرەوہ و بلى :

فَجَاوِبُهُ بِقَوْلِكَ : إِنَّ اللَّهَ ذَكَرَ أَنَّ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ يَتْرُكُونَ الْمُحْكَمَ ، وَيَتَّبِعُونَ الْمُتَشَابِهَ

يەكەم : بە تەئكىد ﷻ لە كتەبەكەيدا باسى كردووہ كە ئەوانەى لە دلياندا

نيەتيان هەيە لا بەدن لە حەق ، واز دەهيئن لەو ئايەتانەى كە مەعناكانيان لای

هه موو كهس پۆشنه و تهنه يه كه مه عنا هه لده گرن، ده گه پرين به دواى ئه و
 ئايه تانه دا كه چه ند مه عنا يه كه هه لده گرن. وه كه تو ئه ي موشريك كه وازت له و
 ئايه ته هيناهه كه فهرموديه تى: ﴿فلا تدعوا مع الله أحدا﴾

به دواى ئه و هدا كه پراويت كه پيغه مبه ر فهرموديه تى: (أَنَّ الشفاعةَ حقٌّ)
 بو ئه و هى به ئاره زوى خو ت ليكى بده يته وه .

وَمَا ذَكَرْتُ لَكَ مِنْ أَنَّ اللَّهَ ذَكَرَ أَنَّ الْمُشْرِكِينَ يَقْرُونَ بِالرُّبُوبِيَّةِ ، وَأَنَّهُ كَفَرُهُمْ بِتَعَلُّقِهِمْ عَلَى
 الْمَلَائِكَةِ ، أَوْ الْأَنْبِيَاءِ ، أَوْ الْأَوْلِيَاءِ مَعَ قَوْلِهِمْ { هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ } يونس ١٨
 وَهَذَا أَمْرٌ مُحْكَمٌ بَيِّنٌ ، لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ أَنْ يُغَيِّرَ مَعْنَاهُ

دووهم: ئه وه شم بو ت باس كرد (توش بو ي باس بكه) كه خدا باسى
 موشريكه كانى كردوو، كه ئه وان دان ده نين به و هدا كه الله هه ر خو ي
 په روه ر دگاره باسى ئه وه ش كراوه كه ئه و موشريكانه به وه كافر بوون كه داوايان
 له مه لايكه ته كان و پيغه مبه ران و ئه ولياكان ده كرد . له گه ل ئه وه شدا ده يانگوت
 ئه وانه تكاكار و شه فاعه تكارى ئيمه ن لاي الله .

ئهم مه سه له يه ش به ته واوى پوون و ئاشكرايه و هيج پيچ و په نايه كه هه لئاگري ت،
 هيج كه سيش ناتواني ت مه عنا كه ي بگو ي ت .

ذَكَرْتَهُ لِي أَتُهَا الْمُشْرِكُ مِنَ الْقُرْآنِ ، أَوْ كَلَامَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا أَعْرِفُ مَعْنَاهُ ،
 وَلَكِنْ أَقْطَعُ أَنَّ كَلَامَ اللَّهِ لَا يَتَنَاقَضُ ، وَأَنَّ كَلَامَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُخَالِفُ كَلَامَ
 اللَّهِ ، وَهَذَا جَوَابٌ جَيِّدٌ سَدِيدٌ ، وَلَكِنْ لَا يَفْهَمُهُ إِلَّا مَنْ وَفَّقَهُ اللَّهُ ،
 فَلَا تَسْتَهِنْ بِهِ ؛ فَإِنَّهُ كَمَا قَالَ تَعَالَى
 { وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ } فصلت ٣٥

سييه م: ئه وه ي كه بو منت باس كرد له قورئان و فهرموده ي پيغه مبه ر ﷺ ،
 ئه ي موشريك، من به و جو ره لي ي تى ناگه م كه تو باسى ده كه يت ، به لام دلنيام
 كه ئايه ته كانى خودا پيچه وانه ي يه كتر نين، وه دلنياشم كه فهرموده ي پيغه مبه ر

ﷺ پيچەوانەى كەلامى خودا نىيە، واتە: ئەو ئايەت و ھەدىسانەى كە تۆ دەيھىننيتەو پيچەوانەى ئەوانە نىيە كە من بۆتم باس كرد.

ئەمەش وەلامىكى راست و تەواو ، بەلام تەنھا ئەو كەسانە ھالى دەبن كە خودا ھىدايەتى داون .

ئەم وەلامەش بە كەم مەزانە ، چونكە ھەروەك خودا فەرمويەتى : (تەنھا ئەو كەسانە ئەمە وەردەگرن كە صەبريان ھەيە تەنھا ئەو كەسانەش وەرى دەگرن كە خودا بەشىكى گەورەى پىداون) فصلت ۳۵

شوبهه‌ى يه‌كه‌م : ده‌لّين : هه‌ر كه‌س ته‌نها الله به‌ په‌روه‌ردگار بزانيت ئه‌وه‌ شه‌ريكى بو‌ خودا دانه‌ناوه‌.

وَأَمَّا الْجَوَابُ الْمُفْصَّلُ فَإِنَّ أَعْدَاءَ اللَّهِ لَهُمْ اعْتِرَاضَاتٌ كَثِيرَةٌ عَلَى دِينِ الرُّسُلِ يَصُدُّونَ بِهَا النَّاسَ عَنْهُ . مِنْهَا قَوْلُهُمْ : نَحْنُ لَا نُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا ، بَلْ نَشْهَدُ أَنَّهُ لَا يَخْلُقُ ، وَلَا يَرْزُقُ ، وَلَا يَنْفَعُ ، وَلَا يَضُرُّ إِلَّا اللَّهُ - وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ - ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا ، وَلَا ضَرًّا ، فَضْلًا عَنْ عَبْدِ الْقَادِرِ ، أَوْ غَيْرِهِ . وَلَكِنْ أَنَا مُذْنِبٌ ، وَالصَّالِحُونَ لَهُمْ جَاءَ عِنْدَ اللَّهِ ، وَأَطْلُبُ مِنَ اللَّهِ بِهِمْ .

دوژمنانى خودا نه‌يارى زور ده‌كه‌ن له‌ دينى پيغه‌مبه‌ران به‌و هوىه‌وه‌ ،
خه‌لكى له‌و دينه‌ دوور ده‌خه‌نه‌وه‌ . يه‌كى له‌وانه‌ ئه‌وه‌يه‌ كه‌ ده‌لّين : ئيمه‌ شه‌ريك
بو‌ خودا دانانين ، به‌لكو شاهيدى ده‌ده‌ين كه‌
هيچ كه‌س خالق نيبه‌ جگه‌ له‌ الله، هه‌ر خوى رزق ده‌دات ،
هيچ كه‌س سود و زه‌ره‌رى به‌ده‌ست نيبه‌ جگه‌ الله ، هه‌ر خوى ئه‌وانه‌ ده‌كات و
شه‌ريكى نيبه‌ ، وه‌ شاهيديش ده‌ده‌ين كه‌ محمد خاوه‌نى هيچ سود و زه‌ره‌ريك
نيبه‌ ، چ جاي شيخ عبد القادر يان غه‌يرى ئه‌و ، به‌لام شتيك هه‌يه‌ كه‌ من
گوناهبارم (واته‌ به‌ حسابى خويان گونا به‌بار دوعا كه‌ى ناگاته‌ لاي خودا) .
ده‌لّين دياره‌ كه‌ پياوچاكانيش پله‌يان لاي خودا به‌رزه‌ ، (ئه‌گه‌ر داواى هه‌ر شتى
بكه‌ن لاي خودا ، ئه‌وا خودا په‌دى ناكاته‌وه‌) بو‌يه‌ داوا ده‌كه‌م له‌و ئه‌وليا و
پياوچاكانه‌ ، كه‌ تكامان بو‌ بكه‌ن لاي خودا ، واسيته‌مان بو‌ بكه‌ن لاي خودا ، كه‌
خودا داواكانمان قبول بكات .

فَجَاوِبُهُ بِمَا تَقَدَّمَ ، وَهُوَ أَنَّ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُقِرُّونَ بِمَا ذَكَرْتَ ، وَمُقِرُّونَ أَنَّ أَوْتَانَهُمْ لَا تُدَبَّرُ شَيْئًا ، وَإِنَّمَا أَرَادُوا مِمَّنْ قَصَدُوا الْجَاهَ وَالشَّفَاعَةَ ، وَاقْرَأْ عَلَيْهِ مَا ذَكَرَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ ، وَوَضَّحْهُ

وہلامى ئەم شوبەھىيە بەمجۆرەيە کە بێژیت :

يەكەم : ئەو موشرىكانەى كە پيغەمبەر جەنگى كرد له دژيان ، هەر وهك تۆ شاهیديان دەدا كە تەنها ^{اللَّهُ} خالقه ، و هەر خۆى پزق دەدات ، هەر خۆى سوود و زەرەرى بە دەستە . ئەگەر بەلگەت دەوێت لەو بارەيەوه ئەوا لە زۆر شوێنێكى قورئاندا ئەم مەسئەلەيە پروون كراوەتەوه لەوانە ئەو ئايەتەنەى بۆ باس بكە كە لە لاپەرەى () (بەرگەى دووهم : عەقيده و كردهوى ئەوانەى كە پيغەمبەريان بۆ پەوانە كرابوو) هیناومانە .

دووهم : ئەوێ بۆ پروون بكریتەوه كە ئەو موشرىكانە ، عەقیدەيان وابوو كە ئەو پیاوچاك و صالحانە هیچ زەرەر و قازانجیكان بە دەست نیه . نە بۆ خۆيان و نە بۆ غەیری خۆيان .

سێیەم : ئەو موشرىكانە ، داوايان دەكرد لە پیاوچاكان كە لاى خودا تكانيان بۆ بكەن

چوارەم : ئەو ئايەتەنەى بۆ بخوینەوه كە خودا لە كتيبەكەيدا پروونى كردووەتەوه كە داواكردن لە غەیری خودا ، وهك پيغەمبەران و صالحان ، و كردنى ئەوان بە تەككار ، ئەوه شەريك دانانە بۆ خودا .

يەكئى لەوانە ئەو ئايەتەيە كە خودا فەرمووەتى : ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتَبَهُونَ اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ، وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾﴾ يونس

واتە : (ئەو موشرىكانە غەیری خودا دەپەرستن (خویشيان دەزانن) كە ئەوانە نە زەرەريان پى دەگەيەنن و نە قازانجيان پى دەگەيەنن ، و دەلێن ئا ئەوانە

تەككارى ئىمەن لاي خۇدا ، لە كۆتايىدا فەرمۇيەتى : خۇدا پاكە و بەرز و بلىندە لە شەرىكايەتتەي كە بۆ خۇدايان داناوہ)
پوونكردنەوہ : ھەندى كەس دەلىن ئىمە لە پال قەبرى پياوچاكاندا لە خۇدا داوا دەكەين و دەپارپىنەوہ ، چونكە ئەو شوينانە موبارەكن و شوينى قبول بوونى دوعان . ديارە ئەم جۆرە كارە بىدعەيە و شىركى بچوكە.

شوبهه‌ى دووهم : ده‌ئىن : كافرەكان داوايان له بته‌كان ده‌کرد و ئىمه‌ داوا له صالحان ده‌كه‌ين

فَإِنْ قَالَ : إِنَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ نَزَلَتْ فِيمَنْ يَعْبُدُ الْأَصْنَامَ ،
كَيْفَ تَجْعَلُونَ الصَّالِحِينَ مِثْلَ الْأَصْنَامِ ؟ ! أَمْ كَيْفَ تَجْعَلُونَ الْأَنْبِيَاءَ أَصْنَامًا ؟
فَجَاوِبُهُ بِمَا تَقَدَّمَ ، فَإِنَّهُ إِذَا أَقَرَّ أَنَّ الْكُفَّارَ يَشْهَدُونَ بِالرُّبُوبِيَّةِ كُلِّهَا لِلَّهِ ، وَأَنَّهُمْ مَا أَرَادُوا مِمَّنْ
قَصَدُوا إِلَّا الشَّفَاعَةَ ، وَلَكِنْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنَ فِعْلِهِمْ وَفِعْلِهِ بِمَا ذَكَرَ

جا كه تو بهو جوړه وه‌لامى شوبهه‌ى يه‌كه‌مت دايه‌وه ، جا نه‌گهر په‌ددى تو‌ى
دايه‌وه و گوتى : نه‌و ئايه‌تانه واته ئايه‌تى
{وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ}
وه ئايه‌ته‌كانى ديكه‌ش له باره‌ى كه‌سانى‌كه‌وه دابه‌زيون كه بتيان ده‌په‌رست !
چون پياوچاكان و نه‌ولياكان ده‌خه‌نه پريزى بته‌كانه‌وه ؟
يان چون پيغه‌مبه‌ره‌كان ده‌كه‌ن به‌بت .

توش بهو جوړه وه‌لامى بده‌ره‌وه كه له‌مه‌و پيش باسما‌ن كرد . جا نه‌گهر دانى
به‌ودا نا كه كافرەكان شاهيديان د‌ه‌دا به‌ه‌موو جوړه‌كانى په‌روه‌ردگاريدا ، هه‌ر
جوړه په‌ستنيكيان بو هه‌ر كه‌سيك نه‌نجام داييت ، مه‌به‌ستيان ته‌نها نه‌وه بووه
كه لاي خدا شه‌فاعه‌تيان بو بكات . به‌لام نه‌گهر ويستى كارى خوى جيا
بكات‌ه‌وه له كارى موشرىكه‌كان ، به‌و گوتانه‌ى له‌مه‌و به‌ر . نه‌وا بو‌ى باس بكه‌كه
كافرەكان له په‌رستنى غه‌يرى خودادا چوار جوړيان هه‌بوو :

١. هه‌نديكيان بتيان ده‌په‌رست
٢. هه‌نديكيان مه‌لائىكه‌تيان ده‌په‌رست
٣. هه‌نديكيان پيغه‌مبه‌ران و نه‌ولياكانيان ده‌په‌رست .
٤. هه‌نديكيان دار و به‌رديان ده‌په‌رست . نه‌مه‌ش خو‌ر و مانگ و نه‌ستيره‌كانيش
ده‌گريته‌وه .

پاشان ئەو بتانە و ئەو دار و بەردانەى كە كافرەكان عىبادەتيان دەكرد بۆيان ، كافرەكان باوەرپيان وابوو ، كە پۈحيانەتى ئەولياكان لەو بتانەدا يان لەو دار و بەردانەدا ئامادە دەبن . بەلگەش ئەو ئايەتەيە :

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ (٢٠) أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ (٢١)

واتە : (هەموو ئەوانەى كە ئیوہ داوايان لیدەكەن جگە لە خودای گەورە . شایستەى پەرستەن نین ، چونكە (خۆشتان دەزانن) ناتوانن هیچ شتێ دروست بكەن و خۆشيان دروستكراون . ئەوانە مردوون . وەك جاران زیندووش نین ، وەك ئەوہى كە ئیوہ گومانیان پى دەبن . لەگەل ئەوہشدا ، هیچ هەست بەوہش ناكەن چى كاتى خۆشيان زیندوو دەكرێنەوہ). تەواو كەواتە ئەم ئايەتە و تەواوى بەلگەكانى قورئان و سوننەت پەردەى ئەوہ دەدەنەوہ كە كافرەكانى كۆن دار و بەردى پرووتيان پەرستبێت بەلكو گومانيان وا بووہ كە پۈحيانەتە پاكەكان لەو بتانەدا ئامادە دەبن و وەلامى داواكارىيەكانى ئەمان دەدەنەوہ .

فَاذْكُرْ لَهُ أَنَّ الْكُفَّارَ: مِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو الْأَصْنَامَ . وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو الْأَوْلِيَاءَ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ فِيهِمْ { أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ } { الإسراء : ٥٧ . وَيَدْعُونَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ، وَأُمَّهُ ، وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۖ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنْ يُؤْفَكُوا ﴾ (٧٥) المائدة

بۆى باس بكە كە ئەو كافرانە هەندیکیان داوايان لە بتەكان دەكرد و هەندیکیان داوايان لە ئەولياكان دەكرد ئەمانەش ئەوانەن كە خودا لە بارەیانەوہ

فەرموئەتى : ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ

رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾﴾ الإسراء

واتاى ئەم ئايەتە و ئايەتى ٥٦ : (بلى : بەو موشرىكانە (ئەوانەى كە خوداش دەپەرستى و غەيرى خوداش دەپەرستى) ئادەى داوا بكەن لە ھەموو ئەوانەى كە ئىوھ دەیانپەرستى تا بۆتان دەربكەوئىت ، ئايە ئەوانە دەتوانن بەلایەك بە تەواوى لابدەن لە سەرتان یا دەتوانن بەلاکە بگۆن ، یان بیگوئزەنەوہ بۆ شوئینیكى دى . دیارە كە ناتوانن . دەى بزائن ئەو (پیغەمبەران و صالحان و مەلائیکەتانەى) كە ئىوھ دەیانپەرستى و داوايان لى دەكەن ، ئەوانە خوئان بە دواى سەبەب و ھۆكارىكدا دەگەرپن كە لە خودا نزیکیان بكاتەوہ ، ھەر چى كەردەوہیەك لە خودا نزیکیان دەكاتەوہ ، ئەوہ ئەنجام دەدەن . (دەى سەرنج بدەن كامتان لە خوداوە نزیكترە) . لەگەل ئەوہشدا ئەوان بە تەمای پەرحمەتى خودان و لە عەزابى خودا دەترسن) تەواو

ھەندىكىشیان عىسای كۆپى مەریەم و دایكى عىسیان دەپەرست لەو بارەوہ خودا فەرموئەتى : { مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ } تا كۆتایى واتە :

﴿ عىسای كۆپى مەریەم تەنھا پیغەمبەر بووہ (نەك خودا بوو بیّت) ھەرەوھا دایكىشىى صدیقە بووہ (ئەمەش پلەيەكە لە خوار پیغەمبەرانەوہ) ، ئەو دووانە خواردنیان دەخوارد ، بپروانە چۆن ئايەتەكانیان بۆ پروون دەكەینەوہ . پاش ئەم پروونكردنەوہیەش بپروانە بەرەو چى گومرايیەك دەپۆن ؟

ئەنجا سوئالیان لى بكە ئایا ئىوھ كەسانىك دەپەرستى جگە لە ئەللا ، كە خوشتان دەزانن كە ئەوانە (واتە عىسا و دایكى عىسا) ھىچ زیان و سودىكيان بە دەست نىيە بۆ ئىوھ ، لەگەل ئەوہشدا تەنھا خودا ھەموو شتىك دەبیستىت ، تەنھا خودا ھەموو شتىك دەزانىت (نەك پیغەمبەران و ئەولیاكان كە واتە بەو جۆرە نىيە كە ئىوھ گومان دەبەن) ﴿

واذكر له قوله تعالى : { وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ {السبا ٤٠، ٤١}

ئەوھىشى بۆ باس بىكە كە خودا فەرموئەتى ﴿لە پۇژى قىيامەتدا، خودا ئەوانە
 ھەشر دەكەت كە شەرىكىيان بۆ خودا داناوە ، پاشان بە مەلائىكەتەكان دەلىت :
 ئايە ئەمانە ئىوھىيان دەپەرست ؟ مەلائىكەتەكانىش حاشايان لى دەكەن و دەلىن :
 پاك و بىگەردى بۆ تۆ لەوھى كە شەرىكت ھەبىت ، تەنھا تۆ دوستى ئىمەيت نەك
 ئەوانە . بەلكو ئەوانە شەيتانەكانيان دەپەرست (بە گوپرايەلى كردنيان) زۆربەى
 ئەو كافرانە ئىمانيان بە شەيتانەكان ھەبوو﴾

وقوله تعالى: {وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ
 مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ {المائدة ١١٦}

ئەو ئايەتەشى بۆ باس بىكە كە فەرموئەتى
 ﴿ئەى محمد ﷺ باسى ئەوھ بىكە كاتى خودا دەلىت : بە عيسا ، ئەى عيساى
 كوپرى مەريەم ئايە تۆ بەو خەلكەت گوتوھ ، من و دايكم بىكەن بە دوو پەرستراوى
 دىكە لەگەل خودادا ؟ عيساش لە وەلامدا دەلىت : پاك و بىگەردى بۆ تۆ . ھىچ
 وتەيەكى وەھام نىيە و ھىچ ھەقىكم نىيە شتىكى وا بلىم . خو ئەگەر منىش وام
 گوتبىت ئەوا خۆت زانىوتە . تۆ دەزانىت چى لە نەفسى مندايە و من نازانم چى
 لە نەفسى تۆدايە . بە راستى تەنھا خۆت ھەموو غەيب و نادىارىك دەزانىت﴾

فَقُلْ لَهُ : عَرَفْتُ أَنَّ اللَّهَ كَفَرَ مَنْ قَصَدَ الْأَصْنَامَ ،
 وَكَفَرَ أَيْضاً مَنْ قَصَدَ الصَّالِحِينَ ، وَقَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ئەنجا پىيى بلى : بە بەلگەى ئەو ئايەتەنە زانىت كە خودا ئەو كەسەى بە كافىر
 داناوھ كە ھەر پەرستنىك بۆ بىتەكان ئەنجام بدات .

ھەروھە ئەو كەسەشى بە كافىر داناوھ كە ھەر پەرستنىك بۆ ھەر پىياوچاك و
 صالحىك ئەنجام بدات . پىغەمبەرىش ﷺ لەسەر ئەوھ جەنگى لە دژيان بەرپا
 كردوھ .

شوبهه‌ى سېيه‌م : ده‌ئېن : كافره‌كان داواى پېويستيه‌كانيان له صالحان ده‌كرد ، به‌لام ئيمه‌ داوايان لى ده‌كه‌ين تكامان بو‌بكه‌ن لاى خودا.

فَإِنْ قَالَ : الْكُفَّارُ يُرِيدُونَ مِنْهُمْ ، وَأَنَا أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ هُوَ النَّافِعُ الصَّارُ الْمُدَبِّرُ ، لَا أُرِيدُ إِلَّا مِنْهُ ، وَالصَّالِحُونَ لَيْسَ لَهُمْ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ ، وَلَكِنْ أَفْضَلُهُمْ أَرْجُو مِنَ اللَّهِ شَفَاعَتَهُمْ .

نه‌گه‌ر يه‌كئى له‌و موشرىكانه گوتى : كافره‌كان داواى پېويستيه‌كانيان له
په‌ستراوه‌كانيان ده‌كه‌ن، بو‌ نمونه ده‌يانگوت ئه‌ى بته‌كان پزقمان بده‌ن ، له‌م
ناخوشيه نه‌جاتمان بده‌ن. به‌لام من جيام چونكه شايه‌دى ده‌ده‌م كه تهنه‌ا ئه‌للا
زيان و قازانجى به‌ده‌سته تهنه‌ا ئه‌و كاروباره‌كان ده‌بات به‌رپوه.
(لا اريد الا منه) : هه‌ر شتى داوا بكه‌م تهنه‌ا له خودا داوا ده‌كه‌م ، نه‌كه له ئه‌وليا و
مردووه‌كان. عه‌قيده‌شم به‌وه هه‌يه كه ئه‌و پياوچاكان و صالحانه هېچ كارىكى
په‌روه‌رديگارى و خه‌لقكردن و به‌رپوه‌بردنى كاروباره‌كانيان به‌ده‌ست نيه‌يه.
به‌لام من كه پوو ده‌كه‌مه ئه‌ولياكان و هاواريان لى ده‌كه‌م و نه‌زريان بو‌ ده‌كه‌م و
قوربانيان بو‌ ده‌كه‌م، ئوميدم هه‌يه لاي خودا كه تكاى ئه‌وان قبول بكرىت و
واسيته‌م بو‌ بكه‌ن.

فَالْجَوَابُ : أَنَّ هَذَا قَوْلُ الْكُفَّارِ سَوَاءً بِسَوَاءٍ ، فَافْرَأْ عَلَيْهِ قَوْلُهُ تَعَالَى
{ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى } الزمر ٣
وَقَوْلُهُ تَعَالَى : { وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ } يونس ١٨

وه‌لامه‌كه‌ى ئه‌وه‌يه : كه ئه‌م وته‌يه هه‌مان وته‌ى كافره‌كانه ده‌قاوده‌ق ، ئه‌و
ئايه‌ته‌ى بو‌ بخوينه‌وه كه خودا فه‌رمويه‌تى: ﴿ ئه‌وانه‌ى كه جگه خودا ، دۆستيان
بو‌ خويان داناوه ، به‌وه‌ى كه عيباده‌تيان بو‌ ئه‌نجام ده‌ده‌ن ، عوزر بو‌ خويان

دەھىننەو و دەلّين : ئىمە تەنھا بۆ ئەو عىبادەتەكان بۆ ئەوانە ئەنجام دەدەين ،
 ھەتا بە تەكاو شەفاعەتەيان لە خودا نەزىكمان بىكەنەو ﴿
 ئەو ئايەتەشى بۆ بخوینەو كە فەرموئەتى : ﴿ ئەوانە تەكاو و شەفاعەتەكارى
 ئىمەن لاى خودا﴾

وَأَعْلَمُ أَنَّ هَذِهِ الشُّبُهَةَ الثَّلَاثَ هِيَ أَكْبَرُ مَا عِنْدَهُمْ . فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ اللَّهَ وَضَحَّهَا لَنَا فِي كِتَابِهِ
 ، وَفَهَّمَتَهَا فَهْمًا جَيِّدًا فَمَا بَعْدَهَا أَيْسَرُ مِنْهَا

بزانە ئەم سى شوبهەيە گەورەترین شوبهەيە لاى ئەوان .
 جا كە زانیت خودا لە كەتیبەكەیدا بۆمانى پوون كەردووەتەو تۆش زۆر بە
 جوانى لىي حالى بوویت ، ئەو ئەو شوبهەنەى لەمەو بەدوا باس دەكرين
 وەلامدانەو هەيان لەمانە ئاساترن.

شوبهه‌ی چوارهم : ده‌لێن : په‌نابردن و داواکردن له‌ صالحان عیباده‌ت نییه‌.

فَإِنْ قَالَ : أَنَا لَا أَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ ، وَهَذَا الْإِلْهَاءُ إِلَيْهِمْ وَدَعَاؤُهُمْ لَيْسَ بِعِبَادَةٍ .
فَقُلْ لَهُ : أَنْتَ تُقَرِّرُ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْكَ إِخْلَاصَ الْعِبَادَةِ لِلَّهِ وَهُوَ حَقُّهُ عَلَيْكَ ؟ فَإِذَا قَالَ : نَعَمْ .
فَقُلْ لَهُ : يَبِينُ لِي هَذَا الَّذِي فَرَضَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ ، وَهُوَ إِخْلَاصُ الْعِبَادَةِ لِلَّهِ وَحْدَهُ ، وَهُوَ حَقُّهُ
عَلَيْكَ ؛ فَإِنَّهُ لَا يَعْرِفُ الْعِبَادَةَ ، وَلَا أَنْوَاعَهَا .
فَبَيَّنَّهَا لَهُ بِقَوْلِكَ : قَالَ اللَّهُ تَعَالَى { ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ }
الأعراف ٥٥ . فَإِذَا أَعْلَمْتُهُ بِهَذَا فَقُلْ لَهُ :
هَلْ عَلِمْتَ هَذِهِ عِبَادَةً لِلَّهِ ؟ فَلَا يَدَّ أَنْ يَقُولَ : نَعَمْ ، وَالِدُّعَاءُ مُخِ الْعِبَادَةِ

ئەگەر گوتی من جگە لە **الله** کەسی دیکە ناپەرستم ، وە ئەم په‌نابردن و داواکردنە
له‌ صالحان عیباده‌تکردن نییه‌.

تۆش له‌ وه‌لامدا دوو نمونه‌ی بۆ به‌ینه‌ره‌وه‌ کە هه‌ریه‌که‌ی دوو جوابی تی‌دایه‌ :
نونه‌ی یه‌که‌م : له‌باره‌ی داواکردن و پارانه‌وه‌.

جوابی یه‌که‌م : تۆش له‌ وه‌لامدا بلێ : ئایه‌ دان به‌وه‌دا ده‌نی‌یت کە خودا فه‌پزی
کردوه‌ له‌ سه‌رت کە عیباده‌ته‌کان به‌ ئیخلاصی بۆ خودا بکه‌یت ، ئه‌وه‌ش حه‌قی
خودایه‌ له‌سه‌رت تۆ ؟ جا ئەگەر گوتی : به‌لێ دان به‌وه‌دا ده‌نی‌یم ؟

ئ‌نجا لێی بپرسه‌ : بۆم پروون بکه‌ره‌وه‌ ئه‌وه‌ی کە خودا فه‌پزی کردوه‌ له‌سه‌رت
کە ئه‌مه‌یه‌ (إخلاص العبادۃ لله وحده) واته‌ : پوخته‌ کردنی هه‌موو عیباده‌ته‌کانه‌ بۆ
خودا به‌ ته‌نها ، کە ئه‌وه‌ش حه‌قی خودایه‌ له‌سه‌رت تۆ ؟

جا کە ، نه‌یزانی عیباده‌ت چیه‌ و نه‌وعه‌کانیشی نه‌زانی (دیاره‌ ناشزانی‌ت) ،
ئ‌ه‌وا بۆی پروون بکه‌ره‌وه‌ و بلێ : خودا فه‌رمویه‌تی
{ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً } واته‌ :

❖ داوا له‌ په‌روه‌ردگاری خۆتان بکه‌ن ، به‌ ملکه‌چی و به‌ ده‌نگی‌کی له‌سه‌رخۆ ❖

جا ئەگەر ئەمەت پىي پراگەياندا (كە بە بەلگەى ئەو ئايەتە داواکردن عىبادەتە) ،
ئەوجا لىي پىرسە : ئايا زانىوتە كە داواکردن لە خودا عىبادەتە؟ ديارە بە
ناچارى دەلىت بەلى. وە داواکردن كرۆكى عىبادەتكردن و پەرسەتە.

فَقُلْ لَهُ : إِذَا أَقَرَرْتَ أَنَّهَا عِبَادَةٌ ، وَدَعَوْتَ اللَّهَ لَيْلًا وَنَهَارًا ، خَوْفًا وَطَمَعًا ، ثُمَّ دَعَوْتَ فِي
تِلْكَ الْحَاجَةِ نَبِيًّا ، أَوْ غَيْرُهُ ، هَلْ أَشْرَكْتَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ غَيْرُهُ ؟ فَلَا بُدَّ أَنْ يَقُولَ : نَعَمْ

جوابى دووهم : ئەنجا پىي بلى : مادام دانت بەوهدا نا كە داواکردن لە خودا
عىبادەتە . ئەگەر شەو و پوژ داوات لە خودا كرد بە ترس و تەماعەو . پاشان
بۆ ئەو پىيويستىيە داوات لە ھەر پىيغەمبەرىك يا لە غەيرى پىيغەمبەران كرد ، ئايا
لە پەرسەتنى خودادا غەيرى خودات كر دوو بە شەرىكى خودا يان نا ؟
بەناچارى دەلىت : بەلى.

فَقُلْ لَهُ فَإِذَا عَمِلْتَ بِقَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى : { فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ } ، وَأَطَعْتَ اللَّهَ ، وَنَحَرْتَ لَهُ ،
هَلْ هَذِهِ عِبَادَةٌ ؟ فَلَا بُدَّ أَنْ يَقُولَ : نَعَمْ . فَقُلْ لَهُ : إِذَا نَحَرْتَ لِمَخْلُوقٍ : نَبِيٍّ أَوْ جَنِّيٍّ أَوْ
غَيْرِهِمَا ، هَلْ أَشْرَكْتَ فِي هَذِهِ الْعِبَادَةِ غَيْرَ اللَّهِ ؟ فَلَا بُدَّ أَنْ يَقُولَ : نَعَمْ .

نمونهى دووهم : لەبارەى قوربانى كردنەو :

جوابى يەكەم : ئەنجا پىي بلى كە زانیت خودا فەرمویتی { فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ }
واتە : ﴿نویژەكانت تەنھا بۆ پەرورەدگارت بكە و تەنھا بۆ ئەو قوربانى و
سەرپرین ئەنجام بدە﴾ ئەنجا ئەگەر گوێپراپەلى خودات كرد و قوربانیت بۆ كرد ،
ئايە ئەمە عىبادەتە؟ ديارە كە ناچار دەلىت : بەلى ئەوانە عىبادەتن.

جوابى دووهم : لىي پىرسە : ئەگەر حەيوانىكت سەرپرې بۆ ھەر مەخلوقىك جا
ھەر پىيغەمبەرىك بىت يان جنۆكە بىت ، يان غەيرى ئەوانە ئايە لەم پەرسەتەدا
غەيرى خودات كر دوو بە شەرىكى خودا؟
ناچارە لە وەلامدا بلىت : بەلى.

وَقُلْ لَهُ أَيْضًا : الْمُشْرِكُونَ الَّذِينَ نَزَلَ فِيهِمُ الْقُرْآنُ هَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْمَلَائِكَةَ ، وَالصَّالِحِينَ ،

وَاللَّاتِ ، وَغَيْرَ ذَلِكَ ؟ فَلَا بُدَّ أَنْ يَقُولَ : نَعَمْ .
فَقُلْ لَهُ : وَهَلْ كَانَتْ عِبَادَتُهُمْ إِلَّا فِي الدُّعَاءِ ، وَالذَّبْحِ ، وَالْإِسْجَاءِ ، وَنَحْوِ ذَلِكَ ؟
وَالْأَفْهَمُ مُقَرَّرُونَ أَنََّّهُمْ عَبَدُوهُ ، وَتَحْتَ قَهْرِهِ ، وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الَّذِي يُدَبِّرُ الْأُمْرَ ، وَلَكِنْ دَعَوْهُمْ ،
وَالْتَجَوُّوا إِلَيْهِمْ لِلْجَاهِ وَالشَّفَاعَةِ ، وَهَذَا ظَاهِرٌ جَدًّا

نەوعى دووهم : ھەرودھا پىيى بلى: ئەو موشرىكانەى كە قورئانيان لە بارەوہ دابەزىوہ . ئايە مەلانىكەت و صالحان و پياوچاكان و لات و غەيرى ئەوانەيان نەدەپەرست ؟ ناچارە بلىت : بەلى.

ئىنجا پىيى بلى : ئايە ئەوانە كە غەيرى خودايان دەپەرست ، ئايە ھەر ئەوہ نەبوو كە داوايان لە غەيرى خودا دەكرد و قوربانيان بۆ دەكردن و ھانايان بۆ دەبردن ؟ ئەگەر نا ئەوان دانايان بەوھدا دەنا كە خوڤيان عەبدى خودان و لە ژيەر دەسەلاتى خودادان ، دانیشان بەوھدا دەنا كە تەنھا اللہ ھەموو كاروبارەكان بەرپووە دەبات . بەلام موصىبەتى ھەرەگەرە لەوھدا بوو كە ئەوان داوايان لەو كەسانە دەكرد و پەنانيان بۆ ئەوان دەبرد ئەمەش لەبەر ئەوہ بووہ كە ئەوانە لاى خودا پلەيان بەرز بووہ و تەماعى ئەوہيان ھەبووہ كە لاى خودا شەفاعەتيان بۆ بكەن و واسىتەيان بۆ بكەن . ئەم مەسەلەيەش زۆر پوون و ئاشكرايە .

شوبهه‌ى پيڻجه‌م : ده‌ئىن : ئايه‌ ئىنكارى له‌ شه‌فاعه‌تى پيڻغه‌مبه‌ر ده‌كه‌يت؟

فَإِنْ قَالَ : أُنْكِرُ شَفَاعَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَبَرَّأُ مِنْهَا ؟
فَقُلْ لَا أُكْزِمُهَا ، وَلَا أَتَبَرَّأُ مِنْهَا ، بَلْ هُوَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الشَّافِعُ الْمُسْتَقْعُ ، وَأَرْجُو شَفَاعَتَهُ
جا نه‌گه‌ر گوتى ئايه‌ ئىنكارى له‌ شه‌فاعه‌تى پيڻغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌كه‌يت و حاشاى
ليده‌كه‌يت؟

توش له‌ وه‌لامدا بلى: هيچ ئىنكارى لى ناكه‌م و حاشاى لى ناكه‌م ، به‌لكو شايه‌دى
ده‌ده‌م كه‌ پيڻغه‌مبه‌رمان ﷺ، شه‌فاعه‌تكاره‌ و كراوه‌ به‌ تكارا و شه‌فاعه‌تكار،
ئوميديشم هه‌يه‌ كه‌ يه‌كيك به‌ له‌وانه‌ى كه‌ پيڻغه‌مبه‌ر ﷺ تكا و شه‌فاعه‌تى بو
ده‌كات.

وَلَكِنَّ الشَّفَاعَةَ كُلَّهَا لِلَّهِ ، كَمَا قَالَ تَعَالَى { قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعاً } الزمر ٤٤ .
وَلَا تَكُونُ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِ اللَّهِ كَمَا قَالَ تَعَالَى { مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ } البقرة
٢٥٥ ، وَلَا يَشْفَعُ فِي أَحَدٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ فِيهِ كَمَا قَالَ تَعَالَى { وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا
لِمَنْ ارْتَضَى } الأنبياء ٢٨ ، وَهُوَ لَا يَرْضَى إِلَّا التَّوْحِيدَ كَمَا قَالَ تَعَالَى { وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ
الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ } آل عمران ٨٥

به‌لام با چوار شت بزانيه‌:

يه‌كه‌م: شه‌فاعه‌ت هه‌موو جوړه‌كانى ته‌نها مولكى خودايه‌. هه‌روه‌ك خودا
فه‌رمويه‌تى : { قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعاً } واته‌: (هه‌موو جوړه‌كانى شه‌فاعه‌ت ته‌نها
مولكى خودايه‌) كه‌واته‌ : مولكى هيچ پيڻغه‌مبه‌ر و هيچ كه‌سيكى نزيك له‌ خودا
نييه‌ ، له‌وانه‌ى داوا مه‌كه‌ن به‌لكو ته‌نها له‌ خوداى داوا بكه‌ن).
دووهم : شه‌فاعه‌تيش لاي خودا ناكريته‌ ، ته‌نها دواى نه‌وه‌ نه‌بيته‌ كه‌ خودا خوى
ئيزن ده‌دات. هه‌روه‌ك فه‌رمويه‌تى :

{ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ } البقرة ۲۵۵ واتە: كى ھەيە لای خودا شەفاعەت بکات ؟ مەگەر کەسى ؟ که خودا خۆى ئیزنى پى بدات .

سېيەم : ھىچ کەس ناتوانىت تکا و شەفاعەت بۆ ھىچ کەس بکات مەگەر بۆ

کەسېک که خودا خۆى ئیزن بدات شەفاعەتى بۆ بکرىت ، ھەروەك خودا

فەرموئەتى : { وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى } الأنبياء ۲۸ واتە ئەوانە شەفاعەت بۆ

ھىچ کەس ناکەن ، مەگەر بۆ کەسېک که خودا پارزى بى شەفاعەتى بۆ بکرىت .

چوارەم : خودا پارزى نابىت شەفاعەت بۆ ھىچ کەس بکرىت جگە لە ئەھلى

تەوھىد . ھەروەك خودا فەرموئەتى

{ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ } آل عمران ۸۵

واتە : (ھەركەس جگە لە ئىسلام ھەر پىياز و پىگەيەكى دىكە بگريتە بەر ئەوا

لىي قبول ناکرىت، بە تەئكىد ئەو کەسەش لە ئاخىرەتدا ، يەكئىكە لەوانەى که

يەكجار خەسارەتمەندن)

فَإِذَا كَانَتْ الشَّفَاعَةُ كُلُّهَا لِلَّهِ ، وَلَا تَكُونُ إِلَّا بَعْدَ إِذْنِهِ ، وَلَا يَشْفَعُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَلَا غَيْرُهُ فِي أَحَدٍ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ فِيهِ ، وَلَا يَأْذُنُ إِلَّا لِأَهْلِ التَّوْحِيدِ تَبَيَّنَ لَكَ أَنَّ الشَّفَاعَةَ كُلُّهَا لِلَّهِ ، فَاطْلُبْهَا مِنْهُ فَقُولُ : اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتَهُ ، اللَّهُمَّ شَفِّعْهُ فِيَّ ، وَأَمْتَالُ هَذَا

جا مادام بۆمان دەرکەوت که

– شەفاعەت ھەر ھەموى مولكى خودايە .

– شەفاعەتیش ناکرىت ئىلا دواى ئەو نەبىت که خودا خۆى ئیزن دەدات .

– شەفاعەتیش بۆ ھىچ کەس ناکرىت ، ئىلا بۆ کەسېک نەبىت که خودا خۆى

ئیزن دەدات که شەفاعەتى بۆ بکرىت .

– خوداش ئیزن نادات شەفاعەت بۆ ھىچ کەس بکرىت جگە لە ئەھلى تەوھىد .

لیرەدا بۆت دەرکەوت که شەفاعەت تەنھا مولكى خودايە ، کەواتە تەنھا لە

خودای داوا دەکەم و دەلیم : خودايە بىبەشم نەکەيت لە شەفاعەتى پىغەمبەر ،

خودایه بیکهیت به شه فاعه تکاری من . نه گهر داوای شه فاعه تی ههر که سیکیش
بکه م ههر به و جوړه داوا ده که م .

فَإِنْ قَالَ : النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُعْطِيَ الشَّفَاعَةَ ، وَأَنَا أَطْلُبُهُ مِمَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ .

جا نه گهر گوتی : پیغمبر ﷺ شه فاعه تی پیدراوه ، منیش داوای شتیکی
لیده که م که خودا پیی داوه .

فَالْجَوَابُ : أَنَّ اللَّهَ أَعْطَاهُ الشَّفَاعَةَ ، وَنَهَاكَ عَنْ هَذَا ، فَقَالَ { فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا }
وَطَلَبَكَ مِنَ اللَّهِ شَفَاعَةَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِبَادَةً ، وَاللَّهُ نَهَاكَ أَنْ تُشْرِكَ فِي هَذِهِ الْعِبَادَةِ
أَحَدًا

فَإِذَا كُنْتَ تَدْعُو اللَّهَ أَنْ يُشَفِّعَ فِيكَ فَأَطِعهُ فِي قَوْلِهِ { فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا } { الجن
١٨ .

وه لاهمه که ی به مجوړه یه : که خودا شه فاعه تی داوه پیی ، له گهل نه وهدا نه هی
کردووه لیټ ، و قه ده غه ی کردووه ، که داوای تکا و شه فاعه تی لی بکهیت :
نه وده ته فهرمویه تی :

{ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا } واته : (له گهل خودادا ، داوا له هیچ کهس مه که) .

نه وده ش که داوای شه فاعه تی پیغمبر ﷺ له خودا بکهیت ، نه وده
عیباده تکرده نه بو خودا . خوداش قه ده غه ی کردووه لیټ که له م عیباده ته دا هیچ
کهس بکهیت به شهریکی خودا . جا نه گهر تو داوا ده کهیت که نه و پیغمبره
بکات به شه فاعه تکار و تکاکارت ، دهی توش ئیتاعه ی خودا بکه له وده دا که
فهرمویه تی : { فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا }

وَأَيْضًا فَإِنَّ الشَّفَاعَةَ أُعْطِيَهَا غَيْرَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَحَّ أَنَّ الْمَلَائِكَةَ يَشْفَعُونَ ،
وَالْأَفْرَاطَ يَشْفَعُونَ ، وَالْأَوْلِيَاءَ يَشْفَعُونَ . أَتَقُولُ : إِنَّ اللَّهَ أَعْطَاهُمُ الشَّفَاعَةَ ، فَأَطْلُبُهَا مِنْهُمْ ؟
فَإِنْ قُلْتَ هَذَا رَجَعْتَ إِلَى عِبَادَةِ الصَّالِحِينَ الَّتِي ذَكَرَهَا اللَّهُ فِي كِتَابِهِ .
وَأَنْ قُلْتَ : لَا ، بَطَلَ قَوْلُكَ : أَعْطَاهُ اللَّهُ الشَّفَاعَةَ ، وَأَنَا أَطْلُبُهَا مِمَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ .

هەروەها وەلامى دووهمىش ئەمەيە : ديارە كە غەيرى پيغەمبەرىش ﷺ كەسانى دىكەش هەن كە شەفاعەتيان پى دراييت. لە هەديسى صحيح دا هاتووە كە ملائىكەتەكان شەفاعەت دەكەن ،

منالى نابالغ كە پيش دايك و بابيان دەمرن ، شەفاعەت دەكەن ،
ئەولياكانيش شەفاعەت دەكەن. ئايە تۆ دەلييت : ئەوانەش شەفاعەتيان پي دراوہ
و منيش داواى شەفاعەت كەردنيان لي دەكەم ؟

جا ئەگەر ئەمەت گوت ، ئەوا گەرايتەوہ بۆ پەرسەتنى پياوچاكان – ئەوہى كە
خودا لە قورئانەكەيدا باسى كەردووہ –

بەلام ئەگەر گوتت : نەخەير داوا لەوانەش ناكەم كە شەفاعەتم بۆ بكەن ، ئەوا
قەسەكەى خوتت پوچەل كەردووہ كە گوتت : خودا شەفاعەتى پي داوہ و منيش
داواى ئەو شەفاعەتەى لي دەكەم كە خودا پي داوہ.

شوبهه‌ى شه‌شه‌م : ده‌لّين : په‌نابردن بۆ صالحان شيرك نيبه‌ يان ده‌لّين شيرك ته‌نها بتيه‌رستيه‌

ئەم شوبه‌هه‌يه‌ له‌ ئەنجامى ئەودا هاتووە كه‌ ئەوانه‌ى غه‌يرى خودا ده‌په‌رستن ، نازانن عيبادەت چييه‌ و نازانن شيرك چييه‌ و نازانن ته‌وحيد چييه‌. تۆش باش سەرنج بده‌ چى ده‌لّين و چۆن وه‌لاميان ده‌ده‌يته‌وه‌.

فَإِنْ قَالَ : أَنَا لَا أُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا ، حَاشَا وَكَلَّا ، وَلَكِنْ الْإِتِّجَاءُ إِلَى الصَّالِحِينَ لَيْسَ بِشِرْكٍ . فَقُلْ لَهُ : إِذَا كُنْتَ تُقِرُّ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ الشِّرْكََ أَعْظَمَ مِنْ تَحْرِيمِ الزَّنا ، وَتُقِرُّ أَنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُهُ ، فَمَا هَذَا الْأَمْرُ الَّذِي حَرَّمَهُ اللَّهُ ، وَذَكَرَ أَنَّهُ لَا يَغْفِرُهُ ؟ ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي .

ئەگەر گوئى من شەرىك بۆ خودا داناننم من دوورم لەو كارە و شتى وا لە من ناوه‌شيتەوه‌. په‌نابردنیش بۆ پياوچاكان و صالحان شيرك نيبه‌. تۆش به‌ دوو جوړ وه‌لامى بده‌ره‌وه‌:

يه‌كه‌ميان بلى : مادام تۆ دان ده‌نييت به‌وه‌دا كه‌ خودا شيركى حەرام كردووە ، له‌ زيناش زياتر حەرامى كردووە، دان به‌وه‌شدا ده‌نييت كه‌ خودا هەرگيز لىي خو‌ش نابي‌ت. ده‌ى پيم بلى ئەو كارە چييه‌ كه‌ خودا حەرامى كردووە ، و له‌ قورئانيشدا باسى كردووە كه‌ لىي خو‌ش نابي‌ت ؟ گومانە نه‌بي‌ت ، ئەو كه‌سه‌ نازاني‌ت شيرك چييه‌ نازاني‌ت ته‌وحيد چييه‌ .

فَقُلْ لَهُ : كَيْفَ تُبَرِّئُ نَفْسَكَ مِنَ الشِّرْكَ وَأَنْتَ لَا تَعْرِفُهُ ؟ أَمْ كَيْفَ يُحَرِّمُ اللَّهُ عَلَيْكَ هَذَا ، وَيَذْكُرُ أَنَّهُ لَا يَغْفِرُهُ وَلَا تَسْأَلُ عَنْهُ ، وَلَا تَعْرِفُهُ ؟ أَتَظُنُّ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحَرِّمُهُ ، وَلَا يُبَيِّنُهُ لَنَا ؟ !

تۆش پيى بلى : چۆن خو‌ت به‌رى ده‌كه‌يت له‌ شيرك و له‌گه‌ل ئەوه‌شدا نازاني‌ت شيرك چييه‌ ؟! يان چۆن خودا ئەو كارەت له‌سەر حەرام ده‌كات و باسى ئەوه‌ش ده‌كات كه‌ خودا لىي خو‌ش نابي‌ت ، چۆن ئەوه‌نده‌ بى غه‌ميت ، سوئالى له‌بارەوه‌

ناكهيت و ههول نادهيت فير ببيت ؟ ئايا وا گومان ده بهيت كه خودا شيركى
 حهرام كردووه و بۆمانى پروون ناكاته وه كه شيرك چييه ؟

فَإِنْ قَالَ: الشِّرْكُ عِبَادَةُ الْأَصْنَامِ ، وَنَحْنُ لَا نَعْبُدُ الْأَصْنَامَ .
 فَقُلْ لَهُ : مَا مَعْنَى عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ؟ أَتَظُنُّ أَنَّهُمْ يَعْتَقِدُونَ أَنَّ تِلْكَ الْأَخْشَابَ وَالْأَحْجَارَ تَخْلُقُ
 ، وَتَرْزُقُ ، وَتُدَبِّرُ أَمْرَ مَنْ دَعَاهَا ؟ فَهَذَا يُكَذِّبُهُ الْقُرْآنُ .
 فَإِنْ قَالَ : هُوَ مَنْ قَصَدَ خَشَبَةً ، أَوْ حَجَرًا ، أَوْ أُنْبِيَّةً عَلَى قَبْرِ أَوْ غَيْرِهِ ، يَدْعُونَ ذَلِكَ ،
 وَيَذْبَحُونَ لَهُ ، يَقُولُونَ : إِنَّهُ يُقَرَّبُنَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ، وَيَدْفَعُ اللَّهُ عَنَّا بَرَكَتِهِ ، أَوْ يُعْطِينَا بَرَكَتِهِ .

جا ئەگەر گوئی : شيرك واتە : بتيه رستى ، ئيمهش بت ناپه رستين .
 - لىي بپرسه مه عناي بتيه رستى چييه؟ تو وا ده زانيت كه كافره كانى كوڤ كه
 بتيه رستيان ده كرد ، عه قيدەيان وا بووه كه ، ئەو دار و بهردانه خالقن و پرزق
 خەلكى دەدن و كاروبارى ئەو كه سانه بهرپوه دەبن كه هاواريان بۆ دەبن و
 داواى پيوستيه كانيان لى دهكەن ؟ خو ئەگەر وا ده زانيت ئەوه قورئان ئەمهى
 به درۆ خستوه ته وه .

- جا ئەگەر گوئی : بتيه رستى ئەوهيه : ههركهسى (به دل يا به كرده وه) پروو
 بكاته داريك يان بهرديك . يان بينايهك له سهه قهبريك بيت يان له سهه غهبرى
 قهبر بيت ، ئەو موشرىكانه داوايان ليدەكەن و قوربانى و سهه برينيان بۆ دهكەن
 (يان ههه جوړه عيباده تيكيان بۆ ئەنجام دەدن)، دهلین ئانه وانە له خودامان
 نزیک دهكەنه وه، به بهرکه تى ئەوانه وه ، خودا به لامان له سهه لاده دات ، يان به
 بهرکه تى ئەوانه وه خودا پيمان ده به خشيت .

فَقُلْ : صَدَقْتَ وَهَذَا هُوَ فِعْلُكُمْ عِنْدَ الْأَحْجَارِ ، وَالْأُنْبِيَةِ الَّتِي عَلَى الْقُبُورِ وَغَيْرِهَا .
 فَهَذَا أَقَرُّ أَنَّ فِعْلَهُمْ هَذَا هُوَ عِبَادَةُ الْأَصْنَامِ ، وَهُوَ الْمَطْلُوبُ

تۆش له وهلامدا بلى پاستت كرد ، ئەو كارەى ئەوان هەمان كارى ئىوھىيە كە تىي كەوتوون، كە لای بەرد و لەلای ئەو بىنايانە ئەنجامى دەدەن كە لەسەر قەبران ، و لە شوینانى دىكەشدا دروستكراون.

بەمشىوھىيە ، دانى بەوھدا نا كە ئەم كارەیان هەمان كارى بتيپەرستىيە ، بەمەش گەيشتىنە مەبەست كە پوونكرنەوھى شىرك و تەوھىدە.

وَيُقَالُ لَهُ أَيْضًا قَوْلُكَ (الشِّرْكُ عِبَادَةُ الْأَصْنَامِ) ، هَلْ مُرَادُكَ أَنَّ الشِّرْكَ مَخْصُوصٌ بِهَذَا ؟
وَأَنَّ الْاعْتِمَادَ عَلَى الصَّالِحِينَ ، وَدَعَاءَهُمْ لَا يَدْخُلُ فِي ذَلِكَ ؟
فَهَذَا يَرُدُّهُ مَا ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ مِنْ كُفْرٍ مَنْ تَعَلَّقَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ ، أَوْ عِيسَى ، أَوْ الصَّالِحِينَ . فَلَا بُدَّ أَنْ يُقَرَّرَ لَكَ أَنَّ مَنْ أَشْرَكَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ أَحَدًا مِنَ الصَّالِحِينَ فَهُوَ الشِّرْكُ الْمَذْكُورُ فِي الْقُرْآنِ ، وَهَذَا هُوَ الْمَطْلُوبُ

وھلامى دووھم : پىي بلى : كە تۆ دەلييت : (شەرىك دانان بۆ خودا بتيپەرستنە) ،

ئايا مەبەستت ئەوھىيە كە شىرك تەنھا بتيپەرستى دەگريتەوھ ؟

وا دەزانيت كە پشت بەستن بە صالحان و داواكردن لىيان شىرك نىيە ؟

وا دەزانيت داواكردن و پارانەوھ لىيان ناچيتە پىزى شىركەوھ ؟

ئەمەش خودا بەوھ پەردى داوھتەوھ كە لە قورئانەكەيدا باسى كافر بوونى ئەو كەسەى كردوھ كە دلى پەيوھست بكات بە مەلائيكەتەكان يان بە عيساوھ يان بە صالحانەوھ .

ناچارە كە دان بنى بەوھدا كە ھەركەسى لە پەرستنى خودادا ھەر پياوچاك و

صالحى بكات بە شەرىكى خودا ، ئەمە ئەو شىركەيە كە لە قورئاندا باسى

كردوھ . ئەمەش مەبەستى ئىمەيە .

وَسِرُّ الْمَسْأَلَةِ أَنَّهُ إِذَا قَالَ : (أَنَا لَا أُشْرِكُ بِاللَّهِ) فَقُلْ لَهُ : وَمَا الشِّرْكُ بِاللَّهِ فَسَرُّهُ لِي ؟

فَإِنْ قَالَ : هُوَ عِبَادَةُ الْأَصْنَامِ ، فَقُلْ : وَمَا مَعْنَى عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ ؟ فَسَرَّهَا لِي ؟
وَإِنْ قَالَ : أَنَا لَا أَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ ، فَقُلْ : مَا مَعْنَى عِبَادَةِ اللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ؟ فَسَرَّهَا لِي ؟

سىرى ئەم مەسەلەيەش (واتە جوابى ئەم شۆبەيە بە كورتى) ئەوھىە :

– ئەگەر گوتى : من شەرىك بۆ خودا دانانىم

بلى : شەرىك دانان بۆ خودا چىيە بۆم پوون بکەرەوھ ؟

– ئەگەر گوتى شىرك بىپەرستىيە .

بلى : ئەى مەعنای بىپەرستى چىيە ؟ بۆم پوون بکەرەوھ ؟

– ئەگەر گوتى : من جگە لە الله هيجى دىكە ناپەرستم ،

تۆش لىيى بپرسە : دەى پەرستنى خودا بەتەنها و بە بى شەرىك چىيە ، مەعنای

چىيە و بۆم پوون بکەرەوھ ؟

فَإِنْ فَسَّرَهَا بِمَا بَيَّنَّهُ الْقُرْآنُ فَهُوَ الْمَطْلُوبُ .

وَإِنْ لَمْ يَعْرِفْهُ فَكَيْفَ يَدْعِي شَيْئًا وَهُوَ لَا يَعْرِفُهُ ؟ وَإِنْ فَسَّرَ ذَلِكَ بِغَيْرِ مَعْنَاهُ بَيَّنَّتْ لَهُ الْآيَاتُ
الْوَاضِحَاتُ فِي مَعْنَى الشَّرِكِ بِاللَّهِ ، وَعِبَادَةِ الْأَوْثَانِ وَأَنَّ الَّذِي يَفْعَلُونَ فِي هَذَا الزَّمَانِ بِعَيْنِهِ ،
وَأَنَّ عِبَادَةَ اللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ هِيَ الَّتِي يُنْكِرُونَ عَلَيْنَا ، وَيَصِيحُونَ مِنْهُ كَمَا صَاحَ
إِخْوَانُهُمْ حَيْثُ قَالُوا : { أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ } ص : ٥

جا ئەگەر بەو جوړه تەفسىرى كرد و پوونى كردهوھ كه قورئان پوونى

كردووھتەوھ ئەوھ گەيشتىنە مەبەست . جا ئەگەر نەيزانى پىي دەلىيت چۆن

دىعايەى شتى دىكات و خوى بە خاوەنى شتى دىزانييت كه نازانييت ئەو شتە

چىيە ؟

جا ئەگەر بە مەعنايەكى ھەلە تەفسىرى كرد ، ئەوا تۆش ئەو ئايەتە پوونانەى بۆ

باس دىكەيت كه مەعنای شەرىك دانان بۆ خودا پوون دىكاتەوھ ، و مەعنای

بىپەرستى پوون دىكاتەوھ . ئەم كارەى كه لەم زەمانەدا دىكەن ، ھەمان شتە كه

لە قورئاندا باسى كراوھ و كافرەكانى كۆن ئەنجاميان دەدا .

ئەمەش واتە پەرستنى خودا بە تەنھا بى شەرىك ، ھەمان ئەو شتەيە كە ئىمە
 كارى پىدەكەين و بانگەوازی بۆ دەكەين. ئەمانە بە كارىكى خراپى دەزانن و لە
 تاوا ھاواريان ئى ھەستاۋە. ھەرەك براكانيان لە دەست بانگەوازی تەوھىد و
 يەكخوداپەرستى ھاواريان ئى ھەستا و گوتيان :
 { أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ }
 واتە: (ئایا ئەو ھەموو پەرستراۋەى نەھىشت و تەنھا يەك پەرستراۋى ھىلايەۋە
 بەراستى ئەمە شتەيكى زۆر عەجىبە)

شوبه‌ی جهوتهم : ده‌لین : کافره‌کانی کون تهنه‌ا به‌وه کافر بوون که گوتیان خودا کوړو کچی هه‌یه

فَإِنْ قَالَ : إِنَّهُمْ لَا يَكْفُرُونَ بِدُعَاءِ الْمَلَائِكَةِ، وَالْأَنْبِيَاءِ وَإِنَّمَا يَكْفُرُونَ لَمَّا قَالُوا : الْمَلَائِكَةُ بَنَاتُ اللَّهِ . وَنَحْنُ لَمْ نَقُلْ عَبْدُ الْقَادِرِ بْنُ اللَّهِ، وَلَا غَيْرُهُ .

جائ‌ه‌گهر گوتی: ئه‌وان به‌وه کافر نه‌بوون که داوایان له ملائیکه‌ته‌کان و پی‌غه‌مبه‌ران کردوو ، به‌لکو به‌وه کافر بوون که گوتیان : ملائیکه‌ته‌کان کچانی خودان. به‌لام ئی‌مه هه‌رگیز نه‌مانگوتووو شیخ عبدالقادی گه‌یلانی کوړی خودایه ، به‌که‌سی دیکه‌شمان نه‌گوتووو فلان کوړی خودایه.

فَالْجَوَابُ : أَنَّ نِسْبَةَ الْوَلَدِ إِلَى اللَّهِ كُفْرٌ مُسْتَقِلٌّ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى { قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ، اللَّهُ الصَّمَدُ } ، وَالْأَحَدُ : الَّذِي لَا نَظِيرَ لَهُ . وَالصَّمَدُ : الْمَقْصُودُ فِي الْحَوَائِجِ . فَمَنْ جَحَدَ هَذَا فَقَدْ كَفَرَ وَلَوْ لَمْ يَجْحَدْ السُّورَةَ .

وه‌لامی ئه‌مه‌ش به‌مجوره‌یه :

یه‌که‌م : دیاره که هه‌ر که‌س بلیت خودا منالی هه‌یه ، ئه‌مه کوفری‌که به‌ته‌نها

هه‌ر خوی سه‌ربه‌خویه . الله فه‌رمویه‌تی : { قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ، اللَّهُ الصَّمَدُ }

واته : بلی : الله تاک و ته‌نهايه ، ئه‌گهر گوترا له چیدا ته‌نهايه ده‌لین:

له زاتی خویدا ته‌نهايه واته هه‌چ که‌سی نییه ،

ته‌نهايه له صیفه‌ته‌کانیدا ، واته: ئه‌و صیفه‌تانه‌ی که ئه‌و هه‌یه‌تی هه‌چ که‌س

نییه‌تی،

ته‌نهايه له ناوه‌کانیدا واته : ئه‌و ناوانه‌ی که ئه‌و هه‌یه‌تی هه‌چ که‌س نییه‌تی ،

{ اللَّهُ الصَّمَدُ } واته : ته‌نها الله جیی نیازه که پی‌ویسته‌یه‌کانمان بو به‌ینیته‌دی.

جا هه‌ر که‌س ئینکاری له‌مه بکات ئه‌وه کافر ده‌بی‌ت، با ئینکاری له‌وه‌ش نه‌کات

که خودا له ئه‌خیری سوږه‌ته‌که‌دا فه‌رمویه‌تی: که‌سی ئی نه‌بووه و که‌سی ئی نابیت

وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ ﴾ ﴿١١﴾ ﴿ الْمُؤْمِنُونَ
فَفَرَّقَ بَيْنَ التَّوَعِينِ ، وَجَعَلَ كُلًّا مِنْهُمَا كُفْرًا مُسْتَقِلًّا
وَقَالَ تَعَالَى ﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَى عَمَّا يَصِفُونَ ﴾ ﴿١٠﴾ ﴿ الْأَنْعَامِ ، فَفَرَّقَ بَيْنَ كُفْرَيْنِ .
وَالدَّلِيلُ عَلَى هَذَا أَيْضًا أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِدُعَاءِ اللَّاتِ - مَعَ كَوْنِهِ رَجُلًا صَالِحًا - لَمْ
يَجْعَلُوهُ ابْنَ اللَّهِ . وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعِبَادَةِ الْجِنِّ لَمْ يَجْعَلُوهُمْ كَذَلِكَ .

وہ لامي دووہم : خودا فہرمویہ تی: (خودا ہیچ منالیکی بو خوی دانہ ناوہ ،
لہ گہل ئەویشدا ہیچ پەرستراویکی دیکہ نییہ). ئەوہ تہ ہەردوو نہوہ کوفرہ کە ی
جیا کردووہ تہوہ . ہەریہک لہوانہ ی کردووہ بہ کوفریکی سہربہ خو
وہ فہرمویہ تی: { وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ }
واتہ: (ئەو کافرانہ شەریکیان بو خودا داناوہ کە جنوکہن، یان جنوکیان
کردووہ بہ شەریکی اللہ بہوہ ی کە عیبادەتہ کان بو ئەوان ئەنجام دەدەن، لہ
ہەمان کاتدا خویمان دەزانن کە خودا ئەوانہ ی دروست کردووہ ، وہ بہ درو و
بوہتانوہ کچ و کوپیان بو خودا داناوہ. ئەوانہ ئەو کار و کردوہ یان بہ
ئەوپەری نہ فامی و بی عیلمیہوہ ئەنجامیان داوہ)
سەرنج بدہ خودا ہەردوو نہوہ کوفرہ کە ی بہ جیا باس کردووہ ، کە یەکیان
شەریک دانانہ بو خودا و دووہ میان دانانی کوپ و کچہ بو خودا
وہ لامي سیہہم : ئەوانہ ی کە کافر بوون بہوہ ی کە (لات)یان دەپەرست کە
پیاوچاکیک بووہ، نہ یاندەگوت (لات) کوپی خودایہ ، ئەوانہش کە بہ ہو ی
جنوکہ پەرستنہوہ کافر بوون ، جنوکہکانیان بہ کوپ و کچی خودا نہ زانیوہ.

وَكَذَلِكَ أَيْضاً الْعُلَمَاءُ وَجَمِيعُ الْمَذَاهِبِ الْأَرْبَعَةِ يَذْكُرُونَ فِي بَابِ (حُكْمِ الْمُرْتَدِّ)
أَنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا زَعَمَ أَنَّ لِلَّهِ وَلَدًا فَهُوَ مُرْتَدٌّ ،
وَإِنْ أَشْرَكَ بِاللَّهِ فَهُوَ مُرْتَدٌّ فَيُفَرَّقُونَ بَيْنَ النَّوَغَيْنِ . وَهَذَا فِي غَايَةِ الْوُضُوحِ

وہ لامي چوارہم : ھەروەھا ھەموو زانایان ، و ھەر چوار مەزھەبەکە لە باسی
حوکمی مورپتەدا باسی ئەوەیان کردووە : ئەگەر موسڵمانی گوتی خودا منالی
ھەبە ، ئەو مورپتەد بووئەو و لە دین ھەلگەراوئەو ، و ئەگەر شەریکی بو
خودا دانا ئەو مورپتەد بووئەو ، زانایان ھەردوو جۆرەکیان بە جیا داناوە ،
ئەم مەسەلەیش یەكجار پۆشن و ئاشکرایە.

شوبهه‌ى هه‌شته‌م :

وَإِنْ قَالَ : { أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ } يونس : ٦٢

ئەگەر گوتى خودا فەرموێهێتى : { أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ } واتە : (ئەولیاکانى خودا هیچ ترسیکیان لەسەر نییە و غەمباریش نابن) تەواو مەبەستى موشرىك ئەوێهێه مادام ئەولیاکان غەمبار نابن ، ئەگەر ئێمە داواى هەرجییهك له ئەولیاکان بکەین ، ئەوا خودا ئەو داواکارىانەمان دینیتە دى بۆ ئەوێ ئەولیاکان غەمبار نەبن .

فَقُلْ : هَذَا هُوَ الْحَقُّ ، وَلَكِنْ لَا يُعْبَدُونَ . وَنَحْنُ لَمْ نُنْكَرْ إِلَّا عِبَادَتَهُمْ مَعَ اللَّهِ ، وَشَرَكُهُمْ مَعَهُ . وَإِلَّا فَالْوَاجِبُ عَلَيْكَ حُبُّهُمْ ، وَاتِّبَاعُهُمْ ، وَالْإِقْرَارُ بِكَرَامَاتِهِمْ .

تۆش له وه‌لامدا بڵێ : (ئەمە راستە كه ئەولیاكان ترسیان له سەر نییە و غەمبار نابن . بەلام ئەولیاكان دەبیّت خوێان عیبادەت بکەن نەك عیبادەتیان بۆ بکریّت ، ئێمە تەنها ئینکاری له‌وه دەکەین كه له‌گەڵ پەرستنى خودادا ئەوانیش بپەرستێن ، بکریّن بە شەرىك و هاوبەشى خودا . واجبیشە لەسەرت كه ئەوانت خوێش بویت ، و شوێنیان بکەویت له‌کرده‌وه چاکەکانیاندا ، و دان بنییت بە کەرەماتەکانیاندا .

وَلَا يَجْحَدُ كَرَامَاتِ الْأَوْلِيَاءِ إِلَّا أَهْلُ الْبِدْعِ وَالضَّلَالَاتِ .

وَدِينُ اللَّهِ وَسَطٌ بَيْنَ طَرَفَيْنِ ، وَهُدًى بَيْنَ ضَلَالَتَيْنِ ، وَحَقٌّ بَيْنَ بَاطِلَيْنِ

هیچ کەس ئینکاری له کەرەماتى ئەولیاکان ناکات ، مەگەر ئەوانەى كه لەسەر رێبازى بیدعه و گومرایین . دینی خوداش میانەپەرەوییە له نیوان دوو لایەنى زیادەرەوى و کەمەرەوى (كه یه‌کیان ئەولیاپەرستیه و یه‌کیان ئینکاری کردنى کەرەماتى ئەولیاکانه) دینی خودا هیدایه‌ته له نیوان دوو گومراییدا ، حەق و راستیه له نیوان دوو ناحەقیدا .

فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ هَذَا الَّذِي يُسَمِّيهِ الْمُشْرِكُونَ فِي زَمَانِنَا (الاعتقَاد) هُوَ الشَّرْكَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ ، وَقَاتَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّاسَ عَلَيْهِ

جا كه زانيت ئەو كارەى كه موشرىكهكانى ئەم زەمانە (واتە زەمانى شەيخ محمد) پىي دەلین : (عهقیده پى بوون) لای خویشان لە كوردستان پىي دەلین : عاقیە بوون بە شەيخ و ئەولیاكان. ئەو هەمان ئەو شىركەىە كه قورئانى لەبارەو دابەزیو و ، پىغەمبەرىش لەسەر ئەو دژى خەلكى جەنگاو.

فَاعْلَمْ أَنَّ شِرْكَ الْأَوَّلِينَ أَخَفُّ مِنْ شِرْكَ أَهْلِ زَمَانِنَا بِأَمْرَيْنِ : أَحَدُهُمَا : أَنَّ الْأَوَّلِينَ لَا يُشْرِكُونَ ، وَلَا يَدْعُونَ الْمَلَائِكَةَ ، وَالْأَوَّلِيَاءَ ، وَالْأَوْثَانَ مَعَ اللَّهِ إِلَّا فِي الرَّخَاءِ . وَأَمَّا فِي الشَّدَّةِ فَيُخْلِصُونَ لِلَّهِ الدِّينَ (الدعاء) ،

ئەجا بزانه كه شىركى كافرهكانى سەردەمى پىغەمبەر سوكتەر ، لە شىركى خەلكى ئەم زەمانە ، لە دوو لایەنەو :

یەكیان : ئەوێه كه ئەو موشرىكانەى كۆن كه شەرىكان بۆ خودا دادەنا و داوايان لە مەلائىكهتەكان و ئەولیاكان و بتهكان دەكرد تەنها لە كاتى خوێشى و ئارامیدا ئەو كارانەیان دەكرد. بەلام لە كاتى ناخوێشى و سەختى و تەنگانەدا ، تەنها لە خوداى داوا دەكرد و تەنها لەو دەپارەنەو و تەنها ئەویان دەپەرست. جا بۆ سەلماندنى ئەم مەسەلەىە دانەر چوار ئایەتى هیناوه :

كَمَا قَالَ تَعَالَى : { وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهُ فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا } الإسراء ٦٧

ئایەتى یەكهەمیان : ئەوێه كه خودای بڵند فەرموێهتى : (كاتى توێشى حالىكى خراپ دەبن كه (مەترسى خنكانە لە بەحرادا) . هەموو ئەوانەى كه ئیو هەوارتان بۆ دەبردن و داواتان لێدەكردن ئەو دلتاندا دەمین و ئەو لەسەر زمانتان جگە لە ناوى الله كه تەنها هەوار لەو دەكەن و شەرىكى بۆ دانانین . بەلام هەر كه خودا ئیوێه نەجات دا و ئیوێه گەیانده وشكانى پشتان كرده ئەو

یەخوداپەرستییەکی کە لە بەحریدا فیڤری بوون . ئینسانەکانیش صیفەتیان وایە
کە زۆر کوفر و بی ئیمانی دەکەن.

وقوله : ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ ﴾ الأنعام

ئایەتی دووهمیان : خودا فەرمویەتی : (بلی : ئەی موشریکەکان ، ئادەیی پێم
بڵێن ئەگەر عەزابی ئەللا تان بۆ هات یان کاتی قیامەت بە سەرتاندا هات ، ئایە
ئێوە لە غەیری خودا داوا دەکەن) کە ئەو عەزابتان لەسەر لابەریت ، (دەیی
وەلام بەدەنەو) ئەگەر راست دەکەن (کە دەڵێن لەگەڵ خودادا کەسی دیکەش
هەیه شایەنی پەرستنی بیت)

بەلکو : ئەی کافرەکان تەنھا لە خودا داوا دەکەن کە ئەو عەزابتان لەسەر
لابدات و ئەویش لەسەرتانی لادەدات ئەگەر بیەوێت . ئێوەش هەموو ئەو ئەولیاو
پیاوچاکانە لەبیر دەکەن کە داواتان لێدەکردن و هاوارتان بۆ دەبردن بەوەش
ئەوانتان کردبوو بە شەریکی خودا .

وقوله : ﴿ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَلَهُ نِعْمَةٌ مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ ﴾ الزمر

ئایەتی سییەم : واتە : (کاتی ئینسان توشی حالیکی خراپ دەبێت ، هاوار لە
پەروردگاری دەکات و دەگەرێتەو بۆ لای . پاشان کاتی کە خودا نەعمەتیکی
پێدا و کەوتە خوشیەو ، ئەو لەبیر دەکات کە لە پێش ئەمەدا تەنھا هاواری لە
خودا دەکرد کە لە تەنگانە پزگاری بکات ، لەگەڵ ئەوەشدا هاوتا بۆ خودا
دادهنیت ، و سەرەنجام لە رێگەی خودا لادەدات . تۆش پێی بلی : کەمیک
سەلامەتی بچێژە لەگەڵ کوفرەکتا چونکە تۆ بە هەمیشەیی دەبیت بە هاوەلی
ئاگری جەهەننەم)

وقوله : ﴿ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ لقمان : ٣٢

ئايەتى چوارەم : واتە : (كاتى ئەو موشرىكانە شەپۆلى دەريا ۋەك ھەورەكان داياندىپۇشىت ، يەكسەر ۋاز لە شىرك دەھىنن و تەنھا ھاوار بۇ خودا دەبەن و داوا لە خودا دەكەن و دەبن بە يەكخوداپەرست و ھەموو عىبادەتەكان تەنھا بۇ خودا ئەنجام دەدەن بە پوختى)

فَمَنْ فَمَنْ هَذِهِ الْمَسْأَلَةُ الَّتِي وَضَّحَهَا اللَّهُ فِي كِتَابِهِ ، وَهِيَ أَنَّ الْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُونَ اللَّهَ ، وَيَدْعُونَ غَيْرَهُ فِي الرِّخَاءِ

جا ھەركەس لەم مەسەلەيە تىبگات، كە خودا لە كتيبەكەيدا پرونى كردووتەو، ئەمەش ئەو دەيە : ئەو موشرىكانەى كە پيغەمبەرى خودا ﷺ جەنگى بەرپا كرد لە دژيان ، خودايان دەپەرست و غەيرى خوداشيان دەپەرست ، ئەمە لە كاتى خوشيدا .

وَأَمَّا فِي الضَّرَاءِ وَالشَّدَّةِ فَلَا يَدْعُونَ إِلَّا اللَّهَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَيَنْسَوْنَ سَادَاتِهِمْ تَبَيَّنَ لَهُ الْفَرْقُ بَيْنَ شَرِكِ أَهْلِ زَمَانِنَا، وَشَرِكِ الْأَوَّلِينَ وَلَكِنْ أَيْنَ مَنْ يَفْهَمُ قَلْبُهُ هَذِهِ الْمَسْأَلَةَ فَهَمًّا رَاسِحًا ، وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ .

بەلام لە كاتى تەنگانە و ناخوشيدا تەنھا خودايان دەپەرست و داويان لە ھىچ كەس نەدەكرد جگە لە اللە، لە داوا و پارانەوكاندا ھىچ كەسيان نەدەكرد بە شەرىكى. ۋازيان لە ئەوليا و سەيدەكانيان دەھينا – جا ھەر كەسيك لەم مەسەلەيە ھالى بوو – ئەوا بۆى ئاشكرا دەبيت كە چى جياۋازيەكى گەورە ھەيە لە نيوان شىركى خەلكى ئەم زەمانە و شىركى ئەوانەى سەردەمى پيغەمبەر ﷺ . بەلام ئەو كەسە لە كوييە كە لەم مەسەلەيە بە جوانى ھالى ببيت . (ۋە بزانييت كە ئەو موشرىكانەى سەردەمى زوو كۆتاييان نەھاتوو بەلكو كەسانىكى لە خويان خراپەريان لە پاش بە جى ماو)

الأمر الثاني : أَنَّ الْأَوَّلِينَ يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ أَنْاسًا مُقَرَّبِينَ عِنْدَ اللَّهِ : إِمَّا نَبِيًّا ، وَإِمَّا وَلِيًّا ، وَإِمَّا مَلَائِكَةً . أَوْ يَدْعُونَ أَشْجَارًا أَوْ أَحْجَارًا مُطِيعَةً لِلَّهِ ، لَيْسَتْ عَاصِيَةً .

جىاوازى دووهم : موشرىكهكانى زوو له گهل خوداپهرستىدا داوايان له كهسانىك ده كرد كه نزيك بوون له خوداوه ، يان پيغه مبهه بوون يان نهوليا يان مهلائيكهت بوون ، يان نهوه بوو داوايان له دار و بهرد ده كرد ، كه نهوه كهسانه و نهوه دار و بهردانه گوپرايهلى خودا بوون ، له خودا ياخى نه بوون.

وَأَهْلُ زَمَانِنَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ أَنْاسًا مِنْ أَفْسَقِ النَّاسِ ، وَالَّذِينَ يَدْعُونَهُمْ هُمُ الَّذِينَ يَحْكُونَ عَنْهُمْ الْفُجُورَ مِنَ الزُّنَا ، وَالسَّرَقَةِ ، وَتَرْكِ الصَّلَاةِ ، وَغَيْرِ ذَلِكَ .

بهلام موشرىكهكانى نه زهمانه له گهل نهوهدا كه خوداپهرستى ده كههه ، ده پرون له جوهره كهسانىك ده پارينهوه و داواى پيوستيهكانيان ليدكههه و عيبادهتيان بو ده كههه ، كه نهوه به حساب پياوچاكانه ، له هه موو خهلكى خراپترن (هه يانه به حسابى خويان نهوهندهيان عيبادهت كردووه كه يشتونوه پلهيكى بهرز كه هيچ واجباتيكي دينيان له سهه نه ماوه و پيوست ناكات خودا بپهرستن) نهوانهش كه عيبادهتيان بو ده كههه ههه خويان ده گيرنهوه كه شيخ و نهولياكانيان : زينا ده كههه و دزى ده كههه و نويز ناكههه و ، چهندههه شتى خراپى ديكههه له باره يانهوه ده گيرنهوه.

وَالَّذِي يَعْتَقِدُ فِي الصَّالِحِ ، أَوْ الَّذِي لَا يَعْصِي مِثْلَ الْخَشَبِ وَالْحَجَرِ أَهْوَنُ مِمَّنْ يَعْتَقِدُ فِيْمَنْ يُشَاهِدُ فِسْقَهُ وَفَسَادَهُ ، وَيُشْهَدُ بِهِ

جا نهوه كه سهه كه عه قیدهه به پياوچاكيك ههبيت ، يان عه قیدهه به شتى ببيت كه نهوه شته له خودا ياخى نابيت ، وهك دار و بهرد ، نه مهه گونا هه كههه سوكتره له وه كه سهه كه عه قیدهه به كه سيك ببى، كه به ئاشكرا فساد و خراپهكانى ببينريت ، شايه ديشى له سهه بدريت. (نه گهر چى هه دووكان ههه موشرىكههه)

شوبهه‌ى نوپه‌م : ده‌لپن هه‌ركه‌س گوتى لاإله إلا الله، به هيج شتى كافر نابيت

إِذَا تَحَقَّقْتَ أَنَّ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَصْحَ عُقُولًا وَأَخَفُ شُرَكَاءَ مِنْ هَؤُلَاءِ : فَاعْلَمْ أَنَّ لَهُؤُلَاءِ شُبُهَةً يُورِدُونَهَا عَلَى مَا ذَكَّرْنَا وَهِيَ مِنْ أَعْظَمِ شُبُهِهِمْ ، فَاصْنَعْ سَمْعَكَ لَجَوَابِهَا :

مادام له‌وه‌دا كه باسما‌ن كرد بو‌ت ده‌ركه‌وت كه ئه‌وانه‌ى پيغه‌مبه‌ر ﷺ جه‌نگى به‌رپا‌كرد له‌ دژيان عاقل‌تر بو‌ون له‌م موشرىكانه‌ى ئيستا و شىركه‌كه‌يان له‌ شىركى ئه‌مانه‌ى ئيستا سو‌كتر بو‌وه : ئنجا بزانه‌ كه ئه‌وانه‌ شوبه‌هيه‌كيان هه‌يه ، ده‌يه‌ينن به‌ سه‌ر ئه‌وانه‌دا كه باسما‌ن كرد ، ئه‌م شوبه‌هيه‌ش كه‌وره‌ترين شوبه‌هه‌ى ئه‌وانه‌ ، ده‌ى تو‌ش جوان گوى بگه‌ر به‌ وه‌لامه‌كه‌ى.

وَهِيَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ : إِنَّ الَّذِينَ نَزَلَ فِيهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَشْهَدُونَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَيُكَذِّبُونَ الرَّسُولَ ﷺ صلى الله عليه وسلم وَيُنْكِرُونَ الْبُعْثَ ، وَيُكَذِّبُونَ الْقُرْآنَ ، وَيَجْعَلُونَهُ سِحْرًا . وَنَحْنُ نَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَنُصَدِّقُ الْقُرْآنَ ، وَنُؤْمِنُ بِالْبُعْثِ ، وَنُصَلِّي ، وَنُصُومُ ، فَكَيْفَ تَجْعَلُونَنَا مِثْلَ أَوْلَئِكَ ؟

ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌يه‌ كه ده‌لپن : ئه‌وانه‌ى كه قورئان له‌ باره‌يانه‌وه‌ دابه‌زىوه‌ شايه‌دى ناده‌ن به‌ (لاإله إلا الله)، پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ راست نازانن ، ئينكارى له‌ زيندوو بو‌ونه‌وه‌ ده‌كه‌ن ، قورئان به‌ درو‌ ده‌زانن ، و به‌ سىحرى ده‌زانن . به‌لام ئيمه‌ له‌وان جياوازين ئه‌وته‌ ئيمه‌ شايه‌دى ده‌دين به‌ (لاإله إلا الله) وه‌ شايه‌دى ده‌دين به‌ محمد ﷺ كه‌ په‌وانه‌كراوى خودايه‌ ، ئيمه‌ قورئان به‌ راست ده‌زانين ، و باوه‌رمان به‌ زيندو بو‌ونه‌وه‌ هه‌يه ، نو‌يژ ده‌كه‌ين ، پو‌ژوو ده‌گري‌ن ،

چون ئیمه دهخه نه ریزی نه وانه وه ؟ هه به وهش وازتان نه هیناوه ، به لکو ئیمه له وانیش به خراپتر دهزانن.

فَالْجَوَابُ : أَنَّهُ لَا خِلَافَ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ كُلِّهِمْ أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا صَدَّقَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي شَيْءٍ ، وَكَذَّبَهُ فِي شَيْءٍ أَنَّهُ كَافِرٌ لَمْ يَدْخُلْ فِي الْإِسْلَامِ .
وَكَذَلِكَ إِذَا آمَنَ بِبَعْضِ الْقُرْآنِ ، وَجَحَدَ بَعْضَهُ ، كَمَنْ أَقَرَّ بِالتَّوْحِيدِ ، وَجَحَدَ جُوبَ الصَّلَاةِ ،
أَوْ أَقَرَّ بِالتَّوْحِيدِ ، وَالصَّلَاةِ ، وَجَحَدَ جُوبَ الزَّكَاةِ ،
أَوْ أَقَرَّ بِهَذَا كُلِّهِ وَجَحَدَ الصَّوْمَ ، أَوْ أَقَرَّ بِهَذَا كُلِّهِ ، وَجَحَدَ الْحَجَّ . وَلَمَّا لَمْ يَنْقُدْ أَنَا فِي
زَمَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْحَجِّ أَنْزَلَ اللَّهُ فِي حَقِّهِمْ ﷺ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ
مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ آل عمران

وهلامی یه کهم : نه وهیه که هیچ جیاوازیهک نییه له نیوان تهواوی زانایاندا :

– که هه کهسیک ، پیغه مبهه ﷺ به راست بزانیته له شتییدا (یان له هه زار شتا به راستی بزانیته) و پاشان به دروی بخاته وه له ته نه یه که شتا ، نهوا نهو کهسه کافره و نه هاته وه ناو ئیسلامه وه .

– ههروه ها نه گهر باوه ری هیئا به ههندیک له قورئان و ئینکاری له به شیکی تری کرد ، (هه مان هوکمی ههیه)

– نمونه یه کی دیکه : وهک نهو کهسه ی که دان ده نیته به ته وحیدا و ئینکاری له وه بکات که نویژ واجبه (با خویشی نویژ بکات هه مان هوکمی ههیه)

– نمونه یه کی دیکه : نه گهر دانی نا به ته وحید و به نویژا ، به لام ئینکاری له وه کرد که زهکات واجب بیته .

– نمونه یه کی دیکه : نه گهر دانی نا به هه موو نه وانه دا ، به لام ئینکاری له پوژوو کرد

- نمونەیهکی دیکە : ئەگەر دانی نا بە هەموو ئەوانەدا و ئینکاری لە حەجی مالى خودا کرد (با خویشی حەج بکات هەمان حوکمی هەیه)
ئەو بوو کەسانیک لە زەمانی پیغەمبەردا ملکەچ نەبوون بۆ حەج ، خودا لەبارەى ئەوانەو ئەو ئایەتەى دابەزاند :

﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِيْنَ ۝۱۷﴾
واتە : (عیبادهتکرنی خودا بە تەنھا واجبە لە سەر تەواوی خەلکی ، بەوہی کە حەجی مالى خودا بکەن ، ئەمەش لەسەر ئەو کەسانەیه کە توانایان هەیه ئەو ریگایە بێن ، جا هەرکەس کافر بیّت (واتە : باوهری نەبیّت بە واجب بوونی) ئەوا خودا هیچ موحتاجی دروستکراوەکانی نییە)

وَمَنْ اَقْرَبُ بِهَذَا كُفْلِهِ ، وَجَحَدَ الْبُعْثَ كَفَرَ بِالْاِجْمَاعِ ، وَحَلَّ دَمُهُ ، وَمَالُهُ كَمَا قَالَ تَعَالٰى ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يُفْرِقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُوْا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۝۱۵۰ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُوْنَ حَقًّا ۚ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝۱۵۱﴾ النساء
آمن ببعض ، وكفر ببعض فهو كافر حقاً وأنه يستحق ما ذكر زالت هذه الشبهة .
وهذه هي التي ذكرها بعض أهل الأخساء في كتابه الذي أرسله إلينا .

- نمونەیهکی دیکە: هەرکەس دان بنیّت بە هەموو ئەوانەدا کە باسمان کرد ، بەلام ئینکاری لە زیندوو بوونەو بەکات، بە ئیجماعی تەواوی زانایان کافر دەبیّت و خوین و مالى حەلال دەبیّت . هەر وەك خودا فەرموویەتی:

﴿اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦ﴾ تا کوّتایی واتە :

(ئەوانەى کوفر و بى باوهری دەکەن بە خودا و بە پیغەمبەرەکانی و دەلین ئیمان دەهینن بە هەندیک لە پیغەمبەرەکان و ئیمان ناھینن بە هەندیکیان، وە دەیانەویّت لەم ناوەندەدا ریگایەک هەلبژێرن، ئانەوانە کافرێ تەواون و ئەو

پەرى كافر) جا كە خودا لە كتيبەكەيدا بە ئاشكرا باسى ئەوئى كردوو كە
 ھەركەس ئيمان بەئینیت بە ھەندىكى و كوفر بكات بە ھەندىكى ، ئەو كافر
 تەواوہ ئەوا ئەم شوبەھە دەروئەتەوہ ، ئەمەش ھەمان ئەو شوبەھە كە
 ھەندىك لە ئەھلى ئىحساء ، لەو نامەيەدا كە بۆمانى ناردبوو باسى كرد بوو.

وَيَقَالُ أَيْضًا : إِذَا كُنْتَ تُقِرُّ أَنَّ مَنْ صَدَّقَ الرَّسُولَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي كُلِّ شَيْءٍ ،
 وَجَحَدَ جُوبَ الصَّلَاةِ إِنَّهُ كَافِرٌ خَالِلٌ الدِّمِّ وَالْمَالِ بِالْإِجْمَاعِ ،
 وَكَذَلِكَ إِذَا أَقَرَّ بِكُلِّ شَيْءٍ إِلَّا الْبُعْثَ وَكَذَلِكَ لَوْ جَحَدَ جُوبَ صَوْمَ رَمَضَانَ ، وَصَدَّقَ
 بِذَلِكَ كُلَّهُ ، وَلَا تَخْتَلِفُ الْمَذَاهِبُ فِيهِ ، وَقَدْ نَطَقَ بِهِ الْقُرْآنُ كَمَا قَدَّمْنَا

وہلامى دووہم : ئەگەر تو دانت بەوہدا نا كە ھەر كەسێك باوہر بە پيغەمبەر
 بكات ﷺ لە ھەموو شتەكاندا ، بەلام ئينكارى لەوہ بكات كە نوێژ واجب بیئت،
 ئەوا ئەو كەسە كافرە و خوین و مالى ھەلە، ئەمە بە یەكەدەنگى ھەموو
 مەزھەبەكان و ھەموو زانایان.

- ھەروەھا نمونەيەكى دیکە: ئەگەر دانى نا بە ھەموو شتەكانا، بەلام ئينكارى
 لە زیندوو بوونەوئى دواى مردن كرد ھەمان ھوكمى ھەيە ،
 - ھەروەھا ئەگەر ئينكارى لە واجب بوونى پوژووئى پەمەزان بكات ، ھەموو
 دينيش بە راست بزانیت ھەر ھەمان ھوكمى ھەيە ، لەم بارەيەشەوہ ھيچ كام لە
 مەزھەبەكان ناكوک نین ، قورئانیش لە بارەى ھەمان شتەوہ دواوہ ، ھەر وەك لە
 پيئشدا باسماں كردووہ.

فَمَعْلُومٌ أَنَّ التَّوْحِيدَ هُوَ أَعْظَمُ فَرِيضَةٍ جَاءَ بِهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَهُوَ أَعْظَمُ مِنَ الصَّلَاةِ ، وَالزَّكَاةِ ، وَالصَّوْمِ ، وَالْحَجِّ . فَكَيْفَ إِذَا جَحَدَ الْإِنْسَانُ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ
 الْأُمُورِ كَفَرَ وَلَوْ عَمِلَ بِكُلِّ مَا جَاءَ بِهِ الرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ؟ وَإِذَا جَحَدَ التَّوْحِيدَ
 الَّذِي هُوَ دِينُ الرُّسُلِ كُلِّهِمْ لَا يَكْفُرُ ؟! سُبْحَانَ اللَّهِ مَا أَعْجَبَ هَذَا الْجَهْلُ !

ئىنجا مەلۇمە كە تەوھىد گەورەترىن واجبە كە پىغەمبەر ﷺ ھىناوئەتە، تەوھىد گەورەترە لە نوپۇز و زەكات و پۇرۇز و گرتن و ھەجكردن. دەى چۆن ئەگەر ئىنسان ئىنكارى ھەرىكەت لەو شتەنە بكات ، كافر دەبىت ، با كارىش بكات بە گشت ئەو شتەنەى كە پىغەمبەر ﷺ ھىناوئەتە؟ بەلام ئەگەر ئىنكارى لە تەوھىد بكات كە دىنى ھەموو پىغەمبەرەنە، ئەى ئەمەيان چۆن كافر نابىت ، (سبحان الله) ئەم جەھل و نەفامىيە چەندە عەجىبە ؟

وَيُقَالُ أَيْضًا لَهُؤَلَاءِ : أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاتَلُوا بَنِي حَنِيفَةَ، وَقَدْ أَسْلَمُوا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُمْ يَشْهَدُونَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيُؤَدُّنُونَ ، وَيُصَلُّونَ

وہلامى سىيەم : ئەو ئەصحابانەى پىغەمبەر ﷺ جەنگيان لە دژى بەنو حەنىفە بەرپا کرد ، (كە ئەمانە عەشرەتەىكى گەورەى عەرەب بوون و موسەيلەمەيان بە پىغەمبەر دەزانى) لەگەل ئەوئەشدا ، چەندەھا کردەوئەى چاكيان ھەبوو: لەوانەش ئەو بوو لەگەل پىغەمبەرەدا ﷺ موسلمان بووبوون و ، شاىەديان دەدا بە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وە شاىەديان دەدا كە محمد ﷺ پەوانەكراوى خودايە ، بانگيان دەدا و نوپۇزىشان دەكرد.

فَإِنْ قَالَ : إِنَّهُمْ يَشْهَدُونَ ، أَنَّ مُسْلِمَةَ نَبِيٍّ . قُلْنَا : هَذَا هُوَ الْمَطْلُوبُ : إِذَا كَانَ مَنْ رَفَعَ رَجُلًا إِلَى رُتْبَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَفَرَ ، وَحَلَّ مَالُهُ وَدَمُهُ ، وَلَمْ تَنْفَعَهُ الشَّهَادَتَانِ ، وَلَا الصَّلَاةُ ، فَكَيْفَ بِمَنْ رَفَعَ (شَمْسَانَ) أَوْ (يُوسُفَ) ، أَوْ صَحَابِيًّا ، أَوْ نَبِيًّا إِلَى مَرْتَبَةِ جَبَّارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ؟ سُبْحَانَ اللَّهِ مَا أَعْظَمَ شَأْنَهُ { كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ } الروم : ٥٩

ئەگەر گوتى : ئەوان شاىەتيان دەدا كە موسەيلەمە پىغەمبەرە (لەبەر ئەو بەكافر دانران)، ئىمەش دەلىل ئەمە مەبەستەكەمانە، ئەگەر كەسيك پياويك بەرز بكاتەوہ بۆ پلەى پىغەمبەر ﷺ ، ئەو كەسە بەم كارەى كافر بىت ، مال و خوينيشى ھەل بىت ، ھەردوو شاىەتومانەكەى ، ھىچ سوودى نەبىت بۆى،

ههروهها نوێژهكانیشى سوودی نهبیّت، ئەى ئەو كەسه ئەگەر شهمسان یان یوسف یان ئەصحابهیهك، یان پیغه مبهريك بهرز بکاتهوه بۆ پلهی خودای ئاسمانهكان و زهمین، دهبیّت حوکمی چى بیّت؟

(سبحان الله) کارى خودا چهنده گهورهیه

(بهم شیوهیه خودا مۆر دهدهات له دلى ئەوانهى كه نازانن)

وَيُقَالُ أَيْضًا : الَّذِينَ حَرَقَهُمْ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِالنَّارِ كُلُّهُمْ يَدْعُونَ الْإِسْلَامَ وَهُمْ مِنْ أَصْحَابِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَتَعَلَّمُوا الْعِلْمَ مِنَ الصَّحَابَةِ ، وَلَكِنْ اعْتَقَدُوا فِي عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِثْلَ الْاِعْتِقَادِ فِي (يُوسُفَ) ، وَ(شَمْسَانَ) وَأَمْثَالِهِمَا . فَكَيْفَ أَجْمَعَ الصَّحَابَةُ عَلَى قَتْلِهِمْ ، وَكُفْرِهِمْ ؟ أَتَظُنُّونَ أَنَّ الصَّحَابَةَ يُكْفَرُونَ الْمُسْلِمِينَ ؟ أَمْ تَظُنُّونَ أَنَّ الْاِعْتِقَادَ فِي (تَاجٍ) وَأَمْثَالِهِ لَا يَضُرُّ ، وَالْاِعْتِقَادُ فِي عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُكْفَرُ ؟

وهلامى چوارهم : ئەوانهى كه ئىمام عهلى كورى ئەبو تالب به ئاگر سوتاندنى (چه ندين چاكهى گه وره گه وره يان هه بوو لهو چاكانه يان) ئەوه بوو :

- هه موويان خويان به موسلمان دهزانى و ،

- ئەوانهش هه نديك بوون له هاوه لانى عهلى خودا لىي پازى بيّت

- ئەوانه عىلمى شهريان له ئەصحابه كانه وه وه رگرت بوو ،

به لام (خراپه يه كيان هه بوو كه) عه قیده يان به عهلى هه بوو ، وهك ئەو خه لكه ي ئەم سه رده مه (واته سه رده مى شيخ محمد) باوه ريان به يوسف و شه مسان هاوشیوه كانيان هه يه .

سه یرى هه موو ئەصحاب يه كدهنگ بوون له سه ر كوشتنيان و له سه ر به كافر دانانيان؟ جا ئیوه سی پيگه تان له پيشه :

يه كه م : ئەوه يه ئیوه وا گومان ده بن كه ئەصحابه كانيش موسلمانان به كافر دهزانن؟

دووه: يان ئىۋە وا گومان دەبەن كە عەقىدە بوون بە (تاج) و ھاوشىۋەكانى زىيانى نىيە و عەقىدە بوون بە عەلى كۆپى ئەبو تالب موسلمانى پى كافر دەبىت؟ سىيەم: ئەوھىە كە دان بنىن بە حەقدا ، كە ھەر كەسىك شەرىكى بو خودا دانا ، نە شايەتومان و نە ھىچ كام لە كردهوہ چاكەكانى ھىچ سودىكى نىيە.

وَيُقَالُ أَيْضًا : بَنُو عُيَيْدٍ الْقَدَّاحِ الَّذِينَ مَلَكَوا الْمَغْرِبَ وَمَصَرَ فِي زَمَنِ بَنِي الْعَبَّاسِ كُلُّهُمْ يَشْهَدُونَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَيَدْعُونَ الْإِسْلَامَ ، وَيُصَلُّونَ الْجُمُعَةَ ، وَالْجَمَاعَةَ .
فَلَمَّا أَظْهَرُوا مُخَالَفَةَ الشَّرِيعَةِ فِي أَشْيَاءَ دُونَ مَا نَحْنُ فِيهِ أَجْمَعَ الْعُلَمَاءُ عَلَى كُفْرِهِمْ ، وَقَتْلِهِمْ ، وَأَنَّ بِلَادَهُمْ بِلَادُ حَرْبٍ ، وَغَزَاهُمْ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى اسْتَنْقَدُوا مَا بَأْيَدِيهِمْ مِنْ بُلْدَانِ الْمُسْلِمِينَ .

وہلامى پىنجەم: ئەوہ بوو نہوہكانى عوبەيد القداح (٢) كە بوونہ پادشا و كاربەدەستى مەغرىب و مىصر لە سەردەمى عەبباسىيەكاندا، ھەموويان شايەديان دەدا بە (إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) شايەديشيان دەدا بەوہى كە محمد ﷺ پەوانەكراوى خودايە. خوښيان بە ئەھلى ئىسلام دەزانی، نوێژى جومعه و جەماعەتيان دەکرد. ھەر كە بە ئاشكرا لە شەرىعەت لاياندا ، كە ئەو كارەى ئەوان كەمترىش بووہ لەوہى كە لەم سەردەمەى ئىمەدا دەكرىت ، تەواوى زانايانى ئىسلام يەكدەنگ بوون لەسەر ئەوہى كە ئەوانە كافرن و بەرپاكردى جەنگ لە دژيان واجبە. لەسەر ئەوہش يەكدەنگ بوون كە ولاتەكەيان ولاتى

^٢ ئەوانە بە درۆ و بوختانەوہ خوڤيان ناوناوو فاشىەكان و لای ھەندى لە ميژوونوسان بە فاشىەكان ناسراون، لە راستيدا ئەوانە ئەوہى يەھود و مەجوس بوون لە سەرتەتاي سەدەى سىيەمى كۆچيدا سەريان ھەلدا (ابن الجوزى) نامەيكى نوسى لە دژيان بە ناوى (النصر على المصير) ئەوہ بوو بە دەستى صلاح الدين و سوپاكەى لە سالى ٥٦٧ھى ھىجریدا تەفرو تونا کران الحمد لله.

جەنگە، موسلمانانىش لەگەڵيان كەوتنە جەنگەو، هەتا هەموو ولاتەكانى موسلمانەكانيان لە دەست سەندنەو .

وَيُقَالُ أَيْضاً : إِذَا كَانَ الْأَوَّلُونَ لَمْ يَكْفُرُوا إِلَّا لِأَنَّهُمْ جَمَعُوا بَيْنَ الشَّرِكِ وَتَكْذِيبِ الرَّسُولِ ،
وَالْقُرْآنِ ، وَإِنْكَارِ الْبُعْثِ ، وَغَيْرِ ذَلِكَ فَمَا مَعْنَى الْبَابِ الَّذِي ذَكَرَهُ الْعُلَمَاءُ فِي كُلِّ مَذْهَبٍ :
" بَابُ : حُكْمِ الْمُرْتَدِّ " وَهُوَ الْمُسْلِمُ الَّذِي يَكْفُرُ بَعْدَ إِسْلَامِهِ .

وێلامى شەشەم : ئەگەر کافرەکانى کۆن بە حسابى ئێو ، تەنها بەو کافر بوو بوون کە کۆمەڵیک کوفریان بەیەكەو ئەنجام داوو (کە شەریکیان بۆ خودا دانا بوو، پیغەمبەر و قورئانیان بە درۆ زانیو، و ئینکاری زیندوو بوونەویان کردوو ، چەندەها کوفری دیکەشیان کردوو) ، ئەو هەموو کوفریان کردوو ئینجا بە کافر حسیب کراون ، جا ئەگەر وابێت ، ئەو ئەو باسانە مەعنای چییە کە زانیانی شەریعەت لە هەموو مەزەهەکاندا باسیان کردوو لە کتیبەکانی شەریعەتدا بە ناوی (باب حکم المرتد) واتە : (باسى حوکمی هەلگەراو)، کە پێناسەیان کردوو گوتویانە : (وَهُوَ الْمُسْلِمُ الَّذِي يَكْفُرُ بَعْدَ إِسْلَامِهِ) ئەو موسلمانەیه کە لە دواى موسلمان بوونی کافر دەبێتەو.

ثُمَّ ذَكَرُوا أَنْوَاعاً كَثِيرَةً ، كُلُّ نَوْعٍ مِنْهَا يُكْفَرُ ، وَيُحِلُّ دَمَ الرَّجُلِ وَمَالَهُ ، حَتَّى إِنَّهُمْ ذَكَرُوا أَشْيَاءَ يَسِيرَةً عِنْدَ مَنْ فَعَلَهَا ،
مِثْلَ كَلِمَةٍ يَذْكُرُهَا بِلِسَانِهِ دُونَ قَلْبِهِ ، أَوْ كَلِمَةٍ يَذْكُرُهَا عَلَى وَجْهِ الْمَرْحِ وَاللَّعِبِ

پاشان زانیان چەندەها جوړ لە کوفریان باس کردوو چەندین نمونەیان لەسەر هیناوتەو، هەر دانەیهك لەو جوړانە بەتەنها ، موسلمانى پى کافر دەبێت (باسى ئەوەشیان کردوو کە بەتەنها یەك عەقیدە ، یان بەتەنها یەك کردوو یان بە تەنها یەك گوته کافر دەبێت) ، خوین و مالى ئەو کەسەشى پى حەلال دەبێت

بۆ موسلمانان، ھەتا ئەو زانايانە باسى چەند شتىكى بچوكيان كردووھ (كە لاى خەلكى بچوكن) كە ھەركەسيك بيكات پيى كافر دەبييت. وەك: ئەگەر كەليمەيەكى بەدەم گوت و بە دل باوەرى پيى نەبوو ، يان ئەگەر كەليمەيەكى گوت لە پرووى گالتە و مەزاحەوھ.

وَيُقَالُ أَيْضًا : الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ فِيهِمْ { يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ } التوبة : ٧٤ . أَمَّا سَمِعَتِ اللَّهُ كَفَرَهُمْ بِكَلِمَةٍ مَعَ كَوْنِهِمْ فِي زَمَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيُجَاهِدُونَ مَعَهُ ، وَيُصَلُّونَ ، وَيُزَكُّونَ ، وَيُحْجُونَ ، وَيُؤَحِّدُونَ ؟

وہلامى ھوتەم : ئەوانەى كە اللہ لە بارەیانەوھ فەرموئەتى:

{ يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ }

واتە : (ئەو موناڤيقانە سویند دەخۆن بە خودا كە شتى وایان نەگوتوھ، سویند بە خودا كەليمەيەكيان گوت كە كوفر بوو، وە كافريش بوون لە دواى ئەوھى كە موسلمان بوون)

گویت گرت لە وتەى خودا كە ئەوانى بە كافر دانا بەوھى تەنھا يەك كەليمەيان گوتبوو، لەگەل ئەوھشدا چەندین چاكەى گەورە گەورەيان ھەبوو، لەو چاكانەيان ئەوھ بوو: لەزەمەنى پيغەمبەردا ﷺ بوون و لەگەل ئەوھ جیھاديان دەکرد و نوێژيان دەکرد و زەكاتيان دەدا و ھەجیان دەکرد و خودايان بە تەنھا دەزانى و شەريكيان بۆ دانەدەنا.

وَكَذَلِكَ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ فِيهِمْ { قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ } ، لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ { (التوبة : ٦٥ ، ٦٦) } فَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ صَرَّحَ اللَّهُ فِيهِمْ أَنَّهُمْ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَهُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةٍ تَبُوكَ قَالُوا كَلِمَةً ذَكَرُوا أَنَّهُمْ قَالُوهَا عَلَى وَجْهِ الْمَرْح .

ھەروھە ئەوانەش كە خودا لە بارەیانەوھ فەرموئەتى :

{ قُلْ أَلِلَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ، لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ }
 واتە: (پييان بلى ئايە بە خدا و بە ئايەتەکانى و بە پيغەمبەرەکانى گالتەجارى
 و سوکايەتيتان دەکرد. هيچ عوزرى بۆ خوتان نەهيئەنەوه، بەتەئکیدی ئیوه
 بوون بە کافر دواى ئەوهى که ئيماننتان هيئا بوو)
 ئائەوانە که خدا بە ئاشکرا باسى ئەوانى کردووہ که کافر بوون پاش ئەوهى که
 ئيمانينان هيئا بوو، لەگەل ئەوہشدا ئەوان لەگەل پيغەمبەرى خدا بوون ﷺ لە
 غەزای تەبوکدا، کەلیمەيەکیان گوتبوو، لای پيغەمبەر ﷺ عوزريان بۆ خويان
 هيئايەوه که لە پرووى مەزاح و گالتەوه گوتبوويان .

فَتَأْمَلْ هَذِهِ الشُّبْهَةَ ، وَهِيَ قَوْلُهُمْ تُكْفَرُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَنْاسًا يَشْهَدُونَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ،
 وَيُصَلُّونَ وَيُصُومُونَ . ثُمَّ تَأْمَلْ جَوَابَهَا ؛ فَإِنَّهُ مِنْ أَنْفَعِ مَا فِي هَذِهِ الْأُورَاقِ

جا تۆش جوان سەرنجى ئەم شوبەهيە بدە و لى وورد بەرەوه ، ئەويش ئەوهيه
 کە دەلێن : ئیوه کەسانیک لە موسلمانان بە کافر دەزانن کە شايەدى دەدەن بە (لا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و نوێژيش دەکەن و پوژووش دەگرن، پاشان تۆش جوان لە
 جوابەکەى ورد بەرەوه، لەبەر ئەوه وات پى دەلیم چونکە ئەمە بەسوودترین
 بابەتە لەم کتیبەدا.

وَمِنَ الدَّلِيلِ عَلَى ذَلِكَ أَيْضًا : مَا حَكَى اللَّهُ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَعَ إِسْلَامِهِمْ ، وَعَلِمِهِمْ ،
 وَصَلَّاحِهِمْ أَنَّهُمْ قَالُوا لِمُوسَى {اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ} الأعراف : ١٣٨ .
 وَقَوْلُ أَنْاسٍ مِنَ الصَّحَابَةِ اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ ، فَخَلَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ
 هَذَا مِثْلَ قَوْلِ بَنِي إِسْرَائِيلَ : {اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا} ٣

٣ الترمذي: الفتن (٢١٨٠) ، وأحمد (٢١٨/٥).

وہلامى ھەشتەم: بەلگەيەكى دیکەش ئەوہیە کە خودا لەبارەى نەوہکانى ئیسرائیلەوہ بۆمان دەگێریتەوہ ، لەگەڵ ئەوہدا موسلمان بوون و خاوەنى عیلم بوون و صالح بوون. ھاتن بە موسایان گوت : (ئەى موسا پەرستراویکمان بۆ دابنى ، وەك ئەو قەومەى تر کە پەرستراویکیان ھەيە)

بەلگەيەكى دیکەش ئەوہیە کە کەسانیک لە ئەصحابەکان گوتیان : (ئەى پیغەمبەرى خودا ﷺ درەختیکمان بۆ دابنى بۆ ھەلواسینی چەکەکانمان پیغەمبەرىش سویندى خوارد ئەمە وەك وتەکەى نەوہکانى ئیسرائیلە کە گوتیان {اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ} درێژەى مەعناى ھەدیسەکە بەمجۆرەيە :

٤ (أبو واقد الليثي) دەلیت : (لەگەڵ پیغەمبەرى خودادا (ﷺ) چوینە دەر بۆ حونەین. لەو کاتەشدا تازە موسلمان بووین ، موشریکەکانیش داریکی سیدریان ھەبوو واتە دارى نەبق لە پالیدا دەمانەوہ بۆ موبارەکی. سیلاحەکانیان پیوہ ھەلەدەواسی بۆ موبارەکی پێیان دەگوت (ذات انواط) واتە درەختى ھەلواسین بۆ بەرەکەت . ئیئمەش کە بەلای درەختەکەدا تیپەر بووین گوتمان ئەى پیغەمبەرى خودا ﷺ تۆش درەختیکمان بۆ دابنى، وەك ئەوان چەکەکانمانى پیوہ ھەلواسین.

(واتە بۆ موبارەکی بۆ ئەوہى تیژ بیٔ و کاریگەرى زۆر بى لە سەر دوزمانان)
پیغەمبەرىش ﷺ فەرموی : (اللہ اکبر) ئەوہ پێبازەکانى پێشووە. سویند بەو زاتەى پۆحى محمدى بە دەستە ئەوہى وتتان، ھەر وەك ئەوہ وایە کە نەوہکانى ئیسرائیل بە موسایان گوت : ئەى موسا پەرستراویکمان بۆ دابنى ھەر وەك چۆن کافرەکان پەرستراویکیان ھەيە ، موساش فەرموی (بە راستى ئیوہ قەومیکن

نەفامىن) سوۋىند بە خۇدا ئەى ئومەتەكەم ئىۋەش دەكەونە شوۋىن پىبازى قەومەكانى پىش خۇتان). واتاى حەدىسەكە تەواۋ

وَلَكِنْ لِلْمُشْرِكِينَ شُبُهَةٌ يُدُلُّونَ بِهَا عِنْدَ هَذِهِ الْقِصَّةِ ،
وَهِيَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ : إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَمْ يَكْفُرُوا بِذَلِكَ ،
وَكَذَلِكَ الَّذِينَ قَالُوا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ لَمْ يَكْفُرُوا .

بەلام موشرىكەكان شوبەهەيەكيان دىكەيان ھەيە لەگەل باسكردنى ئەم چىرۆكەدا دەيھىننە پىش، ئەمەش ئەۋەيە كە دەللىن : (نەۋەكانى ئىسپرائىل : بەۋ كارەيان نەبوون بە كافىر ، ھەروەھا ئەۋانەش كە بە پىغەمبەريان گوت درەختىكىمان بۆ دابنى بۆ ھەلۋاسىنى چەكەكانمان دىسانەۋە كافىر نەبوون)

مەبەستى موشرىكەكان ئەۋەيە كە مادام ھاۋەلانى موسا كە گوتيان ئەى موسا پەستراۋىكىمان بۆ دابنى، ھاۋەلانى پىغەمبەرىش گوتيان: درەختىكىمان بۆ دابنى بۆ موبارەكى ، لەبەر چاۋ وگويى ئەۋ دوو گەۋرە پىغەمبەرەدا ئەۋ شتەيان گوت ، كەچى ئەۋ دوو پىغەمبەرە نەھاتن بەۋ كەسانە بللىن ئىۋە بوون بە كافىر دەى تۆبە بكەن و موسلمان بىنەۋە. ئەى ئىۋە چۆن ئىمە بە كافىر دەزانن كە ھاۋار لە غەيرى خۇدا دەكەين و سەرپرەين بۆ غەيرى خۇدا ئەنجام دەدەين .

فَالْجَوَابُ أَنْ تَقُولَ : إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَمْ يَفْعَلُوا ذَلِكَ ،
وَكَذَلِكَ الَّذِينَ سَأَلُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَفْعَلُوا ذَلِكَ .
وَلَا خِلَافَ أَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَوْ فَعَلُوا ذَلِكَ لَكَفَرُوا .
وَكَذَلِكَ لَا خِلَافَ أَنَّ الَّذِينَ نَهَاهُم النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْ لَمْ يُطِيعُوهُ ، وَاتَّخَذُوا
ذَاتَ أَنْوَاطٍ بَعْدَ نَهْيِهِ لَكَفَرُوا . وَهَذَا هُوَ الْمَطْلُوبُ

واته : ههركهسيك ويستی شيرك ئەنجام بدات نەزانیش بوو، وپیی گوترا ئەو کاره دروست نەبە ، ئەگەر یەكسەر وازی هینا ، ئەوا ئەو كەسه كافر ناییت.

صلی اللہ علیہ وسلم

ئەم داستانە واتە : (ھەردوو داستانى نەوھەكانى ئىسپرائىل و درەختى ھەلۋاسىنەكە) پىنج پەند و عىبرەتى تىدايە :

پەندى يەكەم : مۇسلمانى جاھىل بەلكو زاناي شەرىعەتیش، ھەندى جار دەكەوئە ئەنواعى شىركەو ھەربە خوئى نازانىت.

پەندى دووھم : فېربوونى تەوھىد و ناسىنى ئەنواعى شىرك واجبە لەسەر ھەموو كەسك، وە ووردبوونەو لە گوتە و كەردەوئى خوئان بە ترسەو و واجبە، ئەوئەش لە ترسى ئەوئى نەوھەك شەرىكمان بوئ خودا دانابىت و بە خوئان نەزانىت.

پەندى سىيەم : تىدەگەين كە ئەو كەسە نەفامەى كە گوتى : (لە تەوھىد بە جوانى خالى بووين) ئەمە يەككە لە گەورەترىن نەفامىەكان و يەككە لە گەورەترىن پىلانەكانى شەيتان.

كەواتە : پىويستە دەرسەكانى تەوھىد و شەرحەكانى چەند جارە بكرىنەو و ، بە جوانى خەلكى لى خالى بكرىت ، جا ئەگەر ئەو كۆمەلە ئەصحابە ئەو كارە خراپەيان بەسەردا ھات ئەى دەبىت كەسانى دىكە چيان بەسەر بىت.

پەندى چوارەم : مۇسلمانى مۇجتەھىد واتە ئەو كەسەى ھەول دەدات ھەق بدۆزىتەو، بەلام لە نەزانىدا كەوتە ھەلەو و بە خوئى نەزانى قسەيەكى كوفرى گوت (نەيزانى ئەو وتەيە نادروستە) و ئەگەر ئاگادار كرايەو و يەكسەر وازى ھىنا و پەشىمان بوويەو، ئەوا بەكافر حساب ناكرىت ھەروەك نەوھەكانى ئىسپرائىل و ئەو كۆمەلە لە ھاوئەلانى پىغەمبەر ﷺ يەكسەر وازيان ھىنا و پەشىمان بوونەو.

پەندى پىنجەم : ھەركەسك كەوتە كوفرەو، ئەگەر عوزرى ھەبوو، ئەوا بەكافر دانانىت، بەلام گوتەى توند و پەقى بەرانبەر دەكرىت، ھەروەك پىغەمبەر وائى كرد ﷺ .

به شی سیههه له (کشف الشبهات) رهدانه وهی به لگه کانی دهستی موشریکان

وَلِلْمُشْرِكِينَ شُبُهَةٌ أُخْرَى : يَقُولُونَ : إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْكَرَ عَلَى أَسَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَتَلَ مَنْ قَالَ : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وَقَالَ : أَقْتُلْتُهُ بَعْدَ مَا قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (°)
وَكَذَلِكَ قَوْلُهُ : أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَ أَحَادِيثُ أُخْرَى فِي الْكَفِّ عَمَّنْ قَالَهَا .
وَمُرَادُ هَؤُلَاءِ الْجَهْلَةَ أَنَّ مَنْ قَالَهَا لَا يَكْفُرُ ، وَلَا يُقْتَلُ وَلَوْ فَعَلَ مَا فَعَلَ

موشریکه کان و گو مپراکان ده لێن هه رکهس گو تی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له دواى ئه وه هه رچی بلیت و هه رچی بکات نه کافر ده بیته نه ده کوژریته ، جا بو ئه وهی ئه م فک ره گه نده له ی خو یان ب سه لم یین چه ند به لگه یه ک به ده سته وه ده گرن ، له وانه :
به لگه ی یه که میان : موشریکه کان به لگه یه کیان هه یه که کردوو یانه به شو به یه کی دیکه ، ئه ویش هه دیسه که ی ئوسامه یه ، ده لێن : پیغه مبه ر ﷺ ئینکاری له ئوسامه کرد له کوشتنی که سی کدا له دواى ئه وهی که گو تبه ووی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
به لگه ی دوو میان : هه روه ها ئه وه هه دیسه ش ده که ن به به لگه که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی : (فه رمانم پیدراوه که له دژی خه لکی بجه نگم هه تا ده لێن :) (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) چه نده ها هه دیسی دیکه ش ده که ن به به لگه له سه ر وازه ییان له وه که سانه ی که شایه تومان ده لێن .

° صحیح البخاری: کتاب الصلاة (۳۹۳) و کتاب الزکاة (۱۴۰۰) و کتاب الجهاد والسير (۲۹۴۶) و کتاب استتابة المرتدين والمعاندين وقتالهم (۶۹۲۴) و کتاب الاعتصام بالکتاب والسنة (۷۲۸۵) ، و صحیح مسلم: کتاب الإيمان (۲۱۰، ۲۰)

مەبەستى ئەو نەفامانە ئەودىيە كە ھەركەس گوتى : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) نەكافر دەبیئت و نەدەشكوژریت با ھەر چىيەكى كرد بیئت و ھەر چىيەك بكات .

فَيَقَالُ لَهُؤُلَاءِ الْمُشْرِكِينَ الْجُهَالُ : مَعْلُومٌ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاتَلَ الْيَهُودَ ، وَسَبَّاهُمْ ، وَهُمْ يَقُولُونَ : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
وَأَنَّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاتَلُوا بَنِي حَنِيفَةَ ، وَهُمْ يَشْهَدُونَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَيُصَلُّونَ ، وَيَدْعُونَ الْإِسْلَامَ ، وَكَذَلِكَ الَّذِينَ حَرَّفَهُمْ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِالنَّارِ

وہ لامى گشتگیر :

لەوہ لامدا بەو موشریکە نەفامانە دەگوتریت :

مەعلومە کە پیغەمبەرى خودا ﷺ چەندین جار لە دژی جولەکە جەنگاوە و ژنانى جولەکەى کردوو بە کەنیزەك و لەگەڵ ئەوەشدا ئەو جولەکانە دەیانگوت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

وہ ئەصحابەکانى پیغەمبەر ﷺ دژی بەنى حەنیفە جەنگین، لەگەڵ ئەوەشدا شایەتیان دەدا بە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وە شایەدیان دەدا کە محمد ﷺ پەوانە کراوى خودایە، نوێژیشیان دەکرد و خویشیان بە موسلمان دەزانی. ھەرودھا ئەوانەش کە عەلى كوپى ئەبو تالب بە ئاگر سوتاندنى، نوێژیان دەکرد و خویشیان بە موسلمان دەزانی.

وَهُؤُلَاءِ الْجَهْلَةُ مُقْرُونَ أَنَّ مَنْ أَنْكَرَ الْبُعْثَ كَفَرَ وَقُتِلَ وَلَوْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ،
وَأَنَّ مَنْ جَحَدَ شَيْئًا مِنْ أَرْكَانِ الْإِسْلَامِ كَفَرَ وَقُتِلَ وَلَوْ قَالَهَا . فَكَيْفَ لَا تَنْفَعُهُ إِذَا جَحَدَ شَيْئًا مِنَ الْفُرُوعِ وَتَنْفَعُهُ إِذَا جَحَدَ التَّوْحِيدَ الَّذِي هُوَ أَسَاسُ دِينِ الرُّسُلِ ، وَرَأْسُهُ

ئەو جاھیلە موشریکانە دان بەوہدا دەنێن کە ھەركەسیك ئینکاری لە زیندوو بوونەوہى دواى مردن بكات كافر دەبیئت و دەكوژریت ئەگەر چى بشلیت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا } واته : (ئەى ئەو كەسانەى كە ئيماننان هیناوه كاتى كە سەفەرتان كرد لە پیناوى خودادا بۆ جیهاد (لە هەرشى دُنیا نەبوون) پەلەمەكەن و لىى وورد ببەنەوه و لىى بكوڵنەوه) ئایەتەكە مەعناى ئەوەیە هەر كەسى گوتى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دەبیى وازى ئى بهینرىت و ووردبوونەوه لە حالى بكرىت جا ئەگەر لە دواى ئەوه هەر شتىكى پیچەوانەى ئىسلامى لیدەركەوت، ئەو كاتە دەكوژرىت چونكە فەرمویەتى (فتبینوا). جا ئەگەر بەو جوړه بوايه كە بەتەنها وتنى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) كوشتنى لەسەر لا بچوايه ئەو كاتە هیچ مەعنايهك بۆ ووردبوونەوه و لىكوڵینەوه نەدەما.

وَكَذَلِكَ الْحَدِيثُ الْآخَرُ وَأَمثَالُهُ ، مَعْنَاهُ مَا ذَكَرْنَاهُ أَنَّ مَنْ أَظْهَرَ التَّوْحِيدَ وَالْإِسْلَامَ وَجَبَ الْكَفُّ عَنْهُ إِلَّا أَنْ يَتَبَيَّنَ مِنْهُ مَا يُنَاقِضُ ذَلِكَ .
وَالدَّلِيلُ عَلَى هَذَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ الَّذِي قَالَ أَقْتَلْتُهُ بَعْدَ مَا قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (٦)
وَقَالَ : أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (٧)
هُوَ الَّذِي قَالَ فِي الْخَوَارِجِ : أَيْنَمَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ (٨) ، لَئِنْ أَدْرَكْتُمُوهُمْ لَأَقْتُلَنَّاهُمْ قَتْلَ عَادِ

دوومە : وهلامى هەتا دەلێن : لا إله إلا الله

هەروەها ئەو حەدیسەى تریش (كە فەرموى : فەرمانم پیدراوه لە دژى خەلكى بجهنگم هەتا دەلێن : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئەو حەدیسانەش كە لەم حەدیسە دەچن ، هەمان مەعنايان هەیه كە باسمان كرد. كە گوتمان : هەر كەسىك تەوحید و

^٦ صحيح البخاري: كتاب المغازي (٤٢٦٩) وكتاب الديات (٦٨٧٢) ، وصحيح مسلم: كتاب الإيمان (٩٦)

^٧ الشيخان

^٨ الشيخان واللفظ للمسلم

ئىسلامەتى لە خویدا دەرخواست، ئەو کاتە واجبە وازی لى بهیئىت، مەگەر دواتر کارو کردەووەیەکی لى دەرپکەوئیت کە پێچەوانەى شایەتومانەکەى بێت. بەلگەش لەسەر ئەوێ کە مەبەستى پێغەمبەر ﷺ ئەمە بوو. ئەوێ کە ئەو پێغەمبەر بە ئوسامەى فەرموو (چون کوشتت دواى ئەو کە گوتى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وه کە فەرموێت: فەرمانم پێدراوە کە لە دژی خەلکى بجنەم هەتا دەلێن: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هەر هەمان پێغەمبەر ﷺ کە لەبارەى خەوارىجەو^۱ فەرموێت: (لە هەر شوێنێک پێیان گەیشتن بیانکوژن ئەگەر پێیان بگەم کوشتاریکیان دەکەم وەک کوشتارى قەومى عاد)

مَعَ كُؤْنِهِمْ مِنْ أَكْثَرِ النَّاسِ عِبَادَةً، وَتَهْلِيلًا، وَتَسْبِيحًا، حَتَّى إِنَّ الصَّحَابَةَ يَحْقِرُونَ صَلَاتَهُمْ عِنْدَهُمْ، وَهُمْ تَعَلَّمُوا الْعِلْمَ مِنَ الصَّحَابَةِ. فَلَمْ تَنْفَعَهُمْ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وَلَا كَثْرَةُ الْعِبَادَةِ، وَلَا ادِّعَاءُ الْإِسْلَامِ لَمَّا ظَهَرَ مِنْهُمْ مُخَالَفَةُ الشَّرِيعَةِ. وَكَذَلِكَ مَا ذَكَرْنَاهُ مِنْ قِتَالِ الْيَهُودِ، وَقِتَالِ الصَّحَابَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ بَنِي حَنِيفَةَ.

لەگەڵ ئەوێشدا ئەوانە (واتە خەوارىج) کەسانێک بوون لە زۆریەى خەلکى عیبادهتیان زیاتر دەکرد و زیاتر (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یان دەگوت و سوبحانه‌لایان دەکرد.

هەتا ئەصحابەکانیش نوێژەکانى خوێان لە بەرامبەر نوێژەکانى ئەواندا بەکەم دەزانى، ئەوانە زانستى شەریعیان لە ئەصحابەکانەو وەرگرتبوو. ئەوجا گوتنى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بۆ ئەوان هیچ سودى نەبوو، ئەوێش کە عیبادهتى زۆریان دەکرد بۆ خودا هیچ سودى نەبوو، ئەوێش کە خوێان بە موسلمان و بە ئەهلئىسلام دەزانى هەموو ئەمانە سوودیان نەبوو کاتى ئەوێان لێدەرکەوت کە لادان بوو لە شەریعەتى ئىسلام.

^۱ خەوارىج، موسلمانانیان بەو کافر دەکرد کە گوناھى گەورەیان ئەنجام بدایە جگەلە کوفر

ههروهها ئهوهش كه باسمان كرد لهبارهى كوشتارى جولهكهوه لهلايهن پيغهمبهروه ﷺ ههروهها جهنگ و كوشتارى ئهصحابهكان له دژى (بهنى حەنيفة) ئهوانهى كه موسهيله مهيان به پهوانه كراوى خودا دهزانى،

وَكَذَلِكَ أَرَادَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَغْزَوْا بَنِي الْمُصْطَلِقِ لَمَّا أَخْبَرَهُ رَجُلٌ أَنَّهُمْ مَعُوا الرِّكَاءَ، (١٠) حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنِيا فَتَبَيَّنُوا } وَكَانَ الرَّجُلُ كَاذِبًا عَلَيْهِمْ .
وَكُلُّ هَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ مُرَادَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْأَحَادِيثِ الْوَارِدَةِ مَا ذَكَرْنَاهُ

ههروهها پيغهمبهر ﷺ ويستى غهزاي بهنى موستهلهق بكات، ئهههش كاتيک بوو كه يهکى له ئهصحابهكان خهبرى پيدا كه ئهوه قهومه زهکات نادهن، ههتا خودا ئهوه ئايهتهى دابهزانده ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنِيا فَتَبَيَّنُوا﴾ الحجرات: ٦ واته: (ئهى ئهوانهى كه ئيماننان هيناوه ئهگهر فاسقيک خهبرىکى بوۆتان هينا لى بکوۆنهوه و پروونى بکهنهوه) ئهوه پياوهش كه خهبرهكهى هيناوو دروى کرد بوو بهناوى ئهوانهوه.

ههموو ئهمانه ئهوه دهردهخهه كه مهبهستى پيغهمبهر ﷺ لهوه ههديساندها ، ئهوهيه كه باسمان کرد (كه ههركهسيک خووى به ئههلى ئيسلام دهرخست واجبه وازى لى بهيئريت ههتا ئهوکاتهى شتيکى لى دهردهكهويت كه پيچهوانهى ئيسلام بىت)

لَهُمْ شُبُهَةٌ أُخْرَى ، وَهِيَ مَا ذَكَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

يَسْتَعِينُونَ بِآدَمَ ، ثُمَّ بِنُوحٍ ، ثُمَّ بِإِبْرَاهِيمَ ، ثُمَّ بِمُوسَى ، ثُمَّ بِعِيسَى فَكُلُّهُمْ يَعْتَدِرُونَ ، حَتَّى يَنْتَهُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ^{۱۱} . قَالُوا : فَهَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ الاسْتِعَاثَةَ بِغَيْرِ اللَّهِ لَيْسَتْ شَرْكَاً

بەلگەى سېھەمیان : شەفاعەتى قیامەت و دەلامەكەى

ئەو ھەدىسەيە كە پېغەمبەر ﷺ باسى كىردوۋە كە خەلكى لە پوژى قىيامەتدا لە دەست ناپرحەتتەكانى قىيامەت ، ھاوار دەبەن بۆ ئادەم ، پاشان بۆ نوح پاشان بۆ ئىبراھىم پاشان بۆ موسا پاشان بۆ عيسا ، بۆ ئەو ھى شەفاعەت بۆ ئەو خەلكە بىكەن كە لەو ناپرحەتتە پرزگارىيان بىكات ھەر ھەموويان عوزر دەھىننەو (كە ناتوانن شەفاعەت بىكەن) ھەتا لەكوۆتايدا دەپوژن بۆ لاى پېغەمبەرمان محمد (ﷺ) ئەنجا ئەو موشرىكانە دەللىن : مادام ئەو خەلكە ھاوارىيان برد بۆ پېغەمبەرمان كەواتە بە بەلگەى ئەم ھەدىسە ھاوار بىردن بۆ غەيرى خودا شىرك نىيە .

وَالْجَوَابُ أَنْ تَقُولَ : سُبْحَانَ مَنْ طَبَعَ عَلَى قُلُوبِ أَعْدَائِهِ
فَإِنَّ الاسْتِعَاثَةَ بِالْمَخْلُوقِ فِيمَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ لَا تُنْكِرُهَا ، كَمَا قَالَ تَعَالَى فِي قِصَّةِ مُوسَى :
{ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ } (القصص ۱۵)
وَكَمَا يَسْتَعِيثُ إِنْسَانٌ بِأَصْحَابِهِ فِي الْحَرْبِ وَغَيْرِهِ فِي أَشْيَاءَ يَقْدِرُ عَلَيْهَا الْمَخْلُوقُ .

و دەلامەكەى ئەو ھەدىسە دەللىن پاك و بىگەردى بۆ ئەو خودايە كە مۆرى داو ھە دلى دوژمنەكانى ، كاريكى بەسەر ھىناون كە نەزانن ھاوار بىردن بۆ غەيرى خودا دوو جوړى ھەيە جوړىكيان دروستە و جوړىكى دىكەيان شىركە . چونكە ھاوار بىردن بۆ مەخلوقاتەكانى خودا بۆ ھەركارىك كە توانيان ھەبىت ئەمەيان ئىمە ھىچ

۱۱ رواه البخاري في التوحيد (۷۵۱۰) ، ومسلم في الإيمان (۱۹۳) ، عن أنس بن مالك رضي الله عنه .

ئىنكارى لى ناكەين ھەروەك خودا لەبارەى داستانى موساوە بۆمان دەگىریتەو
 { فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ }

واتە : (ئەو پیاوھى كە دۆستى موسا بوو ھاوارى برد بۆ موسا بۆ ئەوھى پزگارى
 بكات لە دەست ئەو پیاوھى كە دۆزمنى بوو) ھەروەك ئىنسان لە كاتى جەنگا و
 لە كاتەكانى دىكەشدا ھاوار دەبات بۆ ھاوھلەكانى بۆ ئەوھى بێن لە ھاوارى لەو
 كارانەدا كە مەخلوقاتەكان دەتوانن ئەنجامى بدەن.

كەواتە ھاواربردن چەند جوړىكى ھەيە :

يەكەم : ھاوار بردن بۆ مردوان شىركە چونكە مردوو ناتوانىت بچولیت و ئاگادار
 نىيە و ناشتوانىت ھىچ بكات.

دووھم : ھاواربردن بۆ كەسانى غائىب و ناديار شىركە چونكە ئەو كەسەى كە
 ھاوارى لىدەكرىت گويىيىست نىيە و ئاگادار نىيە لەو كەسەى كە ھاوارى
 لىدەكات

سێيھم : ھاواربردن بۆ كەسێك كە زىندووھ و حازرە داواى شتىكى لى بكرىت كە
 لە توانيدا نەبىت، وەك ئەوھى داواى لى بكات منالى پى بدات يا ھىدايەتى دلى
 بدات يان داواى لى بكات بىپارىزىت لە دەست بەلا و موصىبەتى ناديار، ئەمەش
 شىركە.

چوارھم : ھاواربردن بۆ كەسێكى زىندوو كە حازر بىت لەگەل ئەوھشدا داواى
 شتىكى لى بكرىت كە لە تواناى ئىنساندا بى ئەنجامى بدات ئەمەيان تەواوھ.

وَنَحْنُ أَنْكَرْنَا اسْتِغَاثَةَ الْعِبَادَةِ الَّتِي يَفْعَلُونَهَا عِنْدَ قُبُورِ الْأَوْلِيَاءِ ، أَوْ فِي غَيْبَتِهِمْ فِي الْأَشْيَاءِ
 الَّتِي لَا يَقْدِرُ عَلَيْهَا إِلَّا اللَّهُ

ئیمە ئىنكارى (ھاواربردنى عىبادەت) دەكەين ئەوھى كە لەلای قەبرى
 ئەولياكاندا ئەنجامى دەدەن، يان ھاوار لە كەسێك دەكەن كە ئامادە نىيە و داواى
 شتىكى لىدەكەن كە جگە خودا ھىچ كەسى دىكە ناتوانىت ئەو كارە بكات.

إِذَا ثَبَتَ ذَلِكَ فَلَا سِتْغَاةَ بِالْأَنْبِيَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، يُرِيدُونَ مِنْهُمْ أَنْ يَدْعُوا اللَّهَ أَنْ يُحَاسِبَ
النَّاسَ حَتَّى يَسْتَرِيحَ أَهْلُ الْجَنَّةِ مَنْ كَرِبَ الْمُؤَقِفِ ، وَهَذَا جَائِزٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَذَلِكَ أَنْ تَأْتِيَ عِنْدَ رَجُلٍ صَالِحٍ حَيٍّ ، يُجَالِسُكَ ، وَيَسْمَعُ كَلَامَكَ ، فَتَقُولُ لَهُ : ادْعُ اللَّهَ لِي

جا مادام ئەمە ئىسپات بوو (كە دوو جوړ ھاواربردن ھەيە) ئەوا ھاواربردن بو
پيغەمبەران لە ساحەى مەحشەردا لەو جوړەيانە كە دروستە و شيرك نيينە،
چونكە ئەو خەلكە داوا لە پيغەمبەران دەكەن كە داوا لە خودا بكەن، خودا
موحاسبەبەى ئەو خەلكە بكات، بو ئەوەى ئەھلى بەھەشت لە ناپەرھەتەكانى ئەو
شوينە سەختە نەجاتيان ببيت، ئەمەش جائيزە چ لە دونيادا بيت چ لە
ئاخيرەت.

ئەمەش ئەوھيە كە پرۆيت بو لاى پياويكى صالح ، كە زيندوو بيت، لەگەلت
دابنيشت و گوويى لە وتەكانت بيت ، توش پيى بلييت : داوا بكە لە خودا بۆم ،

كَمَا كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُونَهُ فِي حَيَاتِهِ .
وَأَمَّا بَعْدَ مَوْتِهِ فَحَاشَا ، وَكَأَلَّا أَنَّهُمْ سَأَلُوهُ ذَلِكَ عِنْدَ قَبْرِهِ بَلْ أَنْكَرَ السَّلْفُ الصَّالِحُ عَلَى مَنْ
قَصَدَ دُعَاءَ اللَّهِ عِنْدَ قَبْرِهِ ، فَكَيْفَ بَدْعَاءَهُ نَفْسِهِ ؟ (بأبي هو وبأمي)

ئەمەش ھەك ئەوھيە كە ئەصحابى پيغەمبەر ﷺ لە ژيانيدا داوايان ليدەكرد كە
دوعاى خيىرى بو بكات. بەلام لەدواى مردنى ھەرگيز شتى وايان نەكردوو، ئەو
بوو ئەصحابەكان توشى چەندين ناپەرھەتى بوون، قەت نەھاتوون بو لاى
قەبرەكەى داواى دوعاى خيىرى لى بكەن ، چونكە مەعلوم بوو لايان كە داواكردنى
دوعا لە پيغەمبەر ﷺ تايبەت بوو بە كاتى زيندوويەتيەو .

بەلكو سەلەفى صالح ئينكاريان لەو كەسە كردوو كە ھاتبيت لە لاى قەبرەكەى
لە خودا بپاريتەو (ھەوھەك ەلى كوپى حوسەين ئينكارى لەو كەسە كرد كە لاى
قەبرەكەى پيغەمبەر ﷺ لە خودا دەپارايەو)

جا ئەى ئەگەر كەسىك داواى لە پيغەمبەر بكردايه ﷺ دەبوو ئەصحابەكان چييان بكردايه؟ خۆم و داىك و بابم بە فيداى بين.

بەلگەى چوارەميان : داستانى ئىبراھيمە عليه السلام

وَأَلَهُمْ شُبُهَةٌ أُخْرَى ، وَهِيَ قِصَّةُ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمَّا أُلْقِيَ فِي النَّارِ اعْتَرَضَ لَهُ جِبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْهَوَاءِ فَقَالَ لَهُ : أَلَيْكَ حَاجَةٌ ؟ فَقَالَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ : أَمَّا إِلَيْكَ فَلَا قَالُوا : فَلَوْ كَانَتِ الْاسْتِغَاثَةُ بِجِبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ شُرْكَاً لَمْ يَعْرِضْهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ

كاتى بە فەرمانى نەمرود ئاگرىكى گەورە كرايه وه و ئىبراھيم هەلداريه ناوى كاتى ئىبراھيم بە ئاسمانه وه بوو له كاتى هەلدانه كه دا، جوپره ئيل خوى نيشاندا و گوتى ئايه هيچ پيويستيهكت ههيه؟ لهه كاته سهخته دا ههتا بووتى جى بهجى بكهه ؟ ئىبراھيم له وه لامدا گوتى: قهت پيويستيم به تو نيبه، بهلكو پيويستيم به خودايه.

ئەو موشرىكانه ئەم داستانەيان كردوو بە بەلگەى دەستيان و دەلێن : ئەگەر هاواربردن بۆ جوپرائيل شيرك بووايه ، جوپره ئيل نەدهات عەرزى ئىبراھيمي بکات و بلييت با بيم له هاوارت و فريات بکهوم .

فَالْجَوَابُ : أَنَّ هَذَا مِنْ جِنْسِ الشُّبُهَةِ الْأُولَى فَإِنَّ جِبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَرَضَ عَلَيْهِ أَنْ يَنْفَعَهُ بِأَمْرِ يَقْدِرُ عَلَيْهِ فَإِنَّهُ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ { شَدِيدُ الْقُوَى } (النجم : ٥) فَلَوْ أَدَانَ اللَّهُ لَهُ أَنْ يَأْخُذَ نَارَ إِبْرَاهِيمَ وَمَا حَوْلَهَا مِنَ الْأَرْضِ ، وَالْجِبَالِ ، وَيُلْقِيَهَا فِي الْمَشْرِقِ ، أَوْ الْمَغْرِبِ لَفَعَلَ ، وَلَوْ أَمَرَهُ اللَّهُ أَنْ يَضَعَ إِبْرَاهِيمَ فِي مَكَانٍ بَعِيدٍ لَفَعَلَ ،

وَلَوْ أَمَرَهُ أَنْ يَرْفَعَهُ إِلَى السَّمَاءِ لَفَعَلَ .

له وهلامدا دهليين : ئەمەش له هەمان جوړى بهلگهكهى پيشووترىانه. چونكه جوهرهئيل ئەوهى خست پيش دەمى ئىپراهم كه كاريك بو ئىپراهم ئەنجام بدات، كه له توانيدا ههيه، ههروهك خودا لهبارهى جوهرهئيلهوه فهرمويهتى { شَديدُ الْقَوَى } واته: (جوهرهئيل خاوهنى هيزيكى زوره) جا ئەگەر خودا ئيزنى بدايه كه ناگرهكهى ئىپراهم و ئەرزهكهى و دەورو بهريشى، لهگهڵ كيوهكاندا ههلبگريئ و له خوهرهلات يان له خوړئاوا، دايان بنيت، دهيتوانى ئەنجامى بدات ئەگەر ئەمرى پى بدايه كه ئىپراهم ههلبگريئ و له شويئيكى دوور دايبنيئ دهيتوانى بيكات.

ئەگەر خودا فهرمانى پى بدايه كه بهرزى بكاتهوه بو ئاسمان دهيتوانى بيكات .

وَهَذَا كَرَجُلٍ غَنِيٍّ لَهُ مَالٌ كَثِيرٌ يَرَى رَجُلًا مُحْتَاجًا ، فَيَعْرِضُ عَلَيْهِ أَنْ يُقْرِضَهُ أَوْ يَهْبَهُ شَيْئًا يُفْضِي بِهِ حَاجَتَهُ ، فَيَأْتِي ذَلِكَ الرَّجُلُ الْمُحْتَاجُ أَنْ يَأْخُذَ ، وَيَصْبِرُ حَتَّى يَأْتِيَهُ اللَّهُ بِرِزْقٍ لَا مَنَّةَ فِيهِ لِأَحَدٍ . فَأَيْنَ هَذَا مِنْ اسْتِعَاثَةِ الْعِبَادَةِ وَالشَّرِكِ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ؟

ئەو كارەى ئىپراهميش ، وهك پياويكى دهوله‌مەنده كه سه‌روهت و سامانيكى زورى هه‌بيئ پياويكى فه‌قير وموحتاج ببينيئ و دهوله‌مەندهكه به فه‌قيرهكه بليئ: با قهرزت پى بدهم يان با شتيكت پى بدهم كه پيوستيهكه‌تى پى پر بكه‌يتهوه، ئەو پياوه موحتاجه‌ش رەدى بكاتهوه و هيجى لى وه‌رنه‌گريئ ، سه‌بر بگريئ هه‌تا خودا پرزيكى بو ده‌ني‌ريئ و منه‌تى هيج كه‌سى تي‌دا نه‌بيئ. ئەمه له كوى و ئەو جوهره هاواربردنه له كوى كه عبادەت‌کردنه و شيركه ، ئەگەر حالى بوونايه كه ئەمه‌يان جوړيكه و ئەوهى ديكه‌ش جوړيكى ديكه‌ى هاواربردنه ؟

به شى چوارەم : و كۆتايى مەسەلەكى گەورە و گرنىگ

وَلَنُخْتِمَ الْكَلَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى بِمَسْأَلَةٍ عَظِيمَةٍ مُهِمَّةٍ تُفَهِّمُ بِمَا تَقَدَّمَ ،
وَلَكِنْ نَفْرُدُ لَهَا الْكَلَامَ لِعَظَمِ شَأْنِهَا ، وَلِكَثْرَةِ الْغُلَطِّ فِيهَا
فَنَقُولُ : لَا خِلَافَ أَنَّ التَّوْحِيدَ لَا بُدَّ أَنْ يَكُونَ بِالْقَلْبِ ، وَاللِّسَانِ ، وَالْعَمَلِ :
فَإِنْ اخْتَلَّ شَيْءٌ مِنْ هَذَا لَمْ يَكُنِ الرَّجُلُ مُسْلِمًا

له خاتيمه و كۆتايى ئەم كتيبه (إن شاء الله) مەسەلەكى گەورە و گرنىگ باس
دەكەين كه لهو باسانەى پيشەوه لىي حالى دەبين، بەلام لەبەر ئەوه بەجيا
قصهى لى دەكەين چونكه مەسەلەكى گەورەى و غەلەتى زۆرى تيدا دەكرىت
دەليين : هيج ناكوكيهك نيينه له بهينى تهواوى ئەهلى سوننەدا كه تەوحيدي
واجبه به دل و به زمان و به كردەوهش ئەنجام بدرىت ، جا هەركەس هەر شتى
لەم سيانەى كەم بىت ئەوا ئەو كەسە به هيج شىوہيەكە موسلمان نييه

فَإِنْ عَرَفَ التَّوْحِيدَ وَلَمْ يَعْمَلْ بِهِ فَهُوَ كَافِرٌ مُعَانِدٌ ، كَكَفْرِ فِرْعَوْنَ وَإِبْلِيسَ ، وَأَمْثَالِهِمَا .
وَهَذَا يَغْلُطُ فِيهِ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ، يَقُولُونَ : (هَذَا حَقٌّ ، وَنَحْنُ نَفْهَمُ هَذَا ، وَنَشْهَدُ أَنَّهُ الْحَقُّ ،
وَلَكِنَّا لَا نَقْدِرُ أَنْ نَفْعَلَهُ ، وَلَا يَجُوزُ عِنْدَ أَهْلِ بَلَدِنَا إِلَّا مَنْ وَافَقَهُمْ ، أَوْغَيْرَ ذَلِكَ مِنَ الْأَعْذَارِ
. وَلَمْ يَعْرِفِ الْمُسْكِينُ أَنَّ غَالِبَ أُمَّةِ الْكُفْرِ يَعْرِفُونَ الْحَقَّ ، وَلَمْ يَتْرُكُوهُ إِلَّا لِشَيْءٍ مِنَ
الْأَعْذَارِ ، كَمَا قَالَ تَعَالَى { اسْتَرْوَا بآيَاتِ اللَّهِ ثَمًّا قَلِيلًا } (التوبة : ٩) ، وَغَيْرَ ذَلِكَ مِنَ
الآيَاتِ ، كَقَوْلِهِ { الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ } (البقرة : ١٤٦)

ئەوانەى كه له تەوحيدي لا يانداوه سى جورن:

يهكەم : تەوحيدي ناسيوه و كارى پى نهكردوه

دووهم : له دلهوه باوه پى نههيناوه به پوكەش كارى پيكردوه ئەوه مونا فيقه

سېيەم : تەوھىدى نەئاسىيە و كارى پى نەكردووه ئەو كافرى جاھىلە .
 يەكەمىيان : ھەركەس تەوھىد بىناسىت و كارى پى نەكات ئەو كافرېكى
 موغانىدە واتە: سەركەشە وەك فەرەون و ئىبلىس و ھاوشىوكانىيان وەك
 زانايانى جولىكە كە ھەقىيان ناسىيە و كارىيان پىنەكردووه، ئەم تەوھىدەش
 زۆرىك لە خەلكى تىايدا دەكەونە غەلەتەو، عوزر بۆ خۇيان دەھىننەو و دەلېن
 (ئەم تەوھىدە ھەقە، ئىمەش لەمە تىدەگەين ، شاىەدەش دەدەن كە ئەمە ھەقە،
 بەلام ناتوانىن كەدەوھى پى بکەين ، چونكە ھىچ كەس لاى خەلكى ئەم ولاتە،
 پىگەى پى نادىت ئەگەر وەك خۇيان نەبن، جا ئەگەر ئىمە كار بکەين بە تەوھىد
 و دژايەتەيان بکەين ئەوا توشى بەلا و موصىبەت دەبن، ژيانمان لى تال دەكەن ،
 يان غەيرى ئەمەش چەندەھا عوزرى دىكە بۆ خۇيان دەھىننەو .
 ئەم ھەژار و داماوە نازانىت كە زۆربەى پىشەوايانى كوفر ھەقىيان ناسىيە
 ھەرىكەيان كە وازيان لەو ھەقە ھىناوە لەبەر عوزرىك وازيان ھىناوە .
 ھەروەك خوداى بىلد فەرموئەتى : { اشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا } (التوبة : ۹) واتە
 (نرخیكى كەمىيان ھەلبىژارد لە جىياتى ملكەچ بوون بە ئايەتەكانى خودا)
 غەيرى ئەمەش چەندەھا ئايەتى دىكەش ھەيە كە ئەم مەسەلەيە پروون دەكاتەو
 ، وەك ئەوھى كە فەرموئەتى
 { الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ } (البقرة : ۱۴۶) واتە
 : (ئەوانەى كە خودا كىتابى تەورات و ئىنجىلى پىداون پىغەمبەر و دىنەكەى
 دەناسنەو ﷺ و دەشزانن ھەقە ھەروەك چۆن منالەكانى خۇيان دەناسنەو)

فَإِنْ عَمِلَ بِالتَّوْحِيدِ عَمَلًا ظَاهِرًا وَهُوَ لَا يَفْهَمُهُ ،
 أَوْ لَا يَعْتَقِدُهُ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مَنَافِقٌ ، وَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْكَافِرِ الْخَالِصِ ، لقوله تعالى :
 { إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا } (النساء : ۱۴۵)

دووه ميان : ههركهس به ئاشكرا كار بكات به تهوحيده ، به لام له ناخهوه لىي
 حالى نه بووييت ، يان له دلهوه عه قیده ی پى نه بییت ، ئهوا ئهوه كهسه مونا فیه ،
 و خراپ تریشه له كافر ی خالص ، ئه مهش به به لگه ی ئه وه ی كه الله فرمویه تی
 : { إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا } (النساء : ۱۴۵)
 واته : مونا فیه یان له پله ی هه ره خواره وهن له ناگر ی جهه نه مه مدا . واته له خوار
 كافر ه كانه وهن .

وَهَذِهِ الْمَسْأَلَةُ مَسْأَلَةٌ كَبِيرَةٌ طَوِيلَةٌ تَتَبَيَّنُ لَكَ إِذَا تَأَمَّلْتَهَا فِي أَلْسِنَةِ النَّاسِ :
 تَرَى مَنْ يَعْرِفُ الْحَقَّ ، وَيَتْرُكُ الْعَمَلَ بِهِ ؛ لِيَخُوفَ نَقْصِ دُنْيَا ، أَوْ جَاهٍ ، أَوْ مُدَارَاةٍ لِأَحَدٍ .
 وَتَرَى مَنْ يَعْمَلُ بِهِ ظَاهِرًا لَا بَاطِنًا ، فَإِذَا سَأَلْتَهُ عَمَّا يَعْتَقِدُهُ بِقَلْبِهِ فَإِذَا هُوَ لَا يَعْرِفُهُ

ئهم مهسه له یه (واته واجب بوونی تهوحيده به دل و به زمان به لاشه)
 مهسه له یه کی زور گه وره یه و زور در یژه ئه گهر سه رنجی حالى خه لکی بدهیت
 بو ت پروون ده بیته وه ، كه سانیک ده بینیت حه ق ده ناسی ت ، له گه ل ئه وه شدا کار ی
 پى ناکات له بهر عوزر و بیانوویه ک یان له بهر چه ند عوزر و بیانوویه ک له وانه :
 ۱. (لِخَوْفِ نَقْصِ دُنْيَا) له ترسی ئه وه ی كه شتی دونیا یی له ده ست بچیت بو
 نمونه بترسی ت ئه گهر خه لکی بزانه ئهم له سه ر تهوحيده و یه كخودا په رسته یه ،
 خه لکی كړین و فروشتنی له گه ل نه كه ن یان دهنگی لی داپړن یان خزمایه تی
 نه كه ن یان له كار و وهزیفه كه ی دووری بخه نه وه
 ۲. (أَوْ جَاهٍ) یان له ترسی ئه وه ی كه پله و پایه كه ی له ناو خه لكیدا له ده ست
 بچیت ، واته بترسی ت ئه گهر تهوحيده ی له خویدا به دی هی نا ، خه لکی به چاویکی
 سوک ته ماشای بکه ن ، یان له پله كو مه لایه تیه كانی دووری بخه نه وه .
 ۳. (أَوْ مُدَارَاةٍ لِأَحَدٍ) یان له بهر پازی كردنی كه سانیک كار ناکات به تهوحيده .

۴. يان له بهر خوښه ويستى ولات و نيشتمان كار نه كات به ته وحييد ، چونكه ترسى نه وهى ههيه نه گهر كارى كرد به ته وحييد و ئينكارى له شيرك كرد، له ولات دهري بكهن و شار به دهري بكهن.

۵. يان له بهر خوښه ويستى كهس و كار و عه شيرت واز له ته وحييد دههينيت يان حاشا له شيرك ناكات ، چونكه ده ترسيته نه گهر واى كرد كه سوكاره كهى لى برهنجيت و لى دوور بكهونه وه .
دياره نه مانه هيچيان عوزره كانيان قبول نيبه ههروهك دانهر پروونى دهكات وه و دهليت :

وَلَكِنْ عَلَيْكَ بِهِمْ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى :
أُولَاهُمَا : قَوْلُهُ تَعَالَى { لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ } (التوبة: ٦٦).
فَإِذَا تَحَقَّقْتَ أَنَّ بَعْضَ الصَّحَابَةِ الَّذِينَ غَزَوْا الرُّومَ مَعَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَفَرُوا بِسَبَبِ كَلِمَةٍ قَالُوهَا عَلَى وَجْهِ الْمَزْحِ وَاللَّعِبِ ، تَبَيَّنَ لَكَ أَنَّ الَّذِي يَتَكَلَّمُ بِالْكَفْرِ ، أَوْ يَعْمَلُ بِهِ خَوْفًا مِنْ نَقْصِ مَالٍ ، أَوْ جَاهٍ ، أَوْ مُدَارَاةٍ لِأَحَدٍ أَعْظَمُ مِمَّنْ يَتَكَلَّمُ بِكَلِمَةٍ يَمُرُّ بِهَا

به لام واجبه له سهرت له دوو نايهت حالى ببيت

(بوئه وهى نه مهسه لهيهت به ته واوى بو پروون ببيت وه)

يه كه ميان: نه وهيه كه خودا فه رمويه تى: ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا

نَحْوُضَ وَنَلْعَبُ ۚ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ

إِيمَانِكُمْ ۚ إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ التوبة

نه دوو نايهته باسى روداويك دهكات له غه زاي ته بوكدا كه پياويك گوتى:
(كه سمان نه بينيوه وه نه قورئان خوينانه وركزل و دروژن ، و ترسنوك بن له جهنگدا)، مه بهستى پيغه مبهرى خودا و نه صحابه كانى بوو ﷺ . (عهوفى كوپى ماليك) كه لهو مه جليسه دا ، ناماده بوو، پيى گوت : دروت كرد به لكو تو مونافيقيت ، والله دهروم بو پيغه مبهرى دهگيرمه وه .

ئىنجا عەوف چوۋ بۇ لاي پىغەمبەرى خۇدا ﷺ بۇ ئەۋەى ئاگادارى بىكەتەۋە .
دەبىنى پىش ئەۋەى بىگاتە ئەۋى قورئان لەۋ بارىيەۋە دابەزىۋە . ئەۋجا پىاۋەكە
چوۋ بۇ لاي پىغەمبەر ﷺ لەۋ كاتەدا دەبىنى، پىغەمبەر ﷺ شۆيىنەكەى جى
ھىلاۋە و سۋارى و شترەكەى بوۋە . پىاۋەكە گوتى: ئەى پىغەمبەرى خۇدا ئىمە
ئەۋ قسانەمان تەنھا بۇ خۇشى و گالتە كرەۋە ، ماندوۋ بوۋنى پىگەمانى پى
لە بىر دەبەينەۋە (ۋاتە لە دلەۋە نەمان گوتوۋە)

(ابن عمر) دەلىت : لەبەر چاۋمە، ئەۋ پىاۋە خۇى بە قايشى و شترەكەى
پىغەمبەرەۋە ھەلۋاسى بوۋ . بە دەم رىۋە قاچى لە بەردەلان ھەلدەكەۋت و
دەيگوت : (ئىمە تەنھا كاتمان بەۋ گوتانە بە سەر بردوۋە گالتەمان كرەۋە، و
بەراستىمان نەبوۋە)

پىغەمبەرىش ﷺ لە جەۋابدا ئەۋ ئايەتەى خۇندەۋە كە مەنەكەى بەمجۈرەى :
(ئايە بە خۇدا و بە ئايەتەكانى خۇدا و پىغەمبەرەكەى گالتەجارىتان دەكرد ،
عوزر مەھىننەۋە (ۋاتە ھىچ عوزرىكتان لى ۋەرنەگىرىت). بە تەئكىد ئىۋە بوۋن بە
كافر، پاش ئەۋەى كە ئىمانتان ھىنابوۋ) پىغەمبەر ﷺ نەلاى كرەۋە بە
لاياندا و نە لەۋە زىياترى پىيان گوت)^{۱۲}

مادام لەم پروداۋەۋە بە جوانى بۆت پروۋن بوۋىيەۋە كە ھەندىك لە ئەصحابەكان
لە خزمەت پىغەمبەردا بوۋن ﷺ و لە دژى رۇمەكان غەزاىان دەكرد، بوۋنەۋە بە
كافر ئەمەش بە ھۆى كەلىمەيەكەۋە، كە تەنھا لە پروۋى گالتە و مەزاحەۋە
گوتبوۋيان، ئالىرەدا بۆت پروۋن دەبىتەۋە : كە ھەركەسىك ھەر جۆرە گوتەيەكى
كوفرى بىت بە دەمدا يان ھەر جۆرە كرەۋەيەكى كوفرى بىكەت ،
لە ترسى ئەۋەى كە سەرۋەت و سامانىكى لە دەست بچىت ،

^{۱۲} حسن . تفسير ابن كثير والطبري وابن حاتم . حسن إسناده الشيخ مقبل بن هادي الوادعي كما في صحيح السند من
(أسباب النزول)

یان پیز و پله و پایهی لای خه لکی کهم بکات ،
 یان له بهر پازی کردنی ههرکه سیك بیټ ،
 تاوانه که ی گه وره تره له و که سه ی که به گالته وه که لیمه یه کی کوفری دیت به
 ده میدا.

وَالْآيَةُ الثَّانِيَةُ : قَوْلُهُ تَعَالَى

﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ
 بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (١٠٦) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ النحل
 فَلَمْ يَعْزُرِ اللَّهُ مِنْ هَؤُلَاءِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ مَعَ كَوْنِ قَلْبِهِ مُطْمَئِنًّا بِالْإِيمَانِ ،
 وَأَمَّا غَيْرُ هَذَا فَقَدْ كَفَرَ بَعْدَ إِيمَانِهِ ، سَوَاءً فَعَلَهُ خَوْفًا ، أَوْ مُدَارَاةً ، أَوْ مَشْحَةً بِوَطْنِهِ ، أَوْ
 أَهْلِهِ ، أَوْ عَشِيرَتِهِ ، أَوْ مَالِهِ ، أَوْ فَعَلَهُ عَلَى وَجْهِ الْمَرْحِ ،
 أَوْ لَغَيْرِ ذَلِكَ مِنَ الْأَغْرَاضِ إِلَّا الْمُكْرَةَ.

ثابته تی دووهمیان ئه وهیه که خودای بلند فه رمویه تی:

﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ واته : (ههرکه سیك کوفر بکات به خودا ، له
 دوی ئه وهی که ئیمانی هیئا و بوویه موسلمان)

﴿إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ﴾ جگه له و که سه ی که (دوو شهرتی تییدا بی) شهرتی یه کهم
 زوری لی ده کریټ ، به هه ره شه ی کوشتن یان به سزایه کی سهخت که ناتوانیټ
 خوی لی دهر باز بکات.

﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ شهرتی دووهم : ئه و زور لیکراوه دلی به ئیمان نارام
 بیټ ، ئه وه کافر نابیټ.

﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا﴾ به لام ، جگه له و زور لیکراوه ی که باسکرا ،
 ههرکه س کوفر بکات ئه وه دلی به کوفر کراوه ته وه.

﴿فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ئەوا ئەو کەسانە غەزەبیکی گەورەى خودایان لەسەرە و غەزابیکی گەورەیان هەیە.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ ئەو کافر بوونەى ئەوان و ئەو غەزەبەش لەبەر ئەوەیە کە ئەوانە ژیاىی دۆنیایان هەلبژارد بەسەر پاداشتی قیامەت و پەزنامەندى خودادا).

خودا هیچ کام لەو کەسانەى بە خاوەن عوزر دانەناوە ، جگە لەو کەسەى کە زۆرى لێدەکریت و لەهەمان کاتیشدا دەبیّت دلى بە ئیمان ئارام بیّت. بەلام جگە لەم کەسە ، هەرکەسیکی دیکە دواى ئیمان هیّان کوفر بکات ، ئەوا کافر دەبیّت ، فەرقى نییە لە ترسا ئەو کارە بکات ، یان لەبەر پازى کردنى هەرکەس و هەر لایەنیک بیّت ، یان لەبەر خۆشه‌ویستی ولات و نیشتمان بیّت ، یان لەبەر کەس و کارەکەى بیّت ، یان لەبەر عەشیرەتەکەى بیّت ، یان لەبەر مال و مۆلکەکەى بیّت ، یان لە پووى گالته و مەزاحەو ئەو کوفرە بکات ، یان لەبەر هەر مەبەستیکی دیکە بیّت ، ئەوانە هیچیان عوزریان نییە ، جگە لەو کەسەى کە بە زۆرى زۆردارى ناچاریان کردووە کە کوفر بکات.

فَالْآيَةُ تَدُلُّ عَلَى هَذَا مِنْ جِهَتَيْنِ :

الأولى : قَوْلُهُ : { إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ } فَلَمْ يَسْتَشِرِ اللَّهَ تَعَالَى إِلَّا الْمُكْرَهَ . وَمَعْلُومٌ أَنَّ الْإِنْسَانَ لَا يَكْرَهُ إِلَّا عَلَى الْكَلَامِ ، أَوْ الْفِعْلِ ، أَمَا عَقِيدَةُ الْقَلْبِ ، فَلَا يُكْرَهُ عَلَيْهَا أَحَدٌ .
الثانية : قَوْلُهُ تَعَالَى { ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ } فَصَرَّحَ أَنَّ هَذَا الْكُفْرَ وَالْعَذَابَ لَمْ يَكُنْ بِسَبَبِ الْإِعْتِقَادِ ، أَوْ الْجَهْلِ ، أَوْ الْبُغْضِ لِلدِّينِ ، أَوْ مَحَبَّةِ الْكُفْرِ ، وَإِنَّمَا سَبَبُهُ أَنَّ لَهُ فِي ذَلِكَ حِطًّا مِنْ حُطُوطِ الدُّنْيَا ، فَاتَّزَعَتْ عَلَى الدِّينِ

ئەم نایەتەش بەلگەیه لەسەر ئەوەى کە باسمان کرد لە دوو لاوه :

يەكەميان : فەرموى : { إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ } جگە لەو كەسەى كە زۆرى لىكراوه ،
مەلومە كە ئىنسان زۆرى لى ناكريئت جگە گوتن يان ئەنجامدانى كردهوه ،
بەلام لە عەقيدهى ناو دل هيچ كەسيك زۆرى لى ناكريئت .

دووهميان : فەرموى : { ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ } ئاشكراى

كرد كە ئەو كوفرهى ئەوان و ئەو عەزابەش بە ھوى ئەو نەبوو

– كە عەقيدهيان بە كوفر بوويئت (وهك مورجیئەكان دەلین)

– يان بە ھوى ئەو نەبوو نەقام و نەزان بوون .

– يان بە ھوى ئەو نەبوو كە رقيان لە دين بوو بيئت .

– يان بە ھوى ئەو نەبوو كوفريان خوش ويستبيئت .

بەلكو سەبەب و ھوكارى كوفرهكەيان ئەو بوو كە بەشيكيان لە بەشەكانى

دونيا ھاتوو تە پيش ، ئەوانيش ئەو بەشەيان ھەلبەتاردوو بەسەر ديندا .

ليزەدا ئىمام كۆتايى بەم نامە پر بەرەكەتە دەھينيت و منيش لەگەل ئەودا دەلیم

وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَعْلَمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِينَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

:الحمد لله له مانگى شعبانى ۱۴۳۲ له پاش هيجره تى موسته فا ﷺ به فەزل و منه تى الله ته رجەمه و پروونكر دهنه وهى ئەم كتيبه پر خيرە كوتايى هات خودا جهزاي دانه ره كهى بداته وه و خودا له ويش و له هه موو زانا يانى ئەم ئوممه ته خوش بيت ئەوانهى بوون به ميراتگرى پيغه مبه ران عليهم الصلات والسلام

إدريس بن عبد العزيز

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرك وأتوب إليك

گرنگرتين سه رچا وه كان :

📖 (تفسير ابن كثير)

📖 تفسير السعدي

📖 تفسير البغوي

📖 تفسير ابن عاشور

📖 شەرحەکانى (كشوف الشبهات)

ناوہ پوک (الفہرس)

- پیشہ کی ۴
- بہشی یہ کہم لہ (کشف الشبهات) ۶
- برگہ ی یہ کہم : بانگہ وازی تہ وازی پیغہ مہران بۆ ئوہ بووہ کہ اللہ بہ تہنہا
بپہرستریت ۶
- برگہ ی دووہم : عہ قیدہ و کردہ وہی ئوہانہ ی کہ پیغہ مہریان بۆ رہوانہ کرابوو ۸
- برگہ ی سییہم : ئوہ تہ و حیدہ ی کہ کافرہ کان ئینکاریان لی کرد و لہ سہری جہنگ
لہ دژیان بہرپا کرا ، تہ و حیدہ ی یہ کخوداپہرستی بوو ۱۳
- برگہ ی چوار : موشریکہ کان مہعانى لاله الا الله یان دہزانی ۱۷
- برگہ ی پینجہم : ناکوکی خہ لکی لہ بارہی مہعانى پہرستراویہوہ ۲۰
- برگہ ی شہ شہم : دلخوش بوون بہ ناسینی تہ و حید و ناسینی پیچہ وانہ کہی
بہ جوانی ۲۳
- برگہ ی حہ و تہم : ئایا جہل یان تہ ئویل لہ شیرکی گہ و ردا عوزرہ یا عوزر نیہ؟ ۲۶
- برگہ ی ہشتہم : ہموو پیغہ مہریک، خودا دوژمنی بۆ داناون کہ ئوہ دوژمنانہ
بہ لگہ ی خویان پییہ بۆ دژیہ تی کردنی پیغہ مہران و شوینکہ و تہ کانیان ... ۲۸
- برگہ ی نو : بۆ بہرہ نگار بوونہ وہی دوژمنانی دین خو چہ کدار کردن بہ زانستی
شہرعی ، زہرورہ تہ ۳۰
- برگہ ی دہہم : ئہہلی تہ و حید ہہ میشہ سہرکہ و تہوہ با عہ و امیش بیٹ ۳۳
- برگہ ی یازدہ : قورئان پرہ لہ و بہ لگانہ ی کہ رہددی گومرایی دہداتہوہ ۳۴
- بہشی دووہم لہ کتیبی (کشف الشبهات) ۳۶
- برگہ ی دوازدہ : رہدد و وہ لامی گشتگیر بۆ گومرایان ۳۷

- شوبهه‌ى يه‌كه‌م : ده‌لێن : هه‌ر كه‌س ته‌نها الله به‌ په‌روه‌ردگار بزانی‌ت ئه‌وه
 ٤٢..... شەریکی بۆ خودا دانه‌ناوه‌.
- شوبهه‌ى دووهم : ده‌لێن: كافره‌كان داوايان له‌ بته‌كان ده‌کرد و ئێمه‌ داوا له
 ٤٥..... صالحان ده‌كه‌ين
- شوبهه‌ى سێهه‌م : ده‌لێن : كافره‌كان داواى پێويستيه‌كانيان له‌ صالحان ده‌کرد ،
 ٤٩..... به‌لام ئێمه‌ داوايان لى‌ ده‌كه‌ين تكامان بۆ بکه‌ن لای خودا.
- شوبهه‌ى چواره‌م : ده‌لێن : په‌نابردن و داواکردن له‌ صالحان عیبادەت نیه‌... ٥١
 شوبهه‌ى پێنجه‌م : ده‌لێن : ئایه‌ ئینکاری له‌ شه‌فاعه‌تى پێغه‌مبه‌ر ده‌كه‌یت؟ ... ٥٤
- شوبهه‌ى شه‌شه‌م : ده‌لێن : په‌نابردن بۆ صالحان شيرك نیه‌ یان ده‌لێن شيرك
 ٥٨..... ته‌نها بته‌په‌رستیه‌
- شوبهه‌ى هه‌وته‌م : ده‌لێن : كافره‌كانى كۆن ته‌نها به‌وه‌ كافر بوون كه‌ گوتیان
 ٦٣..... خودا كو‌ر و كچی هه‌یه‌
- شوبهه‌ى هه‌شته‌م : ٦٦
- شوبهه‌ى نۆیه‌م: ده‌لێن هه‌ر كه‌س گوتى لا‌إله‌ إلا الله، به‌ هه‌یچ شتى‌ كافر نابیت ٧١
 به‌شى سێهه‌م له‌ (كشوف الشبهات) په‌ددانه‌وه‌ى به‌لگه‌كانى ده‌ستى موشرىكان ٨٥
 يه‌كه‌م : وه‌لامى هه‌دیسه‌كه‌ى ئوسامه‌ ٨٧
- دووهم : وه‌لامى هه‌تا ده‌لێن: لا‌إله‌ إلا الله..... ٨٨
- به‌لگه‌ى سێهه‌میان : شه‌فاعه‌تى قیامه‌ت و وه‌لامه‌كه‌ى ٩١
- به‌لگه‌ى چواره‌میان : داستانى ئیبراهیمه‌ ٩٤
- به‌شى چواره‌م : و كو‌تایى مه‌سه‌له‌كى گه‌وره‌ و گرنگ..... ٩٦

لەم زنجیرەىە تا ئیستا :

۱. سى بنچینهکانى دین (الأصول الثلاثة)
۲. یهكتاپه‌رستى (كتاب التوحيد)
۳. پوناكى شار و دیهات شەرحى (كشف الشبهات)